

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA**

Prijedlog Zakona broj _____

NACRT PRIJEDLOGA

**ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVOSUDNOJ SURADNJI
U KAZNENIM STVARIMA S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE, S
KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2013.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona, sadržana je u odredbama članka 2., stavka 4.alineja 1. u svezi sa člankom 9. stavkom 2. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Materija pravosudne suradnje u kaznenim stvarima uređena je zakonima i međunarodnim ugovorima. Važeći domaći propis na ovom području je Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (u daljnjem tekstu: ZOMPO, Narodne novine, broj 178/2004) kojim su uređeni svi relevantni instituti međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima -izručenja, tzv. mala međunarodna pravna pomoć, priznanje i izvršenje strane sudske presude(odluke), preuzimanje odnosno ustupanje kaznenog progona i premještaj (transfer) osuđene osobe.

Hrvatski sabor je na sjednici održanoj 09. srpnja 2010. donio Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije koji će stupiti na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju. Ovaj zakon uređuje pravosudnu suradnju koja se odnosi na europski uhidbeni nalog i postupak predaje, nalog za osiguranje imovine ili dokaza, europski nalog za pribavljanje dokaza, priznanje i izvršenje naloga za oduzimanje imovine ili predmeta, priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni, priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode i priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju zakonom

Ovim Zakonom dodatno se usklađuje zakonodavni okvir s pravnom stečevinom Europske unije na području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima između država članica Europske unije. Izmjene i dopune usklađene su s instrumentima Europske unije koji uređuju nadležnosti i postupanje predstavnika u Eurojustu, prava na obavijesti u kaznenom postupku i mjere opreza te s praksom drugih država članica u izvršavanju navedenih oblika pravosudne suradnje.

Ovaj prijedlog zakona temelji se na činjenici da je primjena Zakona o kaznenom postupku na svim razinama nadležnosti započela 01. rujna 2011., dakle nakon donošenja Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije, pa cijeneći značaj postupanja državnih odvjetnika u vođenju postupka, prilagođene su odredbe o nadležnosti za zaprimanje, odlučivanje i prosljeđivanje odluka koje se odnose na pojedine oblike pravosudne suradnje između država članica Europske unije. Za zaprimanje europskog uhidbenog naloga, naloga za osiguranje imovine ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza, odluka o oduzimanju imovine ili predmeta i odluka o mjerama opreza, nadležna su

županijska državna odvjetništva u pravilu prema prebivalištu ili boravištu odnosno boravku osobe. Ako se odluka odnosi na imovinu ili predmete nadležnost se utvrđuje prema mjestu gdje se imovina ili predmeti nalaze.

Zaprimanje odluka o novčanoj kazni, presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije dano je u nadležnost županijskih sudova u pravilu prema prebivalištu ili boravištu odnosno mjestu boravka osuđenika. Ako je novčana kazna izrečena pravnoj osobi, nadležan je županijski sud u mjestu gdje pravna osoba ima registrirano sjedište. Podredno nadležnost za zaprimanje odluka o novčanoj kazni, presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode kao kriterij za određivanje nadležnog suda za njihovo zaprimanje određeno je prebivalište ili boravište osuđenikove obitelji.

Na ovaj način usklađena je nadležnost državnih odvjetništva i sudova na županijskog razini, cijeneći činjenicu da su županijski sudovi i do sada bili nadležni za pružanje međunarodne pravne pomoći, dakle već je razvijena određena praksa postupanja u odnosu na odluke i zahtjeve stranih pravosudnih tijela.

Nadležnost za donošenje odluka kojima se ostvaruje pravosudna suradnja propisana je domaćim pravom i na nju ne utječu odredbe okvirnih odluka. U skladu s okvirnim odlukama o pojedinim oblicima pravosudne suradnje te odredbama domaćeg kazneno postupovnog prava uređeno je prosljeđivanje odluka domaćih pravosudnih tijela nadležnim tijelima država članica Europske unije. Europski uhidbeni nalog i europski nalog za pribavljanje dokaza domaći sudovi neposredno dostavljaju nadležnim tijelima država izvršenja, a državna odvjetništva posredstvom nadležnih županijskih državnih odvjetništava. Nalog za osiguranje imovine ili dokaza, odluku o oduzimanju imovine, odluku o probacijskim mjerama izrečenu u zamjenu za kazneni progon kao i odluku o mjerama opreza koje je naložio nadležni državni odvjetnik državi izvršenja prosljeđuje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske. Za ispunjavanje pripadajućih potvrda i prosljeđivanje nadležnom tijelu države izvršenja, odluka općinskih i županijskih sudova o novčanoj kazni, kao i presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode te odluka kojima su izrečene probacijske i alternativne sankcije te mjere opreza nadležan je županijski sud za svoje odluke a također i za odluke općinskih sudova s područja svoje nadležnosti.

Pojam i razvijanje pravosudne suradnje nije strana nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj. Sporazum između Republike Hrvatske i Eurojusta od 9. studenoga 2007. temelj je njezinog sudjelovanja u radu ovog tijela koje potiče i unaprjeđuje suradnju nadležnih pravosudnih tijela država članica u sprječavanju teških oblika kriminala. Međutim, u smislu odredbe članka 20. tog sporazuma, na dan pridruživanja Europskoj uniji, sporazum automatski prestaje vrijediti. Stoga su u konačni prijedlog ovog Zakona ugrađene odredbe o ciljevima i ovlastima Eurojusta, postupku imenovanja nacionalnog člana, nacionalnog člana zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta i nacionalnog koordinativnog sustava te njihovim pravima, ovlastima i obvezama. Na taj način bit će omogućen nesmetani nastavak suradnje s Eurojustom započet na temelju sporazuma od 9. studenoga 2007.

Neosporno je postojanje potrebe za daljnjim usklađivanjem hrvatskog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije i to na području jačanja suradnje u borbi protiv teških oblika međunarodnog kriminala, unaprjeđenja prava okrivljenika odnosno osuđenika u postupcima koji se odnose na pravosudnu suradnju država članica te konačno i na području

primjene mjera koje se primjenjuju prije i tijekom kaznenog postupka kao zamjena za oduzimanje slobode. Ovo je posebno važno s obzirom da se sustav kaznenopravne suradnje između država članica Unije konceptijski temelji na pretpostavkama koje razlikuju od tradicionalnog sustava međunarodne pravne pomoći.

Daljnje usklađivanje odredbi zakona uvjetovano je Direktivom Europskog parlamenta i vijeća o pravu na obavijesti u kaznenom postupku 2012/13/EU od 22. svibnja 2012. Slijedom ove Direktive izmijenjen je članak zakona koji je uređivao prava tražene osobe prilikom izvršavanja europskog uhidbenog naloga. Naime ova je Direktiva prenesena je u pravni poredak Republike Hrvatske izmjenama Zakona o kaznenom postupku («Narodne novine», br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12 i 143/12) a u ovim Zakonom propisan je način ostvarivanja ovih prava u predmetima koji se vode povodom europskog uhidbenog naloga.

U ostvarivanju pravosudne suradnje i međusobnom kontaktu nadležnih tijela razmjenjuju se podaci koji se tiču osoba na koje se odluke tih tijela odnose. Stoga je u opće odredbe dodana odredba koja upućuje na primjenu domaćeg prava, a ne samo na primjenu Zakona o zaštiti osobnih podataka uključujući i zaštitu podataka koje obradi Eurojust, čime je osigurana zaštita osobnih podataka. S obzirom da se u propisivanju zaštite osobnih podataka zakonodavac rukovodio standardima takve zaštite koji vrijede u Europskoj uniji to je određeno da će takva zaštita biti primijenjena i na osobne podatke razmijenjene tijekom policijske i pravosudne suradnje.

Nastavno je detaljnije uređeno postupanje policije na temelju europskog uhidbenog naloga te postupak pred državnim odvjetnikom i sudom. Europski uhidbeni nalog po svojem značaju izjednačen s raspisanom međunarodnom tjeralicom te predstavlja osnovu za uhićenje osobe na koju se odnosi. Državni odvjetnik će, u skladu s domaćim pravom, upoznati uhićenika o njegovim pravima i uručiti mu pisanu pouku, ako to ranije već nije učinjeno te će ga ispitati o točno određenim okolnostima. Ujedno će ga upoznati s mogućnosti pristanka na predaju i načelom specijalnosti. Uhićeniku može biti određena neka od mjera opreza propisana domaćim pravom ili državni odvjetnik može naložiti pritvorskom nadzorniku da uhićenika dovede sucu istrage, koji će održati ročište. Nakon održanog ročišta sudac istrage će odlučiti o istražnom zatvoru te ako je uhićen pristao na predaju i o njegovoj predaji na temelju europskog uhidbenog naloga. Ako uhićenik ne pristane na predaju odluku o izvršenju europskog uhidbenog naloga donijet će izvanraspravno vijeće nadležnog suda.

Posebним člankom uređena je predaja državljana Republike Hrvatske, koja je omogućena nakon izmjene odredbe članka 9. Ustava Republike Hrvatske. U kontekstu ove odredbe, a uspoređujući zakonska rješenja i praksu drugih država članica, izmijenjena je odredba kojom su propisani razlozi za odbijanje odnosno mogućeg odbijanja priznanja europskog uhidbenog naloga.

S obzirom da na razini Europske unije ustanovljen jedinstveni Schengenski informacijski sustav – SIS koji u svakoj državi članici nacionalnu kontakt točku za razmjenu svih dodatnih informacija vezanih uz podatke iz tog sustava - S.I.Re.N.E. ured, čije djelovanje je značajno u izvršavanju europskog uhidbenog naloga, tom je uredu dan pripadajući značaj izmjenom zakona.

Nadležnost za rješavanje konkurencije između europskog uhidbenog naloga i molbe za izručenje treće države dana je ministru nadležnom za poslove pravosuđa, koji je ovlašten za odluku o podnesenim molbama za izručenje.

U skladu s ulogom koju državni odvjetnik ima u izvršavanju europskog uhidbenog naloga propisane se u druge obveze državnog odvjetnika tijekom postupka izvršenja i nakon njega, kad to bude potrebno.

Državnom odvjetniku dana je i veća uloga u izvršavanju naloga za osiguranje imovine ili dokaza te odluke za oduzimanje imovine ili predmeta, s obzirom da državni odvjetnik pred sudom zastupa interese nadležnog tijela države članice. Nalog za osiguranje imovine ili dokaza je procesna mjera koju i prema domaćem pravu donosi odnosno inicira državni odvjetnik zbog čega je za zaprimanje ovakvog naloga određena nadležnost državnog odvjetnika. Odluka o oduzimanju imovine ili predmeta u određenom se broju slučajeva nastavlja na prethodnu mjeru osiguranja. Državni odvjetnik će imati prethodno saznanje da li je već kakva imovina osigurana radi oduzimanja imovinske koristi odnosno da osoba od koje imovinsku korist treba oduzeti na temelju strane odluke imovine nema ili je ta imovina uništena. Također u pojedinim predmetima s međunarodnim elementom koji se vode pred domaćim tijelima, može se dogoditi da je već o imovini odnosno imovinskoj koristi odlučio domaći sud i odluku odnosno presudu dostavio radi ovrhe nadležnom državnom odvjetniku. O ovim okolnostima, koje sprječavaju izvršenje odluke državi odvjetnik će, i prije njezinog priznanja, moći obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja koje može svoj nalog odnosno zahtjev za oduzimanje imovne ili imovinske koristi modificirati u skladu s dobivenim obavijestima. Tako će se već u ranoj fazi postupanja po odlukama stranih pravosudnih tijela moći ukloniti zapreke za priznanje te posljedično izvršenje odluka. Kad sud stranu odluku o oduzimanju imovine odnosno imovinske koristi prizna njezino izvršenje bit će provedeno u skladu s domaćim pravom. Ako osoba na koju se odluka odnosi dobrovoljno ne ispuni obvezu, odluka će biti dostavljena državnom odvjetniku koji po služenoj dužnosti pokreće ovrhu radi naplate. S obzirom da je državni odvjetnik nadležan za provođenje odluke domaćeg suda to će mu biti dostavljena takva pravomoćna i ovršna odluka i kad se imovina koju treba oduzeti nalazi u inozemstvu. U pogledu predmeta koje treba oduzeti, ako već nisu bili dostavljeni domaćem pravosudnom tijelu tijekom postupka na temelju naloga za osiguranje dokaza te se i nadalje nalaze u drugoj državi članici, odluka kojom je sud odlučio o tim predmetima bit će proslijeđena toj državi primjenom uzajamne pravne pomoći.

Nacrtom prijedloga zakona usuglašene su međusobno te s postojećom pravnom praksom i iskustvom usporednih pravnih sustava odredbe o odbijanju priznavanja odluke o novčanoj kazni, o kazni zatvora ili mjeri koja uključuje oduzimanje slobode te o probacijskim mjerama i alternativnim sankcijama, u odnosu na koje je će sud ocjenjivati i obostranu kažnjivost.

Zakonom o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije nije obuhvaćena pravosudna suradnja u izvršavanju mjera opreza izrečenih u zamjenu za pritvor odnosno istražni zatvor jer u hrvatsko zakonodavstvo nije implementirana Okvirna odluka Vijeća 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora kao alternative pritvoru. Stoga je u postojeći zakon dodana nova Glava IX koja nosi naziv „Priznanje i izvršenje mjera opreza“ s pripadajućim člancima 132. do 149.

Mjere opreze koje mogu na izvršenje preuzeti domaća nadležna tijela kao zamjenu za pritvor odnosno istražni zatvor usklađene su osim s okvirnom odlukom i s člankom 98. Zakona o kaznenom postupku. Za priznanje stranih odluka o mjerama opreza, neovisno tko ih je izrekao nadležan je županijski sud, a one će biti izvršavane u skladu s domaćim pravom.

S obzirom na to da se radi o mjerama usmjerenim na osiguranje dostupnosti okrivljenika tijekom cijelog postupka, kojim upravlja državni odvjetnik, kao tijelo nadležno za zaprimanje odluka o mjerama opreza određeno je županijsko državno odvjetništvo prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak. Ako osoba na koju se odluka o mjerama opreza odnosi nema prebivalište niti boravište u Republici Hrvatskoj nadležno za zaprimanje odluke je Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu.

Odluke o mjerama opreza koje je donijelo nadležno državno odvjetništvo, a treba ih izvršiti u nekoj od država članica, nadležnom tijelu u odnosnoj državi članici prosljediti će Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

Ako su mjere opreza određene sudskom odlukom, te će odluke nadležnim tijelima u drugoj državi članici neposredno dostavljati županijski sudovi koji su ih donijeli, a prosljeđivat će i odluke općinskih sudova s područja svoje nadležnosti. Za priznanje i izvršenje odluke o mjerama opreza nadležan je županijski sud prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak a one će biti izvršavane u skladu s domaćim pravom.

Razlog izmjene putova komunikacije domaćih i stranih pravosudnih tijela su sadašnja struktura sudova, promjena stvarne i mjesne nadležnosti, kao i nedovoljna tehnička opremljenost sudova te nedostatnost kapaciteta prvotno predviđena četiri suda za zaprimanje i prosljeđivanje instrumenata pravosudne suradnje. Ovisno o vrsti odluke na koju se pravosudna suradnja u konkretnom slučaju odnosi kao nadležna tijela određena su županijska državna odvjetništva i županijski sudovi. Obzirom da Ministarstvo pravosuđa ima značajnu ulogu u postupcima međunarodne pravne pomoći i respektabilno iskustvo na tom području, ono je zadržalo ulogu središnjeg tijela koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje.

Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama EU već sadrži katalog kaznenih djela kod kojih je isključena pretpostavka dvostruke kažnjivosti kao uvjet za priznanje odluke stranog pravosudnog tijela (radi se o popisu od 32 kaznena djela glede kojih se sud države priznanja ne može pozivati na činjenicu da ona nisu predviđena kao kaznena djela domaćim propisima), oznaku postupka priznanja odluka pravosudnih tijela kao hitnog postupka uz strogo definirane rokove za postupanje, ograničavanju razloga za odbijanje priznanja strane sudske odluke i potpunoj afirmaciji pravosudnih tijela u postupku priznanja stranih sudskih odluka.

3. Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Prilagodбом hrvatskog zakonodavstva u odnosu na Odluku Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002 o osnivanju Eurojusta s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela izmijenjenom odlukom Vijeća od 26. prosinca 2008. o jačanju Eurojusta i izmjeni Odluke 2002/187/PUP o osnivanju Eurojusta s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela, uvodi se u pravni sustav Republike Hrvatske:

- zakonska osnova za unapređenje i poboljšanja koordinacije i suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica Europske unije u kaznenom progonu kaznenih djela propisanih člankom 4. stavkom (1) Odluke Vijeća Europske unije o osnivanju Europskog policijskog ureda (EUROPOL) broj 2009/371/JHA, odnosno organiziranog kriminala, terorizma, teških kaznenih djela koja uključuju dvije ili više država članica Europske unije, a s obzirom na jačinu povrede ili ugrožavanja pravnih dobara I svoje posljedice zahtijevaju zajedničko djelovanje država članica.

Prilagodбом hrvatskog zakonodavstva u odnosu na Direktivu Europskog parlamenta i vijeća o pravu na obavijesti u kaznenom postupku 2012/13/EU od 22. svibnja 2012., preciziraju se obveze pravosudnih tijela i usklađuju standardi postupanja prema osobama i uhićenima na temelju europskog uhiđenog naloga.

Prilagodбом hrvatskog zakonodavstva u odnosu na Okvirnu odluku Vijeća 2009/829/JHA od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora kao alternative pritvoru, uvodi se u pravni sustav Republike Hrvatske:

- zakonska osnova za priznanje i izvršenje odluka stranih pravosudnih tijela o izrečenim mjerama opreza te prosljeđivanje odluka domaćih pravosudnih tijela kojima su izrečene mjere opreza sukladno uvjetima propisanim Okvirnom odlukom 2009/829/JHA od 23. listopada 2009. godine.

III. RAZLOZI ZA ODREĐIVANJE POČETKA PRIMJENE EUROPSKOG UHIDBENOG NALOGA

Prijelazne i završne odredbe sadrže i članak koji uređuje prijelazno razdoblje za početak primjene postupka po europskom uhiđenom nalogu kao i u odnosu na koja kaznena djela, s obzirom na vrijeme kad su počinjena, počinje primjena europskog uhiđenog naloga. Ovaj Zakon je procesni zakon koji se primjenjuje na postupke u tijeku pa tako i vezano uz europske uhiđbene naloge koji su izdani ili će biti izdani. Učinak ovog Zakona ne može se promatrati u kontekstu materijalnih kazneno-pravnih normi niti se može govoriti o njegovom retroaktivnom djelovanju. Činjenica je da je i prije ulaska u Europsku uniju Republika Hrvatska prihvatila pravne standarde Unije što je uzrokovalo prilagodbu pravnog okvira za učinkovito djelovanje i sudjelovanje u borbi protiv kriminala i počinitelja kaznenih djela. Jedan od široko prihvaćenih oblika uzajamne suradnje u Europskoj uniji je upravo europski uhiđbeni nalog. Ovaj oblik pravosudne suradnje između sebe primjenjuju sve države članice između sebe, neke protežući njegovu primjenu i na kaznena djela počinjena i prije donošenja Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002, kojom je uspostavljen taj oblik suradnje. Francuska na primjer primjenjuje europski uhiđbeni nalog na kaznena djela počinjena nakon 01. studenog 1993., a Austrija, Italija i Luksemburg na kaznena djela počinjena nakon 07. kolovoza 2002. Isti datum 07. kolovoza 2002., kada je Okvirna odluka stupila na snagu, određen je ovim zakonom da bi se osigurali uvjeti za učinkovitu pravosudnu suradnju koja se očekuje od država članica. Ujedno su uzeti u obzir i praktični razlozi kao i razlozi ekonomičnosti, jer s obzirom na činjenicu proteka vremena od počinjenja djela izgledno je nastupanje zastare kaznenog progona ili izvršenja kazne za djela počinjena prije određenog datuma.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovog Zakona, osobito primjenu Europskog uhidbenog naloga te ostalih instituta čiju primjenu Zakon regulira, očekuju se troškovi za provedbenih aktivnosti: u 2013. godini 100.000,00 kn, u 2014. i 2015. 200.000,00 kn. Navedena sredstva planirana su na kontu 3237 Intelektualne i osobne usluge unutar redovnog poslovanja županijskih sudova, županijskih državnih odvjetništava i Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Osnova za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 71/00., 129/00., 117/01., 6/02.-pročišćeni tekst, 41/02., 91/03., 58/04., 39/08., 86/08. i 81/12.), iz razloga usklađenja s propisima Europske unije (posebice s Okvirnom odlukom Vijeća 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora kao alternative pritvoru.

VI. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Tekst prijedloga ovoga Zakona dostavlja se u obliku konačnog prijedloga Zakona.

Konačni prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije

Članak 1.

„U Zakonu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije („Narodne novine“ broj 91/2010) članak 1. mijenja se i glasi:

(1) Ovim Zakonom uređuje se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima između domaćih nadležnih pravosudnih tijela s nadležnim pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije koja se odnosi na:

1. europski uhidbeni nalog i postupak predaje,
2. nalog za osiguranje imovine ili dokaza,
3. europski nalog za pribavljanje dokaza,
4. priznanje i izvršenje odluka o oduzimanju imovine ili predmeta,
5. priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni,
6. priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode,
7. priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije,
8. priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza.

(2) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeći pravni akti Europske unije:

- Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002.),
- Okvirna odluka Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju naloga za osiguranje imovine i dokaza u Europskoj uniji (SL L 196, 2.8.2003.),
- Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22.3.2005.),
- Okvirna odluka Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje (SL L 328, 24.11.2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj Uniji (SL L 81, 27.11.2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda i uvjetnih odluka s ciljem nadzora uvjetnih mjera i alternativnih sankcija (SL L 337, 27.11.2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/978/PUP od 18. prosinca 2008. o europskim nalogima za pribavljanje predmeta, dokumentacije i podataka za korištenje u kaznenim postupcima (SL L 350, 30.12.2008.),
- Okvirna odluka Vijeća o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne

suradnje u kaznenim stvarima 2008/977/PUP od 27. studenog 2008. (SL L 350, 30.12.2008.)

- Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjenama i dopunama Okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i promicanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih povodom suđenja u odsutnosti (SL 2009 L 81, 26.3.2009.).

- Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002 kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela (SL L 63, 6.3.2002.) kako je posljednji put izmijenjena Odlukom Vijeća 2009/426/PUP od 26. prosinca 2008. o jačanju Eurojusta (SL L 138, 4.6.2009.)

- Okvirna odluka Vijeća 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru (SL L 294, 11.11.2009.)

- Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1.6.2012.).“

Članak 2.

U članku 2. točka 5. mijenja se i glasi:

„Eurojust – je tijelo Europske unije s pravnom osobnošću osnovano odlukom Vijeća Europske unije broj 2002/187/PUP koja je izmijenjena odlukama Vijeća Europske unije broj 2003/659/PUP i 2009/426/PUP, osnovano za poticanje i unaprjeđenje suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica u sprječavanju teških oblika kriminala;“

U točki 12. riječi: „i članka 113. stavka 1.“ brišu se.

Iza točke 24. briše se točka i stavlja točka zarez te se dodaju točke 25., 26. i 27. koje glase:

"25) odluka o mjerama opreza – je izvršna odluka nadležnog tijela države izdavanja donesena u kaznenom postupku na temelju njezinog nacionalnog prava, kojom je fizičkoj osobi kao zamjena istražnom zatvoru određena jedna ili više mjera opreza;

26) mjere opreza – su obveze naložene fizičkoj osobi kao zamjena za istražni zatvor, na temelju mjerodavnog prava u propisanom postupku države izdavanja;

27) nacionalni S.I.Re.N.E. ured – ustrojstvena jedinica Ministarstva unutarnjih poslova koja je središnje tijelo nadležno za razmjenu dopunskih informacija vezanih uz upozorenja iz Schengenskog informacijskog sustava.“

Članak 3.

Iza članka 4. dodaje se članak 4.a koji glasi

„Zaštita osobnih podataka

Članak 4.a

(1) Na prosljeđivanje i zaštitu osobnih podataka razmijenjenih tijekom pravosudne i policijske suradnje primijenit će se odredbe domaćeg prava o zaštiti osobnih podataka.

(2) Svatko čije podatke je obradio Eurojust ima pravo pristupa podacima u skladu s člankom 19. Odluke Vijeća EU broj 2002/187/PUP, 2003/659/PUP, 2009/426/PUP. Zahtjev za pristup navedenim podacima može se podnijeti, sukladno domaćem pravu, nadležnom državnom

odvjetništvu Republike Hrvatske koje će zahtjev proslijediti Eurojustu.“

Članak 4.

Naslov iznad članka 5. i članak 5. mijenjaju se i glase :

„Nadležna tijela za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela

Članak 5.

(1) Za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona nadležni su:

- u odnosu na točku 1. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje je osoba na koju se nalog odnosi zatečena odnosno gdje ima prebivalište ili boravište;
- u odnosu na točku 2. i 3. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se imovina, predmeti ili dokazi nalaze;
- u odnosu na točku 4. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se imovina ili predmeti nalaze, odnosno gdje fizička osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a pravna osoba registrirano sjedište;
- u odnosu na točku 5. županijski sudovi prema mjestu gdje fizička osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a pravna osoba registrirano sjedište;
- u odnosu na točku 6. i 7. županijski sudovi prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a podredno prema prebivalištu ili boravištu osuđenikove obitelji;
- u odnosu na točku 8. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak.

(2) Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu nadležno je za zaprimanje europskog uhidbenog naloga ako nije poznato gdje se tražena osoba nalazi i odluke o mjerama opreza ako osoba na koju se odluka odnosi nema prebivalište ili boravište niti boravak u Republici Hrvatskoj.

(3) Ako nadležnost županijskog suda iz stavka 1. alineja 5. do 8. nije moguće utvrditi za zaprimanje odluka nadležan je Županijski sud u Zagrebu.

(4) U slučaju da domaće pravosudno tijelo zaprimi koju od odluka pravosudne suradnje za čije zaprimanje i poduzimanje mjera ili radnji potrebnih za njezino izvršenje nije nadležno, proslijedit će je nadležnom sudu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona te o tome odmah i neposredno obavijestiti pravosudno tijelo države izdavanja.

(5) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je središnje tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje u odnosu na odluke iz članka 1. ovog Zakona.“

Članak 5.

Naslov iznad članka 6. i članak 6. mijenjaju se i glase:

„Domaća tijela nadležna za donošenje odluka koje se izvršavaju putem pravosudne suradnje

Članak 6.

Europski uhidbeni nalog, nalog za osiguranje imovine ili dokaza, europski nalog za pribavljanje dokaza, odluku o oduzimanju imovine ili predmeta, odluku o mjerama opreza, presudu kojom je izrečena novčana kazna, presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera

koja uključuje lišenje slobode, presudu ili odluku kojom su izrečene probacijske mjere ili alternativne sankcije, donose domaća tijela nadležna prema domaćem pravu i u skladu s tim pravom.“

Članak 6.

Naslov iznad članka 7. i članak 7. mijenjaju se i glase:

„Prosljeđivanje odluka domaćih tijela

Članak 7.

(1) Županijska državna odvjetništva prosljeđuju nadležnom tijelu države izvršenja europski uhiđbeni nalog i europski nalog za pribavljanje dokaza koje su, na propisanom obrascu, sami izdali kao i one koje su izdala općinska državna odvjetništva na području njihove mjesne nadležnosti.

(2) Europski uhiđbeni nalog i europski nalog za pribavljanje dokaza na propisanom obrascu domaći sudovi dostavljaju neposredno nadležnom tijelu države izvršenja.

(3) Za ispunjavanje i ovjeru sadržaja potvrda koje se dostavljaju uz odluke te za njihovo prosljeđivanje nadležni su:

- Državno odvjetništvo Republike Hrvatske za odluke iz članka 1. točka 2. ovog Zakona te u odnosu na točku 4. članka 1. ako se radi o odluci o oduzimanju imovine, kao i u odnosu na odluke iz točka 7. i 8. članka 1. ako je te odluke donio državni odvjetnik,

- županijski sudovi u odnosu na odluke iz članka 1. točke 5., 6., 7. i 8., za odluke koje su sami donijeli kao i za odluke općinskih sudova s područja svoje mjesne nadležnosti.“

Članak 7.

Članak 8. se briše.

Članak 8.

Članak 9. mijenja se i glasi:

„(1) Izvršenju odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona nadležno pravosudno tijelo pristupit će ako su iste s pratećom dokumentacijom prevedene na hrvatski jezik. U hitnim slučajevima prihvatit će se prijevod na engleski jezik, uz uvjet da država članica koja dostavi odluku na engleskom jeziku pristane primiti odluke domaćih nadležnih tijela koje su joj prosljeđene na engleskom jeziku.

(2) Odluke domaćih pravosudnih tijela koje nadležno pravosudno tijelo prosljeđuje radi izvršenja drugoj državi članici moraju biti prevedene na službeni jezik te države ili drugi jezik koji ta država prihvaća.“

Članak 9.

Članak 10. mijenja se i glasi:

„Ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u najdužem trajanju od tri godine ili više, a u slučaju priznanja strane novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, nadležno pravosudno tijelo iz članka 7. ovog Zakona

izvršit će zaprimljenu odluku stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona bez provjeravanja dvostruke kažnjivosti za sljedeća kažnjiva djela:

- pripadanje zločinačkoj organizaciji,
- terorizam,
- trgovanje ljudima,
- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,
- korupcija,
- prijevara, uključujući i one koje utječu na financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
- pranje novca,
- krivotvorenje valute, uključujući i euro,
- računalni kriminalitet,
- djela protiv okoliša, uključujući i nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,
- omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protupravno oduzimanje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
- varanje,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
- krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nedopuštena trgovina hormonskim supstancijama i drugim tvarima za poticanje rasta,
- nedopuštena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- protupravno oduzimanje letjelica/plovnih objekata,
- sabotaza.“

Članak 10.

U članku 11. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Osobe za kontakt s Europskom pravosudnom mrežom u kaznenim stvarima će za ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa odrediti ministar, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne suradnje predsjednik odnosno suda te Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske u nadležnim državnim odvjetništvima.“

U stavcima 2. i 3. riječi „instrumentsa pravosudne suradnje“, zamjenjuju se riječima „odluka pravosudnih tijela“.

Članak 11.

Naslov iznad članka 12. i članka 12. mijenjaju se i glase:

Ciljevi i ovlasti Eurojusta

Članak 12.

(1) Eurojust je osnovan u cilju unapređenja i poboljšanja koordinacije i suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica Europske unije u kaznenom progonu kaznenih djela propisanih člankom 4. stavkom 1. Odluke Vijeća Europske unije o osnivanju Europskog policijskog ureda (EUROPOL) broj 2009/371/PUP, odnosno organiziranog kriminala, terorizma, teških kaznenih djela koja uključuju dvije ili više država članica Europske unije, a s obzirom na jačinu povrede ili ugrožavanja pravnih dobara i svoje posljedice zahtijevaju zajedničko djelovanje država članica.

(2) Osim u predmetima kaznenih djela iz stavka 1. ovog članka, Eurojust može, u skladu sa svojim ciljevima, na zahtjev nadležnih tijela država članica pružiti pomoć u postupcima za druga kaznena djela.

(3) U svrhu ostvarivanja ciljeva iz stavka 1. ovog članka Eurojust može djelovati posredstvom jednog ili više nacionalnih članova određenih od strane država članica Europske unije, ili posredstvom kolegija.

(4) Kolegij Eurojusta ovlašten je u svrhu ostvarivanja ciljeva iz stavka 1. ovog članka:

a) obavijestiti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske o kaznenim djelima o kojima ima saznanja i zatražiti poduzimanje kaznenog progona,

b) zahtijevati od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske konzultiranje s nadležnim tijelima drugih država članica u cilju koncentracije postupka,

c) zahtijevati od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske koordiniranje s nadležnim tijelima drugih država članica,

d) zahtijevati od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske osnivanje zajedničkog istražnog tima s pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije,

e) zahtijevati od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske da obavijesti nadležna tijela drugih država članica o postupcima koji su od interesa za Europsku uniju, kao i o onim postupcima koji mogu utjecati na druge države članice,

f) zahtijevati od domaćih pravosudnih tijela dostavljanje podataka potrebnih Eurojustu u ostvarivanju ciljeva iz stavka 1. ovog članka.

(5) Kada nije postignut sporazum između domaćih pravosudnih tijela i nadležnih tijela država članica Europske unije, bilo neposredno, bilo posredstvom nacionalnog člana u Eurojustu, domaća pravosudna tijela mogu se obratiti kolegiju Eurojusta i zatražiti neobvezujuće

mišljenje, u slijedećim slučajevima:

- ako nadležna tijela država članica ne postupaju po zamolnicama za međunarodnu pravnu pomoć domaćih pravosudnih tijela,
- ako nadležna tijela država članica odbijaju priznati i izvršiti odluke iz članka 1. ovog Zakona koje su izdala domaća nadležna tijela.

Članak 12.

Iza članka 12. dodaju se članci 12.a , 12.b, 12.c, 12.d, 12. e, 12.f koji glase:

„Nacionalni član u Eurojustu

Članak 12. a

- (1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa, na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, imenuje nacionalnog člana u Eurojustu.
- (2) Nacionalni član ima status zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, a imenuje se na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.
- (3) Pomoćnik nacionalnog člana u Eurojustu ima status zamjenika županijskog odnosno općinskog državnog odvjetnika, a imenuje ga Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske na vrijeme od šest mjeseci i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.
- (4) Nacionalni član dužan je o svom radu redovito izvještavati Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.
- (5) Nacionalni član je obvezan u obnašanju svoje dužnosti poštivati pravni poredak države primateljice, zakonodavstvo Republike Hrvatske, te Odluku Vijeća Europske Unije o osnivanju Eurojusta broj: 2002/187/PUP, 2003/659/PUP, 2009/426/PUP.

Prava i obveze nacionalnog člana u Eurojustu

Članak 12. b

(1) Nacionalni član u Eurojustu dužan je:

- a) sudjelovati u radu kolegija Eurojusta, aktivnostima rukovođenja i rada organizacije Eurojusta,
- b) provoditi razmjenu podataka između Eurojusta i Republike Hrvatske,
- c) izvršavati sve zadatke koje je od njega zatražio kolegij Eurojusta, predsjednik Eurojusta, odnosno predsjednici timova, uključujući i obveze održavanja kontakata s Europskom komisijom i Europskim parlamentom, s Europskim policijskim uredom (Europol) i Uredom Europske unije za suzbijanje prijevара (OLAF),
- e) surađivati s Europskom pravosudnom mrežom u kaznenim stvarima,
- f) pomagati pravosudnim tijelima Republike Hrvatske i država članica Europske unije u koordinaciji istraga koje se odnose na više država članica,
- g) na zahtjev domaćih pravosudnih tijela posredovati u cilju koordiniranog izvršenja zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć.

(2) U svrhu ostvarivanja ciljeva Eurojusta nacionalni član ima slijedeće ovlasti:

- a) pristup podacima sadržanim u kaznenim evidencijama ili u bilo kojoj drugoj evidenciji u Republici Hrvatskoj na isti način na koji je to državnom odvjetniku, odnosno zamjeniku državnog odvjetnika određeno zakonom Republike Hrvatske,

b) u ime Eurojusta zahtijevati od domaćih pravosudnih tijela postupanje sukladno članku 12. stavku 4. ovog Zakona, kao i dostavljanje podataka potrebnih za provođenje posebnih dokaznih radnji ili drugih radnji u svrhu kaznenog progona.

Posredovanje nacionalnog člana

Članak 12. c

(1) Nacionalni član može Eurojustu i nacionalnim članovima drugih država članica pribaviti podatke potrebne za izvršenje domaćih zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć, odnosno priznanje i izvršenje odluka iz članka 1. ovog Zakona izdane od domaćih pravosudnih tijela u onoj mjeri u kojoj je takvo postupanje sukladno domaćem pravu.

(2) U slučaju odbijanja postupanja ili djelomičnog postupanja po zamolnicama, odnosno odlukama iz članka 1. ovog Zakona izdanih od strane nadležnih tijela država članica, nacionalni član može, sukladno domaćem pravu, zahtijevati od domaćih pravosudnih tijela, poduzimanje potrebnih radnji u svrhu postupanja po zamolnici, odnosno odluci.

(3) Nacionalni član može na zahtjev nacionalnih članova drugih država članica :

a) zatražiti od domaćih pravosudnih tijela podnošenje zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć ili odluka iz članka 1. ovog Zakona,

b) zatražiti od domaćih pravosudnih tijela izvršenje zamolnica pravosudnih tijela država članica, odnosno priznanje i izvršenje odluka iz članak 1. ovog Zakona izdanih od strane pravosudnih tijela država članica,

c) zatražiti od nadležnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske podnošenje zahtjeva sucu istrage za provođenje posebne dokazne radnje nadziranog prijevoza i isporuke predmeta kaznenog djela, a u svrhu provođenja koordinirane nadzirane isporuke.

Postupanje domaćih pravosudnih tijela

Članak 12. d

(1) Domaća pravosudna tijela mogu odbiti postupanje po zahtjevu iz članka 12. stavka 4. i članka 12.b stavka 2. ovog Zakona, kao i odbiti postupiti po neobvezujućem mišljenju kolegija Eurojusta iz članka 12. stavak 5. ovog Zakona. Domaća pravosudna tijela dužna su odmah obavijestiti nacionalnog člana u Eurojustu o svojoj odluci i razlozima za odbijanje.

(2) Domaća pravosudna tijela nisu dužna obrazložiti svoju odluku iz stavka 1. ovog članka ako bi se time nanijela šteta javnom poretku, nacionalnoj sigurnosti ili sigurnosti pojedinca.

(3) U svrhu ostvarenja ciljeva Eurojusta, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će obavijestiti nacionalnog člana Republike Hrvatske o postojanju sumnje na počinjenje kaznenih djela iz nadležnosti Eurojusta koja uključuju najmanje dvije države članice Europske unije.

Nacionalni član zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta

Članak 12. e

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će iz redova sudaca, na razdoblje od tri godine, odrediti nacionalnog člana zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta osnovanog u svrhu praćenja obrade osobnih podataka u Eurojustu.

(2) Nacionalni član je neovisan u obavljanju svojih dužnosti u okviru zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta u čijem radu sudjeluje kao stalni član ili ad hoc sudac.

(3) Nacionalni član može postati stalni član zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta ako bude izabran na Plenarnoj skupštini nacionalnih članova država članica Europske unije. Stalni član se imenuje na vrijeme od tri godine i može biti ponovno izabran.

(4) Nacionalni član Republike Hrvatske koji ima položaj ad hoc suca u zajedničkom nadzornom tijelu Eurojusta sudjeluje u njegovom radu samo tijekom odlučivanja o žalbi protiv odluke Eurojusta o zahtjevu pojedinca za pristup, odnosno brisanje, izmjenu ili blokiranje osobnih podataka koje je dostavila Republika Hrvatska.

Nacionalni koordinativni sustav Eurojusta

Članak 12.f.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će odrediti:

- nacionalnog predstavnika za Eurojust za terorizam,
- nacionalnog predstavnika za Europsku pravosudnu mrežu u kaznenim stvarima,
- nacionalne kontakt osobe za mrežu za zajedničke istražne timove osnovanu Odlukom Vijeća 2002/494/PUP,
- nacionalne kontakt osobe za mrežu za Europsku mrežu za osobe odgovorne za genocid, zločin protiv čovječnosti i ratne zločine,
- nacionalne kontakt osobe na temelju Odluke Vijeća 2007/845/PUP o suradnji između ureda za povrat imovine država članica u području traganja i otkrivanja imovinske koristi pribavljene kaznenim djelom,
- nacionalne kontakt osobe za mrežu protiv korupcije osnovanu na temelju Odluke Vijeća 2008/852/PUP.

(2) Osobe navedene u stavku 1. ovog članka čine nacionalni koordinativni sustav Eurojusta osnovan u svrhu koordinacije rada navedenih kontakt osoba.

Članak 13.

Članak 13. mijenja se i glasi:

„(1) Troškovi izvršenja odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona nastali na području Republike Hrvatske padaju na teret državnog proračuna Republike Hrvatske. Sve ostale troškove snosi država izdavanja.

(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, a na prijedlog nadležnog pravosudnog tijela iz članka 7. ovog Zakona, ako je prilikom izvršenja odluke o oduzimanju imovine ili predmeta Republika Hrvatska imala troškove koje smatra velikim ili izvanrednim, može državi izdavanja te odluke predložiti podjelu troškova uz njihovu detaljnu specifikaciju.

(3) Ako domaće tijelo zaprimi zahtjev u smislu stavka 2. ovog članka od države izvršenja odluke o oduzimanju imovine ili predmeta koju je izdao domaći sud, proslijedit će ga ministarstvu nadležnom za financije na nadležni postupak.

(4) Troškove premještaja osobe u svrhu izvršavanja presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode snosi država članica koja je donijela presudu.“

Članak 14.

U članku 14. stavak 1. mijenja se i glasi:

“(1) Protiv odluka o priznanju i izvršenju naloga za osiguranje imovine ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza ili odluke o oduzimanju imovine ili predmeta, stranke i treća osoba koja je u dobroj vjeri stekla određena prava na imovini koja je predmet tih odluka, a u cilju zaštite svojih opravdanih interesa, imaju pravo žalbe u skladu s domaćim pravom“.

Stavci 2. i 3. brišu se.

Stavak 4. koji postaje stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Podnošenje žalbe protiv odluke o priznanju europskog naloga za pribavljanje dokaza ili odluke o oduzimanju imovine ili predmeta, odgađa njezino izvršenje i predaju predmeta do okončanja postupka povodom žalbe, dok žalba protiv odluke o priznanju naloga za osiguranje imovine ili dokaza ne zadržava njezino izvršenje.“

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 3. riječi: „naloga za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluke o oduzimanju“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 4.

Članak 15.

U članku 15. riječi: „naloga za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluke o oduzimanju“ a riječ: „naloga“ zamjenjuje se riječima: „tih odluka“.

Članak 16.

U članku 16. riječi: „nalog za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluke o oduzimanju“ u odgovarajućem padežu.

Članak 17.

Članak 17. mijenja se i glasi:

„(1) Europski uhidbeni nalog, osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležno domaće tijelo može izdati i za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora u najdužem trajanju od jedne godine zatvora ili više ili je donesena pravomoćna presuda na kaznu zatvora u trajanju od najmanje četiri mjeseca.

(2) Nadležno tijelo će izdati europski uhidbeni nalog u svrhu kaznenog progona ako je protiv osobe na koju se taj nalog odnosi, rješenjem određeni istražni zatvor.“

Članak 18.

U članku 18. u točki 3. iza riječi: „članka 2. točke 8.“ briše se zarez i dodaju se riječi: „te članaka“.

Članak 19.

Članak 19. mijenja se i glasi:

„(1) Osim na način predviđen u članku 5. ovog Zakona, europski uhidbeni nalog se može zaprimiti i proslijediti posredstvom sigurnog telekomunikacijskog sustava Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima.

(2) Nadležno tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog odaslat će posredstvom nacionalnog S.I.Re.N.E. ureda upozorenje putem Schengenskog informacijskog sustava (SIS) da potražuje

određenu osobu radi izvršavanja europskog uhidbenog naloga ako nije poznato gdje se ta osoba nalazi.

(3) Takvo upozorenje popraćeno podacima navedenim u članku 18. ovog Zakona ima isti učinak kao europski uhidbeni nalog.

(4) Ukoliko ne postoji mogućnost pristupa Schengenskom informacijskom sustavu posredstvom nacionalnog S.I.Re.N.E. ureda nadležno tijelo može zaprimiti i proslijediti europski uhidbeni nalog putem INTERPOL-a.“

Članak 20.

Članak 20. mijenja se glasi:

“(1) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležni sud će izvršiti europski uhidbeni nalog za djelo za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora u najdužem trajanju od barem jedne godine zatvora ili više ili je donesena pravomoćna presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje četiri mjeseca, pod uvjetom da to djelo sadrži bitna obilježja kaznenog djela i prema domaćem pravu, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenom nalogu.“

(2) Sud će odbiti priznanje europskog uhidbenog naloga:

1. ako je europski uhidbeni nalog izdan za djelo koje je u Republici Hrvatskoj obuhvaćeno amnestijom, a na temelju zakona postoji nadležnost domaćeg suda,

2. ako je sud obaviješten da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u nekoj od država članica za isto djelo pod uvjetom da je kaznena sankcija izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda,

3. ako tražena osoba u trenutku počinjenja kaznenog djela nije navršila 14 godina života,

4. ako djelo iz članka 17. stavka 2. ovog Zakona na koje se odnosi europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem zakonu. Za fiskalna djela izvršenje europskog uhidbenog naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama ili mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,

5. ako se u Republici Hrvatskoj protiv osobe za kojom je izdan europski uhidbeni nalog vodi kazneni postupak zbog istog djela zbog kojeg je nalog izdan, osim ako su se državni odvjetnik i nadležno tijelo države izdavanja sporazumjeli da postupak vodi pravosudno tijelo države izdavanja,

6. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog jer je osumnjičenik ispunio obveze koje su mu naložene kao uvjet za nepokretanje postupka,

7. ako je prema domaćem pravu nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kaznenopravne sankcije, a postoji nadležnost Republike Hrvatske na temelju domaćeg prava,

8. ako je sud zaprimio obavijest da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istog djela, a sankcija je izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda.“

Članak 21.

U članku 21. stavku 1. riječi: „Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti izvršenje europskog

uhidbenog naloga“ zamjenjuju se riječima: „Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga.“.

Točke 1.,2.,4.,5.,6. i 7.se brišu a dosadašnje točke 3. i 8. postaju točke 1. i 2.

Članak 22.

U članku 22. stavak 2. briše se.

Članak 23.

Iza članka 22. dodaje se članak 22.a koji glasi:

„Predaja vlastitih državljana

Članak 22.a

(1) Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu vođenja kaznenog postupka, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske koji ima prebivalište na njezinom području, sud će predaju osobe uvjetovati njezinim vraćanjem u Republiku Hrvatsku radi izdržavanja sankcije izrečene u državi izdavanja, ako je osoba pristala izdržavati izrečenu sankciju u Republici Hrvatskoj.

(2) Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske koja ima prebivalište na njezinom području i suglasila se s izdržavanjem kazne u Republici Hrvatskoj, sud će odgoditi odlučivanje o europskom uhidbenom nalogu. Radi preuzimanja izvršenja sankcije sud će od države izdavanja naloga zatražiti dokumentaciju. Nakon pravomoćnosti odluke o preuzimanju izvršenja strane sankcije, sud će odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga.“

Članak 24.

Članak 23. mijenja se i glasi:

„(1) Policija može u skladu sa svojim ovlastima na temelju zakona kojim se uređuje policijsko postupanje uhititi osobu protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog i predati je pritvorskom nadzorniku. Kopiju Europskog uhidbenog naloga ili upozorenje iz Schengenskog informacijskog sustava i njegov prijevod u smislu članka 9. ovog Zakona dostavit će nadležnom županijskom državnom odvjetniku.

(2) Nakon što primi obavijest od pritvorskog nadzornika o pritvaranju, državni odvjetnik će ispitati uhićenika te će, ako ne odredi mjere opreza, naložiti policiji da ga u roku od 48 sati od trenutka uhićenja dovede nadležnom sudu istrage radi odluke o istražnom zatvoru i pokretanja postupka predaje.

(3) Kad nadležno županijsko državno odvjetništvo neposredno zaprimi europski uhidbeni nalog, provjerit će sadrži li sve podatke u smislu članka 18. ovog Zakona. Ako je nalog nepotpun ili mu nije priložen prijevod u smislu članka 9. ovog Zakona, državno odvjetništvo će tijelu koje je izdalo europski uhidbeni nalog odrediti primjereni rok, ne dulji od sedam radnih dana, za dostavu prijevoda, odnosno dodatnih podataka potrebnih za izvršenje europskog uhidbenog naloga.

(4) Dokumentaciju iz stavka 3. ovog članka državni odvjetnik će dostaviti županijskom sudu na nadležno postupanje.

(5) U postupku pred sudom pokrenutog na temelju europskog uhidbenog naloga državu izdavanja naloga zastupa nadležni državni odvjetnik.“

Članak 25.

U članku 24. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Osobu u odnosu na koju je izdan europski uhidbeni nalog, državni odvjetnik će izvijestiti o sadržaju i osnovi za izdavanje europskog uhidbenog naloga, mogućnosti pristanka na predaju državi izdavanja te odricanja od primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona. Na ročištu za odluku o istražnom zatvoru sudac istrage će utvrditi da li je osoba poučena o pravu da njezinom ispitivanju može biti prisutan branitelj, o pravu na sudskog tumača, o pravu traženja postavljanje branitelja u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupnog prava te će je poučiti da u postupku koji se vodi povodom naloga nije dužna iskazivati. Ako osoba nije poučena o navedenim pravima, sudac će pozvati državnog odvjetnika da to učini. Na zahtjev tražene osobe sud će joj odrediti branitelja prema kriterijima koje domaće pravo propisuje za imenovanje branitelja u odnosu na okrivljenika protiv kojeg je podignuta optužnica.

(2) Kada je tražena osoba uhićena u svrhu izvršavanja europskog uhidbenog naloga već prilikom prvog ispitivanja mora imati branitelja. Odmah po uhićenju a prije prvog ispitivanja uhićenoj osobi bit će uručena pisana pouka, na jeziku koji uhićena osoba razumije, o pravima iz stavka 1. ovog članka kao i o pravu na žalbu protiv rješenja o istražnom zatvoru radi predaje, pravu uvida u spis predmeta, pravu da o uhićenju bude obaviješteno konzularno tijelo ili osoba koju uhićena osoba imenuje, pravu na hitnu medicinsku pomoć te joj priopćiti koliko je zakonom propisano najdulje trajanje istražnog zatvora radi predaje. Ako pisana pouka nije dostupna na jeziku, koji uhićena osoba razumije, o svojim pravima bit će poučena usmeno, a pisana pouka na jeziku kojeg razumije bit će joj uručena naknadno u najkraćem mogućem roku.“

U stavku 3. riječ „Sudac“ zamjenjuje se riječima „Državni odvjetnik“.

Članak 26.

Iza članka 24. dodaje se naslov i članci 24.a i 24.b koji glase:

„Postupak pred sucem istrage

Članak 24.a

(1) Na prijedlog državnog odvjetnika sudac istrage će u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga zakazat ročište za odluku o istražnom zatvoru u skladu s domaćim pravom.

(2) Ako je osoba na koju se odnosi europski uhidbeni nalog na zapisnik kod državnog odvjetnika dala pristanak na predaju, sudac istrage, nakon što utvrdi da je pristanak na predaju dan u skladu s člankom 27. ovog Zakona, donijet će rješenje u smislu članka 28. ovog Zakona.

(3) O vremenu održavanja ročišta za odluku o istražnom zatvoru, sudac istrage obavijestit će stranke.

Postupak pred izvanraspravnim vijećem

Članak 24.b

(1) Nakon određivanja istražnog zatvora, ako osoba na koju se europski uhidbeni nalog odnosi nije pristala na predaju, dokumentaciju iz članka 23. stavak 4. ovog Zakona, sudac istrage dostavit će izvanraspravnom vijeću nadležnog županijskog suda.

(2) Po primitku dokumentacije predsjednik izvanraspravnog vijeća će odrediti održavanje sjednice vijeća u roku osam dana, ako se tražena osoba nalazi u istražnom zatvoru.

(3) Na sjednicu bit će pozvani državni odvjetnik, tražena osoba i njezin branitelj ako ga ima te tumač ako je potrebno. Tražena osoba može prije održavanja sjednice izjaviti da pristaje na predaju i zatražiti da to bude zabilježeno u zapisnik. U tom slučaju vijeće će donijeti rješenje iz članka 28. ovog Zakona.

(4) Predsjednik vijeća će na početku sjednice provjeriti je li tražena osoba primila i razumjela pouku o pravima, a ako nije, naložit će državnom odvjetniku da joj uruči pouku o pravima.

(5) Državni odvjetnik će navesti osnovu za izdavanje europskog uhidbenog naloga, kazneno djelo na kojem je nalog utemeljen kao i razloge za njegovo izdavanje te će predložiti priznavanje i izvršenje tog naloga. Također će se državni odvjetnik očitovati o daljnjoj osnovanosti istražnog zatvora ili mjera opreza ako su bile naložene traženoj osobi.

(6) Tražena osoba i njezin branitelj očitovat će se na navode iz europskog uhidbenog naloga i navesti razloge protivljenju predaji, a mogu ukazati na postojanje razloga za odbijanje predaje iz članaka 20. i 21. ovog Zakona, kao i na dokaze kojima potkrjepljuju svoje navode. Tražena osoba može na sjednici izvanraspravnog vijeća pristati na predaju te će vijeće postupiti na način propisan stavkom 3. ovog članka.

(7) Ako je potrebno pribaviti i dostaviti dokaze na koje su stranke ukazale na sjednici vijeća, predsjednik vijeća odgodit će sjednicu i odmah odrediti novu, ne kasnije od deset radnih dana. Ako stranke nisu predložile dostavu dokaza, predsjednik vijeća zaključit će sjednicu, nakon čega će se vijeće povući na vijećanje i odluku o istražnom zatvoru i predaji tražene osobe.“

Članak 27.

U članku 25. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako državni odvjetnik tijekom ispitivanja tražene osobe koja je državljanin Republike Hrvatske utvrdi da ta osoba uživa imunitet u Republici Hrvatskoj, zatražit će od nadležnog tijela odobrenje za postupanje po nalogu protiv te osobe.“

U stavku 2. riječ „sud“ zamjenjuje se riječima: „državni odvjetnik“.

U stavku 3. iza riječi „članka“ dodaju se riječi: „28. i“, a riječ „sud“ zamjenjuje se riječima: „državni odvjetnik“.

Članak 28.

U članku 26. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Radi izvršenja rješenja o predaji tijekom postupka povodom europskog uhidbenog naloga prema traženoj osobi moraju biti primijenjene mjere u skladu s domaćim pravom, koje će osigurati predaju.“

U stavku 2. iza riječi: „sudac će“ dodaju se riječi: „na prijedlog državnog odvjetnika“.

Članak 29.

U članku 28. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

“(3) Rješenje iz stavka 2. ovog članka dostavlja se traženoj osobi, branitelju i državnom odvjetniku koji imaju pravo uložiti žalbu u roku od tri dana. O žalbi odlučuje izvanraspravno vijeće istog suda u roku od tri dana.“

Članak 30.

U članku 29. stavku 7. iza riječi „nalog“ briše se točka i dodaju riječi: „i nacionalni S.I.Re.N.E. ured“.

Članak 31.

U članku 30. stavak 2. mijenja se i glasi:

“(2) Ako sud utvrdi da su u odnosu na istu osobu ispunjene pretpostavke za predaju na temelju europskog uhidbenog naloga te izručenje na temelju molbe treće države, odluku o predaji odnosno izručenju donijet će ministar nadležan za poslove pravosuđa. Odredbe o predaji s pristankom i o pojednostavljenom izručenju ne primjenjuju se u ovom slučaju.”

Članak 32.

U članku 32. briše se stavak 2.

Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 2., 3., 4. i 5.

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 5. riječi: „domaćih sudova“ zamjenjuju se riječima: „domaćih nadležnih tijela“.

Članak 33.

U članku 36. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako državni odvjetnik zaprimi europski uhidbeni nalog za osobu koju je Republici Hrvatskoj izručila treća država uz uvjet poštivanja načela specijalnosti, obavijestit će o tome nadležno tijelo države izdavanja radi pribavljanja suglasnosti od treće države za predaju te osobe.“

U stavku 2. iza riječi „članka“ dodaju se riječi: „28. i“, a riječ „sud“ zamjenjuje se riječima: „državni odvjetnik“.

Članak 34.

U članku 39. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Ako državni odvjetnik zaprimi europski uhidbeni nalog za osobu koju je Republici Hrvatskoj predala druga država članica uz uvjet poštivanja načela specijalnosti, obavijestit će o tome nadležno tijelo države izdavanja naloga radi pribavljanja suglasnosti države članice od koje je Republika Hrvatska preuzela tu osobu.“

Članak 35.

Članak 44. mijenja se i glasi:

„(1) Tijelo nadležno prema domaćem pravu izdat će nalog za osiguranje imovine ili dokaza koji se nalaze u drugoj državi članici u svrhu osiguranja dokaza ili omogućavanja naknadnog oduzimanja imovine za potrebe kaznenih postupaka koji se vode u Republici Hrvatskoj.

(2) Državno odvjetništvo koje je izdalo nalog za privremeno oduzimanje predmeta ili na temelju čijeg prijedloga je sud donio rješenje o osiguranju oduzimanja imovinske koristi, prosljedit će te odluke Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske na daljnji postupak.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će ispuniti potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 2.) i ovjeriti točnost njezinog sadržaja te ih s nalogom odnosno rješenjem dostaviti nadležnom tijelu državu članice za koju opravdano vjeruje da se u njoj nalaze predmeti ili imovina, odnosno boravište fizičke osobe ili sjedište pravne osobe kod koje se oni nalaze.

(4) Ako nalog iz stavka 2 ovog članka bude stavljen izvan snage, a rješenje iz istog stavka ukinuto ili preinačeno, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je o tome odmah obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.“

Članak 36.

U članku 47. stavku 1. riječ „može“ zamjenjuje se riječju „će“, a riječi: „rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje odlučiti hoće li izvršiti ili“ brišu se.

U točki 1. iza riječi „nalogom“ i zareza dodaju se riječi: „a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti dulji od sedam radnih dana dostavila dopunu odnosno ispravak,

Točka 2. se briše a dosadašnje točke 3. i 4. postaju točke 2. i 3.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Sud može odbiti priznaje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako izvršenje naloga sprječava imunitet ili povlastica.“

Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5.

Članak 37.

U članka 50. stavku 1. riječi: „iz članka 7. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 5. stavak 1. alineja 2.“.

Članak 38.

Naslov Glave V. mijenja se i glasi:

“Odluka o oduzimanju imovine ili predmeta“

Članak 39.

Članak 63. mijenja se i glasi:

“Osim za kaznena djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležni sud će priznati a domaće pravosudno tijelo će provesti izvršenje odluke o oduzimanju imovine ili predmeta za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj odluci, koja će biti izvršena u skladu s domaćim pravom.“

Članak 40.

U naslovu iznad članka 64. riječ „naloga“ zamjenjuje se riječju „odluka“.

Stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Nakon što od nadležnog državnog odvjetnika iz članka 5. stavak 1. alineja 3. ovog Zakona zaprimi odluku stranog pravosudnog tijela o oduzimanju imovine ili predmeta, ako ne postoje

razlozi iz članka 65. odnosno iz članka 67. ovog Zakona, nadležni sud će je bez odgode priznati. Nakon što odluka o priznanju postane pravomoćna i izvršna, njezino izvršenje bit će provedeno u skladu s domaćim pravom.

(2) Ako se odluka odnosi na oduzimanje predmeta, sud može umjesto predmeta oduzeti njegovu novčanu protuvrijednost, ako nadležni državni odvjetnik predoči pristanak države izdavanja za takvo oduzimanje, a njezino izvršenje bit će provedeno u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje ovršni postupak.“

U stavku 3. riječi: „nalog za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluku o oduzimanju“ a riječ „sud“ zamjenjuju se riječima: „nadležni državni odvjetnik“,

U stavku 4. riječi: „nalog za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluku o oduzimanju“, riječ „naloga“ zamjenjuje riječju „odluke“ te se ispred riječi „sud“ dodaje riječ „nadležni“.

Članak 41.

Naslov iznad članka 65. i članak 65. mijenjaju se i glase:

„Razlozi za odbijanje priznanja odluke

Članak 65.

(1) Sud će odbiti priznanje odluke u oduzimanju imovine ili predmeta:

1. ako potvrda u smislu članka 73. stavka 2. ovog Zakona nije priložena ili nije potpuna, odnosno očito nije u skladu s odlukom, a država izdavanja nije u određenom roku dostavila dopunu odnosno ispravak;
2. ako bi izvršenjem odluke o oduzimanju bilo povrijeđeno načelo *ne bis in idem*;
3. ako djelo na koje se odluka odnosi nije kazneno djelo prema domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje odluke ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja;

(2) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odbiti priznanje i izvršenje odluke o oduzimanju imovine ili predmeta:

1. ako izvršavanje odluke o oduzimanju sprječava imunitet ili povlastica prema domaćem pravu;
2. ako izvršavanje odluke o oduzimanju sprječavaju prava koje su treće osobe stekle u dobroj vjeri na temelju domaćeg prava;
3. ako iz potvrde u smislu članka 73. stavka 2. ovog Zakona proizlazi da osoba protiv koje je donesena odluka o oduzimanju, nije osobno prisustvovala raspravi na kojoj je ta odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zahtjevima propisanim nacionalnim pravom države izdavanja:
  - a) osobi bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena odluka o oduzimanju, ili da je zaprimila službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znala za održavanje rasprave, te da je upozorena da odluka može biti donesena u njezinoj odsutnosti u slučaju njezinog nedolaska,
  - b) osobu na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg je postavio sud po službenoj dužnosti,

c) osoba, nakon što joj je osobno uručena odluka o oduzimanju donesena u njezinoj odsutnosti uz pouku da ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu na temelju kojih se može provesti postupak u kojem će imati pravo sudjelovati, u kojem će biti preispitano ranije utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja te odluke, izričito izjavila da ne osporava odluku izdanu u njezinoj odsutnosti, odnosno nije u primjerenom roku podnijela zahtjev za obnovu postupka ili žalbu;

4. ako je odluka o oduzimanju donesena u odnosu na kaznena djela koja su u cijelosti ili djelomično počinjena na području Republike Hrvatske;

5. ako je odluka o oduzimanju donesena u odnosu na kaznena djela koja su počinjena izvan teritorija države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta kazneni progon za ta kaznena djela kada su počinjena izvan teritorija Republike Hrvatske;

6. ako je nastupila zastara izvršenja odluke o oduzimanju predmeta prema domaćem pravu uz uvjetom da postoji sudbenost Republike Hrvatske.“

Članak 42.

U članku 66. stavku 1. riječi: „nalog za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluku o oduzimanju“ a riječi „nalog“ zamjenjuju se riječima „odluka“ u odgovarajućem padežu.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Obavijesti i dopunu iz stavka 1. ovog članka sud će obvezno zatražiti kad utvrdi postojanje razloga navedenih u članku 65. stavku 1. točka 1. i stavku 2. točke 2., 3. i 4. ovog Zakona.“

U stavku 3. riječ „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Državni odvjetnik“, a riječ „nalog“ zamjenjuje se riječju „odluku“.

Članak 43.

Naslov iznad članka 67. i članak 67. mijenjaju se i glase:

„Odgoda izvršenja odluke o oduzimanju

Članak 67.

(1) Nadležni državni odvjetnik, uzimajući u obzir potrebu žurnog postupanja i vjerojatnost da će se onemogućiti ili znatno otežati oduzimanje, može odgoditi pokretanje ovrhe:

1. ako postoji opasnost da će naplaćeni novčani iznos zbog istodobnog izvršavanja odluke o oduzimanju novčanog iznosa u više država članica premašiti iznos iz odluke,

2. ako je u smislu članka 14. ovog Zakona uložen pravni lijek protiv odluke o oduzimanju,

3. ako bi izvršenje odluke o oduzimanju ugrozilo vođenje kaznenog postupka u Republici Hrvatskoj, za vrijeme dok to sud smatra potrebnim,

4. ako je u Republici Hrvatskoj u tijeku postupak za oduzimanje imovine ili predmeta koji su predmet odluke.

(2) Ako je ovrha odgođena, državni odvjetnik će predložiti određivanje mjera propisanih domaćim pravom radi osiguranja imovine u svrhu oduzimanja.

(3) Državni odvjetnik iz članka 5. stavak 1. alineja 3 ovog Zakona će odmah obavijestiti tijelo koje je donijelo odluku o odgodi izvršenja, uključujući i razloge odgode, a ako je moguće i očekivanom trajanju odgode u smislu stavka 1. točke 2. do 4. ovog članka, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Po prestanku razloga za odgodu, državni odvjetnik će odmah predložiti nastavak ovrhe radi izvršenja odluke o za oduzimanju imovine ili predmeta i o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog na način predviđen u stavku 3. ovog članka.“

Članak 44.

Naslov iznad članka 68. članak 68. mijenjaju se i glase:

„Više odluka o oduzimanju

Članak 68.

Cijeneći sve okolnosti slučaja, a prije svega vodeći računa o tome je li imovina koju treba oduzeti bila osigurana, kao i o težini kaznenog djela, mjestu počinjenja kaznenog djela, datumu donošenja i dostave odluke državni odvjetnik će primjenom domaćeg prava odučiti o redosljedu izvršavanja

1. dvije ili više odluka protiv iste fizičke ili pravne osobe koje su izdane radi oduzimanja novčanog iznosa, kad ta osoba nema dovoljno sredstava za izvršavanje svih odluka,
2. dvije ili više odluka za oduzimanje istog predmeta.“

Članak 45.

Članak 69. mijenja se i glasi:

„(1) Nadležni državni odvjetnik će izvršenje priznate odluke stranog tijela o oduzimanju provesti u skladu s domaćim pravom.

(2) Ako osoba na koju se odnosi odluka o oduzimanju državnom odvjetniku iz članka 5. stavak 1. alineja 3 ovog Zakona podnese dokaz o djelomičnom ili potpunom oduzimanju u drugoj državi, državni odvjetnik će o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo odluku. Dio novčanog iznosa koji je naplaćen u drugoj državi na temelju iste odluke o oduzimanju odbit će od cjelokupnog iznosa iz zaprimljene odluke.

(3) Državni odvjetnik će izvršenje odluke o oduzimanju donesenu protiv pravne osobe provesti u skladu s domaćim pravom.“

Članak 46.

Članak 70. mijenja se i glasi:

„Kada tijelo koje je donijelo odluku o oduzimanju, dostavi obavijest o stavljanju izvan snage te odluke državnom odvjetniku iz članka 5. stavak 1. alineja 3 ovog Zakona, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis čiju vjerodostojnost je moguće utvrditi, državni odvjetnik će sudu predložiti obustavu ovrhe pokrenute na temelju odluke o priznanju iz članka 64. ovog Zakona.“

Članak 47.

U članku 71. stavku 1. riječi: „naloga za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluke o oduzimanju“.

U stavku 2. riječi: „izvršenjem naloga za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „ovrhom odluke o oduzimanju“ i u točki 2. riječ „nalog“ zamjenjuje se riječju „odluka“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Imovina kojom se ne može raspolagati u smislu stavka 2. ovog članka, ostaje na raspolaganju Republici Hrvatskoj.“

Dosadašnji stavak 3 postaje stavak 4.

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Oduzetom imovinom raspolagat će se na temelju odredbi stavaka 1. do 3. ovog članka, osim ako se Republika Hrvatska drugačije ne dogovori s državom izdavanja.“

Članak 48.

Članak 72. mijenja se i glasi:

„Državni odvjetnik će odmah, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja, obavijestiti tijelo koje je odluku o oduzimanju donijelo:

1. o odbijanju priznanja i izvršenja odluke o oduzimanju, navodeći razloge za takvu odluku,
2. o nemogućnosti potpunog izvršenja odluke o oduzimanju iz razloga označenih u članku 68., članku 69. stavku 2. ili članku 16. ovog Zakona,
3. o izvršenju odluke o oduzimanju,
4. o primjeni zamjenskih mjera u skladu sa člankom 69. stavkom 4. ovog Zakona.“

Članak 49.

Naslov iznad članka 73. i članak 73. mijenjaju se i glase:

„Prosljeđivanje odluka o oduzimanju imovine

Članak 73.

(1) Državni odvjetnik nadležan prema domaćem pravu za pokretanje ovrhe odluke o oduzimanju imovine koji se nalaze u drugoj državi, proslijedit će tu odluku Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske na daljnji postupak.

(2) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ispunit će potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 4.) i ovjeriti točnost njezinog sadržaja te će je s odlukom o oduzimanju imovine proslijedit nadležnom tijelu države članice za koje opravdano vjeruje da se na njegovom području nalazi imovina fizičke ili pravne osobe na koju se odluka odnosi ili da na njegovom području navedena osoba ostvaruje prihode.

(3) Ako na temelju stavka 2. ovog članka nije moguće utvrditi koja je država nadležna za izvršenje odluke domaćeg suda, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će dostaviti odluku nadležnom tijelu države članice na čijem području fizička osoba ima prebivalište a pravna osoba sjedište.“

Članak 50.

U naslovu iznad članka 74. riječ „naloga“ zamjenjuje se riječju „odluke“.

U stavcima 1. i 2. ovog članka riječi: „Sud iz članka 5. stavak 1. ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Državno odvjetništvo Republike Hrvatske“, a riječi: „nalog za oduzimanje“ zamjenjuju se riječima: „odluku o oduzimanju“.

Članak 51.

Naslov iznad članka 75. i članak 75. mijenjaju se i glase:

„Posljedice prosljeđivanja odluke o oduzimanju

Članak 75.

(1) Državni odvjetnik nadležan za pokretanje ovrhe na temelju odluke o oduzimanju imovine može pokrenuti ovrhu u Republici Hrvatskoj, neovisno o činjenici što je ta odluka već dostavljena na izvršavanje nadležnom tijelu jedne ili više država članica u skladu s ovim Zakonom.“

(2) U slučaju da je odluka o oduzimanju novčanog iznosa dostavljena nadležnom tijelu jedne ili više država članica, ukupna vrijednost naplaćena izvršenjem odluke ne smije premašiti iznos naveden u odluci o oduzimanju.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će bez odgode obavijestiti nadležna tijela svih država članica kojima je dostavljena odluka o oduzimanju, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja:

1. da postoji opasnost da bi izvršenjem odluke mogao biti naplaćen iznos viši od onog navedenog u odluci o oduzimanju, kao i o prestanku takve opasnosti,
2. da je odluka o oduzimanju u cijelosti ili jednom dijelu izvršena u Republici Hrvatskoj ili u nekoj od država izvršenja, navodeći dio iznosa koji nije naplaćen,
3. da je osoba protiv koje je odluka o oduzimanju donesena, nakon njezinog slanja dobrovoljno platila određeni dio novčanog iznosa, za koji treba umanjiti iznos naveden u odluci.“

Članak 52.

Naslov iznad članka 76. i članak 76. mijenjaju se i glase:

„Odustanak od provedbe odluke o oduzimanju

Članak 76.

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će odmah obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja o odustanku od provedbe odluke o oduzimanju imovine posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.“

Članak 53.

U članku 77. stavku 1. riječi: „iz članka 7. stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 5. stavak 1. alineja 4.“ a riječi „i izvršiti“ se brišu.

U stavku 2. riječi „i izvršiti“ brišu se.

Dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Na izvršenje novčane kazne primjenjuju se odredbe koje vrijede za izvršenje novčanih kazni izrečenih prema domaćem pravu.“

Članak 54.

Članak 79. briše se.

Članak 55.

U članku 80. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sud će odbiti priznanje i izvršenje odluke o novčanoj kazni ako:

1. potvrda u smislu članka 87. stavku 2. ovog Zakona nije priložena ili nije potpuna, odnosno očito nije u skladu s odlukom, a država izdavanja nije u određenom roku dostavila dopunu odnosno ispravak,
2. je za isto djelo istu osobu već pravomoćno osudio domaći sud ili sud u drugoj državi članici i ta odluka druge države članice je izvršena,
3. se odluka odnosi na djela iz članka 77. stavka 2. ovog Zakona koja prema domaćem pravu ne predstavljaju kazneno djelo,
4. novčana kazna ne premašuje vrijednost od 70,00 EUR prema tečaju na dan donošenja odluke o novčanoj kazni.

U stavku 2. točke 1., 2. i 10. brišu se.

Dosadašnje točke 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. postaju točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7.

U stavku 3. riječi: „točke 3., 7., 8. i 9.“ zamjenjuju se riječima: „točke 1., 5., 6. i 7.“

Članak 56.

U članku 84. iza riječi „stavka 1.“ dodaju se riječi: „alineja 4.“, te se briše točka 1.

Dosadašnje točke 2., 3., 4. i 5. postaju točke 1., 2., 3., 4.

Članak 57.

U članku 87. stavku 1. na početku rečenice ispred riječi „sud“ dodaje se riječ: „Općinski“, a riječi: „iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 7. stavak 3. alineja 2.“.

U stavcima 2. i 3. riječi: „iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 7. stavak 3. alineja 2.“.

Članak 58.

U članku 89. stavak 1. briše se.

Dosadašnji stavak 2. koji postaje stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sud iz članka 5. stavak 1. alineja 5. ovog Zakona će priznati presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode za djelo koje prema domaćem pravu sadrži bitna obilježja kažnjivog djela neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj presudi.“

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 59.

Članak 90. briše se.

Članak 60.

U članku 91. stavku 1. riječi: „iz članka 7. stavka 4. ovog Zakona“ brišu se.

Članak 61.

Članak 94. mijenja se i glasi:

„(1) Sud će odbiti priznanje presude ako:

1. potvrda u smislu članka 103. stavka 1. ovog Zakona, nije potpuna ili očito nije u skladu s presudom, a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti dulji od sedam radnih dana dostavila dopunu odnosno ispravak;
2. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 91. stavka 1. točke 1. i 2. ovog Zakona;
3. bi izvršenje presude bilo protivno načelu ne bis in idem;
4. djelo iz dostavljene presude ne predstavlja kazneno djelo po domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja;
5. je kazna izrečena djetetu mlađem od 16 godina.

(2) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odbiti priznanje presude i izvršenje kazne ako:

1. je prema domaćem pravu nastupila zastara izvršenja kazne;
2. osuđenik na temelju domaćeg prava uživa imunitet koji onemogućava izvršenje kazne;
3. je u vrijeme kad je sud zaprimio presudu radi priznanja i izvršenja preostalo manje od šest mjeseci odsluženja kazne;
4. iz potvrde u smislu članka 103. stavka 1. ovog Zakona proizlazi da osuđenik nije osobno prisustvovao raspravi na kojoj je presuda donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zahtjevima propisanim nacionalnim pravom države izdavanja:
  - a) osuđeniku bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda ili da je zaprimio službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znao za održavanje rasprave, te da je upozoren na mogućnost donošenja odluke u njegovoj odsutnosti u slučaju nedolaska,
  - b) osuđenika na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg mu je postavio sud po službenoj dužnosti,
  - c) osuđeniku nakon što mu je osobno uručena presuda donesena u njegovoj odsutnosti uz pouku da ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu na temelju kojih se može provesti postupak u kojem će imati pravo sudjelovati, u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove presude, izričito izjavio da ne osporava odluku donesenu u njegovoj odsutnosti, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za obnovu postupka ili žalbu;
5. se država izdavanja na zahtjev Republike Hrvatske ne suglasi s izvršenjem kaznene sankcije nad osuđenikom za kojeg je tražila priznanje i izvršenje svoje presude u odnosu na kazneno djelo počinjeno prije premještanja a koje nije obuhvaćeno dostavljenom presudom;
6. je dostavljenom presudom izrečena mjera psihijatrijskog ili drugog zdravstvenog liječenja odnosno druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode, a koju primjenom domaćeg prava nije moguće izvršiti u Republici Hrvatskoj;
7. se presuda odnosi na kaznena djela za koja se u skladu s domaćim pravom smatra da su u cijelosti počinjena u Republici Hrvatskoj ili na mjestu koje je izjednačeno s njezinim

teritorijem, a za djela koja su u većim ili bitnim dijelom počinjena na tom teritoriju sud će cijeliti sve posebne okolnosti slučaja, a naročito činjenicu da li je kazneno djelo počinjeno u većem ili bitnom dijelu u državi izdavanja.

(3) U slučajevima iz stavka 1. točke 1., 2. i 3. te stavka 2. točke 5., 6. i 7. ovog članka, sud će prije donošenja odluke o odbijanju priznanja i izvršenja kazne, kontaktirati i posavjetovati se s nadležnim tijelom države izdavanja, a ako je potrebno zatražiti dodatne podatke.“

Članak 62.

U članku 103. stavku 1. riječi: „iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 7. stavak 2. alineja 2.“.

U stavku 2. iza treće rečenice dodaje se rečenica koja glasi:

„Presuda s potvrdom može biti istodobno dostavljena samo jednoj državi izvršenja.“.

Članak 63.

Članak 104. briše se.

Članak 64.

U članku 109. stavku 2. riječi: „sud iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa“.

Članak 65.

U članku 110. riječi: „iz članka 5. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 7. stavak 3. alineja 2. ovog Zakona“.

Članak 66.

U članku 112. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Sud iz članka 5. stavak 1. alineja 5. ovog Zakona, priznat će presudu, odnosno odluku kojom je izrečena probacijska mjera ili alternativna sankcija i za djela koja prema domaćem pravu sadrže bitna obilježja kažnjivog djela neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj odluci.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 67.

Članak 113. briše se.

Članak 68.

Članak 114. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Sud iz članka 5. stavak 1. alineja 5. će pravomoćnu odluku o priznanju strane sudske odluke kojom su izrečene probacijske mjere, alternativne sankcije ili je odobren uvjetni otpust s izdržavanja kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode dostaviti nadležnom probacijskom uredu te će nadzirati njezino izvršenje.“

Članak 69.

U članku 115. stavku 1. riječi: „Kad zaprimi stranu presudu ili probacijsku odluku sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će provjeriti da“ zamjenjuju se riječima: „Kad nadležni sud zaprimi stranu presudu ili probacijsku odluku provjerit će da li“.

Članak 70.

U članku 118. u stavcima 1., 2. i 3. riječi „iz članka 113. ovog Zakona“ brišu se.

Članak 71.

U članku 120. iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi:

„4. djelo iz članka 113. stavka 1. ovog Zakona na koje se odnosi presuda ili probacijska odluka ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu. Priznanje i izvršenje presude ili probacijske odluke koja se odnosi na fiskalna djela ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja;“,

Dosadašnja točka 4. postaje točka 5.

Članak 72.

U članku 121. u stavku 1. točka 1. briše se

Dosadašnje točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. postaju točke 1., 2., 3., 4., 5. i 6.

Članak 73.

U članku 122. stavku 3. točka 3. brišu se riječi: „osim za djela iz članka 10. ovog Zakona“.

Članak 74.

U članku 123. stavku 1. riječi: „Sud koji je prema članku 7. stavku 5. i članku 114. stavku 2.“ zamjenjuju se riječima: „Sud iz članka 5. stavak 1. alineja 5.“.

Članak 75.

U članku 126. stavku 1. riječi: „sud nadležan za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija na temelju članka 7. stavka 5. i članka 114. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „sud iz članka 5. stavak 1. alineja 5.“.

Članak 76.

U članku 128. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Odluku o izrečenim probacijskim mjerama ili alternativnim sankcijama će tijelo koje ih je donijelo dostaviti nadležnom tijelu iz članka 7. stavak 2. ovog Zakona radi prosljeđivanja:

1. nadležnom tijelu države članice na čijem području osuđenik prebiva ili uobičajeno boravi, uz uvjet da se osuđenik vratio ili se želi vratiti u tu državu,

2. na zamolbu osuđenika, nadležnom tijelu države članice različite od one označene u točki 1. ovog stavka, uz uvjet da je isto suglasno s takvim prosljeđivanjem.“

U stavku 2. riječ „Sud“ zamjenjuje se riječima: „Nadležno tijelo“

Članak 77.

U članku 129. stavku 1. riječi: „Sud iz članka 5. stavak 1 ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Domaće nadležno tijelo“.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 78.

U članku 130. stavak 1. mijenja se i glasi:

“(1) Domaća tijela prestaju biti nadležna za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih tim odlukama, kao i za donošenje naknadnih odluka iz članka 122. ovog Zakona kada ih nadležno tijelo države izvršenja obavijesti o pravomoćnosti i izvršnosti odluke o priznanju prosljeđene presude ili probacijske odluke.”

U stavku 2. točka 1. riječi: „sud iz članka 5. stavak 1 ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „domaće nadležno tijelo“.

Članak 79.

U naslovu iznad članka 131. riječi: „domaćeg suda“ zamjenjuju se riječima: „nadležnih tijela“.

U članku 131. stavku 1. riječi: „Sud iz članka 5. stavak 1 ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „Domaće nadležno tijelo“.

Članak 80.

Iza članka 131. dodaje se „Glava VIII.a - Priznanje i izvršenje mjera opreza“ i članci 131.a do 131.s koji glase:

„Glava VIII.a

PRIZNANJE I IZVRŠENJE MJERA OPREZA

Područje primjene

Članak 131.a

Odredbe ove glave primjenjuju se na priznanje i izvršenje odluka stranih pravosudnih tijela o izrečenim mjerama opreza osobi koja na području Republike Hrvatske ima prebivalište ili boravište, odnosno boravak, i pristala se vratiti u Republiku Hrvatsku dok traje kazneni postupak te na prosljeđivanje odluka domaćih pravosudnih tijela kojima su izrečene mjere opreza osobi koja na teritoriju države članice ima zakonito i uobičajeno prebivalište i pristala se u tu državu članicu vratiti.

Vrste mjera opreza koje će priznati i izvršiti domaća nadležna tijela

Članak 131.b

Županijski sud nadležan prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno

boravak priznat će i dostaviti na provedbu izvršenje odluke nadležnih tijela države izdavanja koje sadrže slijedeće mjere opreza:

- 1) zabrana napuštanja boravišta i promjene adrese za dostavu poziva, osim uz prethodnu obavijest nadležnom tijelu države izvršenja,
- 2) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,
- 3) zabrana napuštanja određenog područja uz privremeno oduzimanje putne i druge isprave za prijelaz državne granice,
- 4) obveza redovitog javljanja određenoj osobi ili državnom tijelu,
- 5) zabrana približavanja određenoj osobi,
- 6) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
- 7) zabrana obavljanja određene poslovne aktivnosti,
- 8) zabrana upravljanja motornim vozilom uz privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom.

Zaprimanje strane odluke o mjerama opreza

Članak 131.c

(1) Kad nadležno državno odvjetništvo iz članka 5. stavak 1. alineja 6 ovog Zakona, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, čiju vjerodostojnost je moguće utvrditi, zaprimi odluku o mjerama opreza nadležnog tijela države izdavanja zajedno s potvrdom koja je potpisana i čiji je sadržaj ovjeren, na isti će ih način proslijediti nadležnom sudu iz 133. ovog Zakona.

(2) Ako je potvrda dostavljena uz odluku nepotpuna ili očito ne odgovara dostavljenoj odluci, državno odvjetništvo iz stavka 1. ovog članka odredit će rok nadležnom tijelu države izdavanja za dostavu dopune ili ispravka, koji ne može biti dulji od 15 radnih dana. Sud će odgoditi donošenje rješenja do prispjeća dopune ili ispravka potvrde.

(3) Nadležni sud, ako smatra potrebnim, može od nadležnog tijela države izdavanja zatražiti dostavljanje izvornika odluke ili ovjerenog prijepisa kao i izvornika potvrde dostavljene uz odluku.

Rokovi za priznanje strane odluke o mjerama opreza

Članak 131.d

(1) Kad nadležni sud zaprimi odluku o mjerama opreza popraćenu potvrdom, odmah će pokrenuti postupak priznanja te odluke te će u roku od 15 radnih dana od primitka donijeti rješenje o priznanju odluke stranog pravosudnog tijela o izrečenim mjerama opreza iz članka 133. ovog Zakona te će ga, nakon pravomoćnosti, proslijediti na izvršenje.

(2) Rok iz stavka 1. produljuje se za dodatnih 15 radnih dana ako je protiv odluke o priznanju strane odluke o mjerama opreza uložena žalba.

(3) Na način određen člankom 134. stavak 1. ovog Zakona, nadležni sud će izvijestiti nadležno tijelo države izdavanja ako zbog iznimnih okolnosti rješenje o priznanju dostavljene odluke o mjerama opreza nije mogao donijeti u rokovima označenim u staccima 1. i 2. ovog članka, navodeći za to razloge kao i predviđeni rok u kojem će rješenje biti doneseno i postati pravomoćno.

Razlozi za odbijanje priznanja strane odluke o mjerama opreza

Članak 131.e

(1) Sud će odbiti priznanje mjera opreza ako:

a) potvrda iz članka 134. stavak 1. ovog Zakona, dostavljena uz odluku o mjerama opreza, nije potpuna i očigledno nije u skladu s tom odlukom ili ako niti u roku iz članka 134. stavak 2. ovog Zakona nije zaprimljena dopunjena ili ispravljena potvrda,

b) se osoba koja ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, u Republici Hrvatskoj, nakon donošenja odluke o mjerama opreza u državi izdavanja nije vratila na područje Republike Hrvatske,

c) nadležni sud nije pristao zaprimiti na izvršenje odluku o mjerama opreza države izdavanja za osobu koja na području Republike Hrvatske nema prebivalište ili boravište, odnosno boravak,

d) odluka nadležnog tijela države izdavanja sadrži mjeru opreza koja nije propisana člankom 133. u točkama 1. – 8. ovog Zakona,

e) bi priznanje strane odluke o mjerama opreza uzrokovalo kršenja načela *ne bis in idem*,

f) je nastupila zastara kaznenog progona prema domaćem pravu a radi se o kaznenom djelu za čiji progon bi bila nadležna domaća pravosudna tijela prema nacionalnom pravu,

g) osoba na koju se mjere opreza odnose prema domaćem pravu uživa imunitet,

h) osoba na koju se mjere opreza odnose je mlađa od 14 godina,

i) u slučaju kršenja mjera opreza prema osobi na koju se te mjere odnose, nije moguće izvršiti europski uhidbeni nalog iz razloga označenih u članku 20. i članku 21. stavak 1. ovog Zakona.

(2) Prije donošenja rješenja o odbijanju priznanja strane odluke o mjerama opreza iz razloga označenih u točkama a) do e) i točki i) stavka 1. ovog članka, nadležni sud obratit će se nadležnom tijelu države izdavanja i po potrebi zatražiti dostavljanje bez odgode, dodatnih informacija neophodnih za donošenje odluke.

(3) Ako sud prizna stranu odluku o mjerama opreza iako postoje okolnosti iz stavka 1. točke i) ovog članka, u slučaju kršenja mjera opreza prema osobi na koju se mjere odnose neće primijeniti odredbe Glave II ovog Zakona.

(4) Neovisno od odredbe točke c) stavka 1. ovog članka, nadležni sud može pristati na dostavljanje odluke o mjerama opreza koju je donijelo nadležno tijelo države izdavanja i za osobu koja nema prebivalište ni boravište u Republici Hrvatskoj ako je ta osoba, prije donošenja odluke u državi izdavanja, boravila najmanje godinu dana u Republici Hrvatskoj uz koju je vežu obiteljske ili poslovne veze.

Prilagodba mjera opreza

Članak 131.f

(1) Kad nadležno državno odvjetništvo iz članka 5. stavak 1. alineja 5. ovog Zakona zaprimi stranu odluku o mjerama opreza koje nisu propisane domaćim pravom izvijestiti će nadležno tijelo države izdavanja o mjerama koje mogu biti izrečene u skladu s odredbama domaćeg prava i njihovom najduljem trajanju. Ako u roku od 10 radnih dana nakon dostave ove obavijesti nadležno tijelo države izdavanja ne povuče potvrdu uz koju je bila dostavljena odluka o mjerama opreza, nadležno državno odvjetništvo dostaviti će stranu sudsku odluku nadležnom sudu radi priznanja.

(2) Sud će rješenjem priznati stranu odluku i izreći mjere opreza na temelju domaćeg prava,

tako da u najvećoj mogućoj mjeri odgovaraju onima izrečenim u državi izdavanja.

(3) Mjera opreza izrečena na temelju domaćeg prava ne smije biti stroža od odgovarajuće mjere izrečene u državi izdavanja.

Produljenje izvršavanja mjera opreza

Članak 131.g

(1) Ako nadležno tijelo države izdavanja donese odluku o produljenju vremena trajanja mjera opreza, kojom nisu promijenjeni opseg i vrsta mjere opreza, sud će priznati stranu odluku o produljenju mjera opreza bez prethodnog utvrđivanja postoje li razlozi iz članka 136. ovog Zakona.

(2) Ako su odlukom nadležnog tijela države izdavanja iz stavka 1. ovog članka promijenjeni vrsta i opseg mjere u odnosu na ranije priznatu odluku, sud će:

a) prilagoditi mjeru domaćem pravu primjenom odredbe članka 137. stavak 1. i 2. ovog Zakona,

b) odbiti priznanje odluke o promijenjenim mjerama opreza ako odluka nadležnog tijela države izdavanja sadrži mjeru opreza koja nije propisana člankom 133. točke 1. – 8. ovog Zakona.

(3) U rješenju kojom je priznata odluka nadležnog tijela države izdavanja o produljenju trajanja mjera opreza naznačit će se najveća moguća duljina trajanja izrečene mjere opreza prema domaćem pravu.

(4) U skladu s domaćim pravu nadležni sud će, radi odluke o daljnjem izvršavanju mjera opreza, od nadležnih tijela države izdavanja zatražiti obavijest da li je i nadalje potrebno izvršavati te mjere s obzirom na okolnosti predmeta u kojem su mjere naložene.

(5) Na traženje nadležnog tijela države izdavanja, sud će omogućiti uspostavu video konferencijske veze, ako strano nadležno tijelo prije donošenja odluke o produljenju vremena trajanja mjera opreza, mora ispitati osobu na koju se mjere opreza odnose.

(6) Odluka o mjerama opreza nadležnog tijela države izdavanja ne sprječavaju pokretanje kaznenog postupka pred nadležnim domaćim tijelima protiv osobe na koju se mjere stranog tijela odnose, zbog nekog drugog kaznenog djela.

Obavijesti nadležnom tijelu države izdavanja

Članak 131.h

Nadležni sud će bez odgode na bilo koji način koji ostavlja pisani zapis, izvijestiti nadležno tijelo države izdavanja o slijedećem:

a) da je osoba prema kojoj su izrečene mjere opreza promijenila prebivalište,

b) da osobu, nakon što su dostavljene odluka o mjerama opreza i potvrda na standardnom obrascu nije moguće pronaći na području Republike Hrvatske,

c) da je protiv odluke o priznanju strane odluke o mjerama opreza podnesena žalba,

d) da je odluka o priznanju strane odluke o mjerama opreza postala pravomoćna i da je započelo njezino izvršenje,

e) da su mjere opreza izrečene stranom odlukom prilagođene mjerama opreza propisanim domaćim pravom,

f) rješenju o odbijanju priznanja strane odluke s razlozima iz članka 136. stavak 1. ovog Zakona i ne preuzimanju izvršavanja mjera opreza iz te odluke,

g) kršenju mjere opreza i drugim okolnostima koje bi mogle utjecati na donošenje odluke o produljenju, izmjeni i ukidanju mjera opreza ili na izdavanje uhidbenog naloga ili odluke s istim učinkom, na standardnom obrascu (prilog 11).

Nadležnost za izvršavanje mjera opreza

Članak 131.i

(1) Mjere opreza izvršavaju nadležna tijela, nakon što rješenje o priznanju strane odluke o mjerama opreza postane pravomoćno.

(2) Nadležni sud će nadležnost nad izvršenjem mjera opreza prepustiti nadležnom tijelu države izdavanja ako:

a) osoba na koju se odnose mjere opreza osoba prijavi svoje zakonito i uobičajeno prebivalište izvan Republike Hrvatske,

b) država izdavanja povuče potvrdu uz koju je bila dostavljena strana odluka o mjerama opreza u smislu članka 134. stavak 1. ovog Zakona,

c) ako je nadležno tijelo države izdavanja izmijenilo odluku te izreklo mjere opreza koje nisu propisane člankom 133. točka 1. – 8. ovog Zakona, a domaći sud ih je odbio priznati,

d) ako je, prema domaćem pravu, proteklo vrijeme najdužeg mogućeg trajanja mjera opreza,

e) je zbog nedostavljanja tražene odluke iz članka 141. ovog Zakona od strane nadležnog tijela države izdavanja, domaće nadležno tijelo odlučilo prekinuti provođenje mjera opreza.

(3) U slučajevima iz stavka 2. ovog članka domaće nadležno tijelo će se savjetovati s državom izdavanja radi izbjegavanja prekida u primjeni mjera opreza.

Šutnja nadležnih tijela države izdavanja

Članak 131.j

(1) Kad nadležno tijelo države izdavanja ne odgovori na dostavljene obavijesti domaćeg nadležnog tijela o kršenju mjera opreza iz priznate odluke tog tijela, domaći sud pozvat će nadležno tijelo države izdavanja da u roku 10 radnih dana dostavi odluku povodom te obavijesti.

(2) Ako nadležno tijelo države izdavanja ne dostavi odluku o produljenju trajanja mjera opreza ili obavijest o potrebi daljnjeg izvršavanja mjera opreza u smislu članka 138. stavka 4. ovog Zakona po službenoj dužnosti, domaći sud zatražit će dostavljanje takve odluke u roku iz stavka 1. ovog članka, uz upozorenje da će biti obustavljeno daljnje izvršavanje mjere opreza, ako odluka ne bude dostavljena.

(3) Ako po proteku roka iz stavka 1. ovog članka nadležno tijelo države izdavanja ne dostavi traženu odluku niti obavijest o potrebi daljnjeg izvršavanja mjera opreza u smislu članka 138. stavka 4. ovog Zakona, domaći sud će ukinuti mjere opreza i o tome će izvijestiti državu izdavanja radi prelaska nadležnosti za izvršenje mjera na tu državu.

Predaja osobe

Članak 131.k

Kad nadležno tijelo države izdavanja izda europski uhidbeni nalog pred nadležnim sudom

pokrenut će se postupak za predaju na temelju odredbi Glave II (Europski uhiđbeni nalog) ovog Zakona, samo ako su odluke stranog tijela izdane u skladu s uvjetima za izdavanje europskog uhiđbenog naloga.

Upućivanje odluka o mjerama opreza

Članak 131.l

(1) Nadležno tijelo iz članka 7. stavak 3. ovog Zakona proslijedit će rješenje o izrečenoj mjeri opreza nadležnom tijelu države članice u kojoj osoba prema kojoj su mjere izrečene ima zakonito i uobičajeno prebivalište. Osoba prema kojoj su izrečene mjere opreza će na zapisnik dati pristanak da će se vratiti u državu izvršenja uz upozorenje da ako se ne javi nadležnom tijelu u državi izvršenja će protiv nje biti određen istražni zatvor.

(2) Osim nadležnom tijelu u smislu stavka 1. ovog članka, nadležno tijelo može rješenje o izrečenim mjerama opreza, na zahtjev osobe na koju se te mjere odnose, proslijediti nadležnom tijelu neke druge države članice ako tijelo te druge države na to pristane i ako osoba da pristanak u smislu stavka 1. ovog članka.

(3) Uz rješenje o izrečenim mjerama opreza nadležno tijelo iz stavaka 1. ovog članka dostavit će i potpisanu potvrdu s ovjerom njezinog sadržaja na standardnom obrascu (prilogu 10), posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis. Izvornik rješenja o mjerama opreza ili ovjerena kopija te originalna potvrda će biti dostavljeni državi izvršenja na njezino traženje.

(4) Do zaprimanja obavijesti od nadležnog tijela države izvršenja o priznanju odluke o izrečenim mjerama opreza, nadležna tijela će izvršavati mjere koje je izreklo domaće pravosudno tijelo.

(5) O tijeku izvršenja izrečenih mjera opreza nadležna tijela neposredno će komunicirati.

Sadržaj potvrde i utvrđivanje države izvršenja

Članak 131.m

(1) U potvrdi iz članka 143. stavak 3. ovog Zakona će biti navedene mjere iz točke 1. do 6. članka 133. ovog Zakona te ako ih je država izvršenja spremna izvršavati, i mjere iz točaka 7. i 8. istog članka.

(2) Nadležno tijelo iz članka 7. stavak 3. ovog Zakona će u potvrdi navesti:

a) rokove za ponovno odlučivanje o tim mjerama,

i

b) ukupno predviđeno trajanje mjera opreza ovisno o utvrđenim okolnostima konkretnog predmeta.

(3) Rješenje o mjerama opreza zajedno s potvrdom bit će odjednom proslijeđena samo jednoj državi izvršenja.

Povlačenje potvrde

Članak 131.n

(1) Ako izvršenje mjera opreza u državi izvršenja još nije započeto, domaće nadležno tijelo može povući potvrdu kad nadležno tijelo države izvršenja dostavi podatak o najdužem trajanju mjera opreza prema pravu te države ili odluku kojom su mjere opreza izmijenjene u skladu s pravom države izvršenja.

(2) Odluku o povlačenju potvrde treba odmah priopćiti državi izvršenja, a najkasnije u roku od 10 radnih dana od zaprimanja navedene obavijesti ili odluke.

Produljenje trajanja mjera opreza i druge naknadne odluke

Članak 131.o

(1) Prije isteka roka iz članka 144. stavak 2. točka b) ovog Zakona, domaće nadležno tijelo će po službenoj dužnosti dostaviti rješenje o produljenju trajanja mjera opreza ako su te mjere s obzirom na okolnosti slučaja još potrebne, uz potvrdu iz članka 144. ovog Zakona u kojoj će navesti predviđenu dodatnu duljinu njihovog trajanja.

(2) Na temelju odredbi domaćeg prava i cijeneći okolnosti konkretnog predmeta, kao i izvješće nadležnog tijela države izvršenja o kršenju mjera opreza ili drugim odlučnim okolnostima, domaće nadležno tijelo može, osim produljenja vremena trajanja mjera opreza u smislu stavka 1. ovog članka:

a) ukinuti mjere opreza,

b) izmijeniti mjera opreza,

c) odrediti istražni zatvor i izdati tjeralicu odnosno europski uhidbeni nalog,

o čemu će bez odgode izvijestiti nadležno tijelo države izvršenja.

(3) Domaće nadležno tijelo će bez odgode izvijestiti nadležno tijelo države izvršenja ako je protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovog članka podnesena žalba.

(4) Prije donošenja rješenja u smislu stavaka 1. i 2. ovog članka domaće nadležno tijelo može u skladu s odredbama domaćeg i međunarodnog prava odnosno prava Europske Unije, zatražiti uspostavu video konferencijske veze s nadležnim tijelom države izvršenja radi ispitivanja osobe u odnosu na koju su izrečene mjere opreza.

(5) Nedostavljanje rješenja iz stavaka 1. i 2. ovog članka po službenoj dužnosti niti na zahtjev nadležnog tijela države izvršenja u određenom roku, može imati za posljedicu obustavu izvršenja mjera opreza u državi izvršenja i vraćanje izvršavanja tih mjera domaćem nadležnom tijelu.

Učinak istražnog zatvora i uhidbenog naloga na odluku o mjerama opreza

Članak 131.p

Određivanjem istražnog zatvora i izdavanjem naloga za izdavanje tjeralice u skladu s domaćim pravom, prestaje izvršavanje mjera opreza. Kad domaće nadležno tijelo izda europski uhidbeni nalog, pokrenut će postupak u smislu Glave II (Europski uhidbeni nalog) ovog Zakona.

Uzajamno savjetovanje i razmjena informacija

Članak 131.r

(1) Nadležna tijela država izdavanja i izvršenja će se uzajamno savjetovati prije slanja potvrde i odluke o mjerama opreza, u cilju olakšavanja učinkovitog i neometanog provođenja tih mjera kao i u slučajevima teškog kršenja izrečenih mjera.

(2) U smislu stavka 1. ovog članka nadležna tijela će razmijeniti sve korisne informacije, posebice:

a) podatke za utvrđivanje identiteta i prebivališta osobe na koju se odnose mjere opreza,

b) podatke iz kaznene evidencije, u skladu s nacionalnim i međunarodnim odredbama.

(3) Domaće nadležno tijelo će, odlučujući o mjerama opreza, cijeliti obavijesti nadležnog tijela države izvršenja o potencijalnoj opasnosti osobe na koju se odnose mjere opreza u odnosu na

žrtve i širu javnost.

Troškovi izvršavanja mjera opreza

Članak 131.s

Osim troškova nastalih na području države izdavanja, troškovi izvršavanja mjera opreza terete državu izvršenja.“.

Članak 81.

Iza članka 132. dodaju se naslov i članak 132. a koji glase:

„Primjena europskog uhidbenog naloga

Članak 132.a

Postupci koji su, na dan stupanja na snagu ovog Zakona u tijeku povodom molbe države članice Europske unije za izručenje osobe za kojom je izdan i europski uhidbeni nalog, bit će dovršeni prema odredbama domaćeg prava kojima je uređen postupak izručenja.

Ako na dan stupanja na snagu ovog Zakona nije započet postupak povodom molbe države članice Europske unije za izručenje osobe za kojom je izdan Europski uhidbeni nalog, primjenjivat će se Glava II ovog Zakona.

Europski uhidbeni nalog izvršit će se u odnosu na kaznena djela počinjenja nakon 7. kolovoza 2002.“

Članak 82.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju.

PRILOG 10.

POTVRDA IZ ČLANKA 131.I STAVAK (3)¹

(a)

Država izdavanja:

Država izvršenja:

(b) Tijelo koje je izreklo odluku o mjerama opreza

Službeni naziv:

Navedite treba li pribaviti neke dodatne podatke o odluci o mjerama opreza od:

gore navedenog tijela,

središnjeg tijela (ako ste označili ovo polje, navedite službeni naziv središnjeg tijela),

drugog nadležnog tijela, (ako ste označili ovo polje, navedite službeni naziv tog tijela).

Podaci za stupanje u vezu s nadležnim/središnjim/drugim nadležnim tijelom:

Adresa:

Telefon.: (pozivni broj države) (pozivni broj/grada)

Faks: (pozivni broj države) (pozivni broj/grada)

Podaci o osobi ili osobama za kontakt :

Prezime:

Ime (imena):

Položaj (titula/funkcija):

Telefon: (pozivni broj države) (pozivni broj/grada):

Faks: (pozivni broj države) (pozivni broj/grada):

Elektronička adresa (ako postoji):

Jezici koji se mogu koristiti za komunikaciju:

(c) Navedite koje tijelo treba kontaktirati za dostavu dodatnih podataka u cilju izvršenja mjera opreza:

nadležno tijelo navedeno pod točkom (b)

drugo nadležno tijelo, ako ste označili ovo polje, navedite službeni naziv ovog tijela i slijedeće podatke:

Adresa:

Telefon: (pozivni broj države) (pozivni broj/grada)

---

¹ Ova potvrda mora biti napisana na ili prevedena na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države izvršenja ili bilo koji drugi službeni jezik institucija Europske Unije kojeg ta država priznaje

Faks: (pozivni broj države) (pozivni broj/grada)

Podaci o osobi ili osobama za kontakt u tom tijelu:

Prezime:

Ime (imena):

Položaj (titula/funkcija):

Tel.: (pozivni broj države) (pozivni broj/grada):

Faks: (pozivni broj države) (pozivni broj/grada):

E-mail adresa (ako postoji):

Jezici koji se mogu koristiti za komunikaciju:

(d) Podaci o fizičkoj osobi u odnosu na koju su izrečene mjere opreza:

Prezime:

Ime(na):

Djevojačko prezime, ako je poznato:

Spol:

Nacionalnost:

Broj osobne iskaznice ili socijalnog osiguranja (ako su poznati)

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Adrese/boravišta

- u državi izdavanja:

- u državi izvršenja:

- u drugoj državi:

Jezik (jezici) koje razumije (ako su poznati):

Ako su poznati, navedite i sljedeće podatke:

- Vrstu i broj identifikacijskog (identifikacijskih) dokumenta(dokumenata) osobe (osobna iskaznica, putovnica):

- Vrsta i broj boravišne dozvole za osobu u državi izvršenja:

(e) Podaci o državi članici kojoj je proslijeđena odluka o mjerama opreza zajedno s potvrdom:

Odluka o mjerama opreza, zajedno s potvrdom proslijeđena je državi izvršenja navedenoj u točki (a) jer:

osoba prema kojoj su izrečene mjere opreza ima svoje zakonito i uobičajeno prebivalište u državi izvršenja te se u tu državu pristala vratiti nakon što je upoznata s izrečenim mjerama,

osoba prema kojoj su izrečene mjere opreza je zatražila upućivanje odluke o mjerama opreza iako u državi izvršenja nema zakonito i uobičajeno prebivalište, iz sljedećeg (sljedećih) razloga; (navesti razloge iz zahtjeva osobe prema kojoj su izrečene mjere opreza).

(f) Podaci o odluci kojom su izrečene mjere opreza:

Odluka je izrečena (datum: DD-MM-GGGG):

Odluka je postala izvršna (datum: DD-MM-GGGG):

Ako je u vrijeme prosljeđivanja ove potvrde protiv odluke o mjerama opreza izrečen pravni lijek, označite ovo polje

Broj predmeta u kojem je izrečena mjera opreza (ako je poznato):

Podatak o boravku u pritvoru/istražnom zatvoru (navesti razdoblje):

Dotična osoba bila je u pritvoru u sljedećem periodu (kad je poznato):

1. Odluka pokriva ukupno: ..... (navesti broj) navodnih kaznenih djela.

Sažetak činjenica i opis okolnosti počinjenja kaznenog /ih djela, uključujući vrijeme i mjesto, te ulogu i doprinos osobe prema kojoj su izrečene mjere opreza u počinjenju djela:

Zakonski opis i pravna oznaku navodnog(ih) kaznenog(ih) djela te zakonske odredbe na temelju kojih je izrečena odluka o mjerama opreza:

2. Ako je (su) navodno(a) kazneno(a) djelo(a) iz gorenje točke 1. kažnjivo(a) kaznom zatvora ili mjerom lišenja slobode u najduljem trajanju od barem tri godine prema domaćem pravu označite jedno ili više od sljedećih kaznenih djela:

pripadanje zločinačkoj organizaciji,

terorizam,

trgovanje ljudima,

spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,

nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,

nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,

korupcija,

prijevara u gospodarskom poslovanju, uključujući i one koje utječu na financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. godine o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,

pranje novca,

krivotvorenje valute, uključujući i euro,

računalni kriminalitet,

kaznena djela protiv okoliša, uključujući i nedozvoljena trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,

omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka,

- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protupravno oduzimanje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
- prijevara,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
- krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nedopuštena trgovina hormonskim supstancama i drugim tvarima za poticanje rasta,
- nedopuštena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- protupravno oduzimanje letjelica/plovnih objekata,
- sabotaža.

3. Ako su mjere opreza izrečene u postupku zbog kaznenog (ih) djela osim onih navedenih u pod gornjom točkom 2., pa podliježe(u) provjeri kažnjivosti u državi izvršenja, navedite za to(a) djelo(a) slijedeće :

- činjenični opis okolnosti počinjenja kaznenog /ih djela, uključujući vrijeme i mjesto, te ulogu i doprinos osobe prema kojoj su izrečene mjere opreza u počinjenju djela

- zakonski opis i pravna oznaku navodnog(ih) kaznenog(ih) djela

(g) Podaci o trajanju i vrsti mjere(mjera) opreza:

1. Vrijeme trajanja mjera opreza na temelju dostavljene odluke kojom su mjere izrečene te rokove za ponovno odlučivanje o tim mjerama:

2. Predviđeno ukupno potrebno vrijeme za izvršavanje mjera opreza s obzirom na konkretne okolnosti predmeta u vrijeme prosljeđivanja odluke o mjerama opreza (podaci na temelju kojih je procijenjeno navedeno vrijeme)

3. Vrsta mjere(mjera) opreza

- zabrana napuštanja boravišta i promjene adrese za dostavu poziva, osim uz prethodnu obavijest nadležnom tijelu države izvršenja,
- zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja u državi izvršenja;
- zabrana napuštanja teritorija države izvršenja,
- obveza javljanja određenom nadležnom tijelu u određeno vrijeme u državi izvršenja,
- zabrana približavanja određenoj osobi,
- zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
- druga mjera iz članka 133. Zakona.

Ako ste označili polje 'druga mjera', navedite o kojoj se mjeri, označivanjem odgovarajućeg(ih) polja:

- zabrana obavljanja određene poslovne aktivnosti,
- zabrana upravljanja motornim vozilom uz privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom.

4. Navedite detaljni opis mjera opreza iz prethodne točke 3.:

(h) Ostali važni podaci o kaznenom predmetu u kojem su mjere opreza naložene, uključujući razloge za nalaganje tih mjera (neobvezni podaci):

Potvrđi je priložen ovjereni otpravak odluke o mjerama opreza.

Potpis nadležnog tijela koje je izdalo potvrdu i/ili ovlaštene osobe kojim se potvrđuje točnosti podataka navedenih u potvrđi:

Ime:

Funkcija (titula/stupanj):

Datum:

Oznaka predmeta (ako postoji):

Službeni pečat(ako se upotrebljava):

PRILOG 11.

OBRAZAC IZVJEŠĆA IZ ČLANKA 131.h TOČKA G)

(a) Podaci o identitetu osobe prema kojoj se izvršava mjera opreza:

Prezime

Ime(na):

Djevojačko prezime, ako je poznato:

Lažna imena, ako su poznata:

Spol:

Nacionalnost:

Broj osobne iskaznice ili socijalnog osiguranja (ako ima)

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Adrese/boravišta u Republici Hrvatskoj:

Jezik (jezici) koje razumije (ako su poznati):

(b) Podaci o odluci kojom su izrečene mjere opreza:

Odluka je izrečena (datum: DD-MM-GGGG):

Broj pod kojim je u državi izdavanja izrečena mjera opreza (ako je poznato):

Nadležno tijelo koje je izreklo odluku o mjerama opreza:

Službeni naziv:

Adresa:

Datum izdavanja potvrde uz koju je odluka o mjerama opreza dostavljena:

Tijelo koje je izdalo potvrdu:

Broj pod kojim je u državi izdavanja izdana potvrda (ako je poznato):

(c) Podaci o tijelu nadležnom za izvršenje mjera opreza:

Službeni naziv tijela:

Ime osobe za kontakt u nadležnom tijelu

Položaj (titula/funkcija):

Adresa:

Telefon.: (pozivni broj države) (pozivni broj/grada)

Faks: (pozivni broj države) (pozivni broj/grada):

Elektronička adresa (ako postoji):

Jezici koji se mogu koristiti za komunikaciju:

(d) Kršenje mjera opreza i drugi podaci važni za donošenje odluke u smislu članka 139. točka f Zakona

Osoba iz točke (a) ovog obrasca prekršila je slijedeću(e) mjeru(e) opreza:

- zabranu napuštanja boravišta i promjene adrese za dostavu poziva, osim uz prethodnu obavijest nadležnom tijelu države izvršenja,
- zabranu posjećivanja određenog mjesta ili područja,
- zabranu napuštanja teritorija Republike Hrvatske uz privremeno oduzimanje putne i druge isprave za prijelaz državne granice,
- obvezu redovitog javljanja određenoj osobi ili državnom tijelu,
- zabranu približavanja određenoj osobi,
- zabranu uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
- zabranu obavljanja određene poslovne aktivnosti,
- zabranu upravljanja motornim vozilom uz privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom.

- Drugi podaci važni za odluku nadležnog tijela države izdavanja

Navedite činjenice:

(e) Podaci o osobi koju treba kontaktirati radi pribavljanja dodatnih obavijesti o kršenju mjere(a) opreza:

Prezime:

Ime(na):

Adresa:

Telefon: (predbroj zemlje) (predbroj mjesta)

Faks: (predbroj zemlje) (predbroj mjesta)

Elektronička adresa (ako postoji):

Jezici koji se mogu koristiti za komunikaciju:

Potpis nadležnog tijela koje izdaje obrazac i/ili njegov predstavnik, kojim se potvrđuje točnosti podataka navedenih u obrascu:

Ime:

Položaj (titula/funkcija):

Datum:

Službeni pečat (ako se upotrebljava):

OBRAZLOŽENJE

Obrazloženje uz pojedine članke

GLAVA I-VIII

Članak 1. Konačnog prijedloga Zakona mijenja članak 1. temeljnog Zakona, ispušta termin „instrumenti pravosudne suradnje“ te uređuje pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima između domaćih nadležnih pravosudnih tijela s nadležnim pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije u odnosu na instrumente pravosudne suradnje određene temeljnim Zakonom, kojima je dodano priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza. Dodaje se stavak (2) u kojem se navode pravni akti Europske unije koji se prenose u pravni poredak Republike Hrvatske.

Člankom 2. Konačnog prijedloga Zakona članku 2. dodaju se točka 25), 26) i 27) kojima se definiraju pojmovi „Eurojust“, „odluka o mjerama opreza“, „mjere opreza“ te „nacionalni S.I.Re.N.E. ured“.

Članak 3. Konačnog prijedloga Zakona dodaje se članak 4.a kojim se propisuje je da će se na zaštitu osobnih podataka i njihovo prosljeđivanje posredstvom policijske i pravosudne suradnje primjenjivati odredbe domaćeg prava. Nacionalno pravo kojim je regulirana zaštita osobnih podataka sadrži odredbe kojima su definirani pojmovi, načelo zakonitog postupanja s podacima, ispravak, brisanje i obrada posebnih kategorija osobnih podataka, iznošenje podataka iz Republike Hrvatske, prava osobe čiji se podaci koriste odnosno obrađuju, uključujući i sudsku zaštitu i pravo na naknadu štete, nadzor nad korištenjem odnosno obradom osobnih podataka kao i tijelo koje je za to nadležno, vrijeme čuvanja osobnih podataka.

Članak 4. Konačnog prijedloga Zakona mijenja članak 5., na način da se kao tijela za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela određuju nadležna županijska državna odvjetništva odnosno županijski sudovi. Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa određeno je kao središnje tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona mijenja se naslov iznad članka 6. te se u skladu s tim određuju domaća tijela nadležna za donošenje odluka koje se izvršavaju putem pravosudne suradnje.

Člankom 6. Konačnog prijedloga Zakona mijenja se naslov iznad članka 7. te se u skladu s tim uređuje način prosljeđivanja odluka domaćih nadležnih tijela.

Člankom 7. Konačnog prijedloga Zakona članak 8. se briše jer su putovi komunikacije uređeni člancima 5. i 7. prijedloga.

Člankom 8. Konačnog prijedloga Zakona usklađuje se terminologija s izmjenom iz članka 1. te je propisani uvjet uzajamnosti za prihvaćanje prateće dokumentacije uz odluke iz članka 1. na engleskom jeziku u hitnim slučajevima.

Člankom 9. Konačnog prijedloga Zakona u članku 10. usklađuje se terminologija s izmjenom iz članka 1.

Člankom 10. Konačnog prijedloga Zakona usklađuje se terminologija s izmjenom iz članka 1. te se određuje tko imenuje osobe za kontakt s Europskom pravosudnom mrežom, bez ograničavanja broja osoba.

Članak 11. i 12. Konačnog prijedloga Zakona mijenja članak 12. te se njime uređuju ciljevi i ovlasti Eurojusta. Iza članka 12. Dodaju se članci 12.a (Nacionalni član u Eurojustu), 12.b (Prava i obveze nacionalnog člana u Eurojustu), 12.c (Posredovanje nacionalnog člana), 12.d (Postupanje domaćih pravosudnih tijela), 12.e (Nacionalni član zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta) i 12.f (Nacionalni koordinativni sustav Eurojusta).

Članak 13. i 14. Konačnog prijedloga Zakona mijenjaju se članci 13. i 14. Usklađuje se terminologija s izmjenom iz članka 1., promjenom nadležnih tijela te uvođenju mjera opreza kao instrumenata pravosudne suradnje s državama članicama Europske unije. Pojedine odredbe usklađuju se sa domaćim propisima. Člankom 13. precizira se izričaj u pogledu suspenzivnog učinka žalbe.

Člankom 15. i 16. Konačnog prijedloga Zakona usklađena je terminologija s izmjenom iz članaka 5. do 7. Zakona.

Člankom 17. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjen je članak 17. i njime su propisani uvjeti i pretpostavke za izdavanje europskog uhidbenog naloga.

Člankom 18. Konačnog prijedloga Zakona dodane su u članak 18. riječi koje su nedostajale.

Člankom 19. Konačnog prijedloga Zakona u članku 19. usklađuje se terminologija s izmjenom iz članaka 5. do 7. Zakona te je dodana preciziran način dostave europskog uhidbenog naloga.

Člankom 20. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjen je članak 20. te je dodanim stavkom (1) propisano kad će sud izvršiti europski uhidbeni nalog, a u stavku (2) osnove za odbijanje njegovo izvršenja.

Člankom 21. Konačnog prijedloga zakona izmijenjen je članak 21. te su u skladu s izmjenom članka 20. izbrisane točke 1., 2., 4., 5., 6. i 7.

Člankom 22. Konačnog prijedloga zakona izbrisan je stavak (2) članka 22. s obzirom da se odnosi na predaju vlastitih državljana koja je uređena novim člankom 22.a

Člankom 23. Konačnog prijedloga zakona iza članka 22. dodan se novi članak 22.a koji uređuje predaju vlastitih državljana.

Člankom 24. Konačnog prijedloga Zakona mijenja se članak 23. te se detaljno uređuje pokretanje postupka povodom europskog uhidbenog naloga.

Člankom 25. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjeni su stavci (1) i (2) članka 24. te su detaljno uređena prava tražene osobe.

Člankom 26. Konačnog prijedloga Zakona iza članka 24. dodani su novi članci 24.a i 24.b koji uređuju postupak pred sucem istrage (u slučaju kad je osoba na koju se europski uhidbeni nalog odnosi pristala na predaju) i postupak pred izvanraspravnim vijećem (u slučaju kad osoba na koju se europski uhidbeni nalog odnosi nije pristala na predaju) u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga.

Člankom 27. Konačnog prijedloga Zakona u članku 25. usklađen je izričaj s izmjenama iz članka 3. i 25.

Člankom 28. Konačnog prijedloga Zakona zamijenjen je stavak (1) novim kojim se propisuje da će se radi izvršenja rješenja o predaji donesenog u povodu europskog uhidbenog naloga primijeniti mjere radi osiguranja predaje tražene osobe koje su u skladu sa domaćim pravom.

Člankom 29. Konačnog prijedloga Zakona dodan je u članak 28. stavak (3) koji uređuje dostavljanje rješenja o predaji i pravo žalbe.

Člankom 30. Konačnog prijedloga Zakona u članku 29. stavku (7) uređeno da se rješenje o odbijanju predaje dostavlja i nacionalnom S.I.Re.N.E. uredu.

Člankom 31. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjen je stavak (2) članka 30. te je određeno da odluku u slučaju konkurencije između europskog uhidbenog naloga i molbe za izručenje donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Člankom 32. Konačnog prijedloga Zakona izbrisan je stavak (2) članka 32. jer je rok za donošenje odluke o predaji s pristankom određen člankom 28. postojećeg zakona. Usklađena je terminologija s izmjenama odredbi o nadležnosti.

Člankom 33. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjen je stavak (1) članka 36. te je određeno da će državni odvjetnik obavijestiti državu izdavanja naloga o uvjetu specijalnosti u odnosu na osobu iz naloga koju je Republici Hrvatskoj izručila treća država.

Člankom 34. Konačnog prijedloga Zakona u članak 39. dodan je stavak (2) kojim je uređeno da će državni odvjetnik obavijestiti državu izdavanja naloga o uvjetu specijalnosti u odnosu na osobu iz naloga koju je Republici Hrvatskoj predala druga država članica.

Člankom 35. Konačnog prijedloga Zakona u članku 44. je usklađena terminologija s izmjenama odredbi o nadležnosti te je konsolidiran tekst s obzirom na promjenu odredbi o nadležnosti i usklađen s postupkom prema domaćem pravu.

Člankom 36. Konačnog prijedloga Zakona u članku 47. precizirani su razlozi za odbijanje izvršenja naloga i razgraničene osnove odbijanja priznanja i izvršenja naloga o osiguranju imovine ili dokaza.

Člankom 37. Konačnog prijedloga Zakona u članku 50. usklađen je izričaj s izmjenama iz članka 3.

Člankom 38. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjen je naziv Glave V. s obzirom na zakonska rješenja u domaćem pravu kojima je uređeno oduzimanje imovinske koristi i predmeta.

Člankom 39. Konačnog prijedloga Zakona preciziran je izričaj članka 63. te je određeno da će strana odluka o oduzimanju, koju je priznao domaći sud, biti izvršena u skladu s domaćim pravom.

Člankom 40. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjen je članak 64. slijedom promjene nadležnosti za postupanje te je određeno postupanje državnog odvjetnika po zaprimanju strane odluke o oduzimanju imovine ili predmeta. Također je usklađen izričaj s izmjenama odredbi o nadležnosti.

Člankom 41. Konačnog prijedloga Zakona u članku 65. precizirani su razlozi za odbijanje izvršenja naloga i razgraničene osnove odbijanje priznanja i izvršenja odluke o oduzimanju imovine ili predmeta.

Člankom 42. Konačnog prijedloga Zakona preciziran je izričaj stavka (2) članka 66. te je usklađen izričaj s izmjenama odredbi o nadležnosti.

Člankom 43. Konačnog prijedloga Zakona usklađen je izričaj naslova te i odredba članka 67. s izmjenama odredbi o nadležnosti iz članka 5.

Člankom 44. Konačnog prijedloga Zakona članak 68. i naziv iznad članka usklađeni su terminološki s izmjenom iz članka 1 i 34. ovog prijedloga.

Člancima 45. – 52. Konačnog prijedloga Zakona članci 69., 70., 71., 72., 73.74., 75. i 76. usklađeni su s izmjenama odredbi o nadležnosti za postupanje iz članka 5. i terminološki s izmjenom iz članka 1. i 34. ovog prijedloga te je preciziran izričaj odredbi.

Člankom 53. Konačnog prijedloga Zakona usklađen je izričaj članka 77. s izmjenama odredbi o nadležnosti iz članka 5. te je preciziran način izvršenja novčane kazne.

Člankom 54. Konačnog prijedloga Zakona brisan je članak 79. jer je nadležnost za priznanje odluke o novčanoj kazni određena člankom 77. zakona.

Člankom 55. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjen je članak 80. tako što su precizirani razlozi za odbijanje izvršenja naloga i razgraničene osnove odbijanje priznanja i izvršenja odluke o novčanoj kazni.

Člancima 56.i 57. Konačnog prijedloga Zakona usklađeni su članci 84. i 87. s odredbama o nadležnosti iz članka 3. ovog prijedloga.

Člankom 58. Konačnog prijedloga Zakona u članku 89. izbrisan je stavak (1) jer je odredbom koja uređuje značenje izraza u postojećem zakonu određeno na koje odluke se odredbe Glave VIII primjenjuju te je propisan kriterij obostrane kažnjivosti.

Člankom 59. Konačnog prijedloga Zakona brisan je članak 90. jer je nadležnost sudova određena člankom 89. zakona.

Člankom 60. Konačnog prijedloga Zakona usklađen je članak 91. s odredbama o nadležnosti iz članka 3. ovog prijedloga.

Člankom 61. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjen je članak 94. tako što su precizirani razlozi za odbijanje izvršenja naloga i razgraničene osnove odbijanje priznanja i izvršenja presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode.

Člankom 62. Konačnog prijedloga Zakona usklađen je članak 103. s odredbama o nadležnosti iz članka 3. ovog prijedloga.

Člankom 63. Konačnog prijedloga Zakona brisan je članak 104. jer je nadležnost za prosljeđivanje odluka domaćih sudova određena člankom 5. ovog prijedloga.

Člankom 64. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjen je članak 109. te je za prosljeđivanje potvrde uz presudu, za potrebe tranzita osuđenika, određeno ministarstvo pravosuđa nadležno za poslove pravosuđa.

Člankom 65. Konačnog prijedloga Zakona usklađen je članak 110.s odredbama o nadležnosti iz članka 3. ovog prijedloga

Člankom 66. Konačnog prijedloga Zakona usklađen je članak 112.s odredbama o nadležnosti iz članka 3. ovog prijedloga te je propisan kriterij obostrane kažnjivosti.

Člankom 67. Konačnog prijedloga Zakona brisan je članak 113. jer je nadležnost sudova određena člankom 112. zakona.

Člankom 68. Konačnog prijedloga Zakona izmijenjen je članak 114. te je izvršavanje probacijskih mjera i sankcija usklađeno s domaćim pravom.

Člankom 69. Konačnog prijedloga usklađen je članak 115. s odredbama o nadležnosti iz članka 3. ovog prijedloga.

Člankom 70. Konačnog prijedloga Zakona u članku 118. je brisan tekst kojim se poziva na članak 113. jer je isti ovom zakonskom izmjenom brisan.

Člankom 71. Konačnog prijedloga Zakona dodana je u članak 120. osnova za odbijanje priznanja i izvršenja presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcija.

Člankom 72. Konačnog prijedloga Zakona usklađen je članak 121. s izmjenama u članku 120. zakona.

Člankom 73. Konačnog prijedloga Zakona usklađen je članak 122. s izmjenama u članku 62. ovog prijedloga.

Člancima 74. – 79. Konačnog prijedloga Zakona usklađeni su članci 123., 126., 128., 129., 130. i 131. s odredbama o nadležnosti iz članka 3. i 5. ovog prijedloga.

Člankom 80. Konačnog prijedloga Zakona dodana je nova Glava VIII.a. Priznanje i izvršenje mjera opreza i članci 131.a do 131.s u postojeći Zakon. Ta glava uređuje postupak priznanja i izvršenja mjera opreza u svrhu implementacije Okvirna odluka Vijeća 2009/829/JHA od 23. listopada 2009. (u daljnjem tekstu „Okvirna odluka“) koja postavlja pravila prema kojima jedna država članica priznaje odluku o mjerama opreza izdanu u drugoj državi članici kao alternativu pritvoru, nadzire izvršavanje mjera opreza izrečenih fizičkoj osobi i predaje dotičnu osobu državi izdavateljici ukoliko dođe do kršenja tih mjera u slučajevima predviđenima Okvirnom odlukom. Navedenim se člancima regulira kako slijedi.

Člankom 131.a propisano je područje primjene odredbi ove glave Zakona.

U članku 131.b određena je nadležnost županijskog suda kao domaćeg tijela koje priznaje i dostavlja na provedbu izvršenje odluke nadležnih tijela države izdavanja koje sadrže mjere opreza nabrojane u predmetnom članku u skladu sa člancima 8. stavci 1 i 2 Okvirne odluke.

Članak 131.c uređuje postupanje domaćih nadležnih tijela po zaprimanju odluke nadležnih tijela druge države članice EU kojom su izrečene mjere opreza u cilju njenog priznanja i izvršenja u skladu sa člankom 10. stavak 2 i člankom 12. Okvirne odluke.

Člankom 131.d određen je rok od 15 radnih dana za priznanje strane odluke o mjerama opreza koji se može produljiti za daljnjih 15 radnih dana ako je protiv odluke o priznanju strane odluke o mjerama opreza uložena žalba. Isti se rokovi zbog iznimnih okolnosti mogu produljiti uz obvezu nadležnog suda da nadležno tijelo države izdavanja obavijesti o razlozima i predviđenom roku u kojem će rješenje biti doneseno i postati pravomoćno što je u skladu sa člankom 12. Okvirne odluke.

U članku 131.e definirani su obligatorni razlozi za odbijanje priznanja strane odluke o mjerama opreza te je regulirano postupanje suda u slučaju potrebe za dodatnim obavijestima u okviru postupka priznanja i izvršenja naloga u skladu sa člancima 15. i 9. stavak 2 Okvirne odluke.

U članku 131.f propisano je postupanje nadležnih tijela u slučaju kada je potrebna prilagodba mjera opreza jer strana odluka o mjerama opreza određuje mjere koje nisu propisane domaćim

pravom. U slučaju kada nadležni sud prizna stranu odluku i u postupku prilagodbe izrekne mjere opreza na temelju domaćeg prava određeno je da takva mjera smije biti stroža od odgovarajuće mjere izrečene u državi izdavanja u skladu sa člankom 13. Okvirne odluke.

U članku 131.g regulirano je donošenje odluka i postupanje suda u slučaju kada nadležno tijelo države izdavanja donese odluku o produljenju vremena trajanja mjera opreza, ovisno o tome da li su njome promijenjeni opseg i vrsta prethodno izrečene mjere opreza. Predmetnim je člankom propisano da izrečene mjere opreza koje je odredilo nadležno tijelo države izdavanja ne predstavljaju zapreku za pokretanje kaznenog postupka pred domaćim tijelima za neko drugo kazneno djelo u skladu sa člancima 17. stavak 2, 18. stavci 3, 4 i 5 i 19. stavci 1 i 4 Okvirne odluke.

U članku 131.h propisano je da je nadležni sud dužan obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja o okolnostima navedenima u predmetnom članku što je u skladu sa člancima 19. stavak 3, 20. stavak 2 i 17. stavak 2 Okvirne odluke.

U članku 131.i određena je nadležnost za izvršavanje mjera opreza nakon pravomoćnosti rješenja o priznanju strane odluke te situacije u kojima će nadležni sud prepustiti izvršavanje mjera opreza nadležnom tijelu države izdavanja što je u skladu sa člankom 11. stavci 2 i 3 Okvirne odluke.

Člankom 131.j uređeno je postupanje nadležnog suda u situacijama kad nadležno tijelo države izdavanja ne odgovara na dostavljene obavijesti domaćeg nadležnog tijela o kršenju mjera opreza iz priznate odluke tog tijela, odnosno ukoliko ne dostavi odluku o produljenju trajanja mjera opreza, kao ni obavijest ni odluku o potrebi daljnjeg izvršavanja mjera opreza što je u skladu sa člankom 23. stavci 1, 2 i 3 Okvirne odluke.

U članku 131.k propisano je da će u slučaju kad nadležno tijelo države izdavanja izda europski uhiđbeni nalog biti pokrenut postupak za predaju osobe pred nadležnim sudom prema odredbama ovog Zakona koje reguliraju europski uhiđbeni nalog, u skladu sa člankom 21. stavci 1, 2 i 3 Okvirne odluke.

Člankom 131.l uređeno je prosljeđivanje odluka domaćih pravosudnih tijela o mjerama opreza s propisanom dokumentacijom, nadležnom tijelu druge države članice prema mjestu prebivališta osobe na koju se te mjere odnose, a iznimno se može proslijediti i nadležnom tijelu druge države članice pod uvjetima propisanim u predmetnom članku što je u skladu sa člancima 9 stavci 1 i 2, 10. stavci 1, 2 i 3 i 11. stavak 1 Okvirne odluke.

Člankom 131.m određen je sadržaj potvrde te je propisano da će rješenje o mjerama opreza s potvrdom biti upućeno samo jednoj državi izvršenja što je u skladu sa člancima 10. stavci 4, 5 i 6 Okvirne odluke.

Člankom 131.n propisano je u kojim slučajevima potvrda može biti povučena dakle, prije nego je započelo izvršavanje mjera opreza u državi izvršenja u skladu sa člankom 13. stavak 3 Okvirne odluke.

Članak 131.o određuje da je domaće nadležno tijelo dužno obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja o produljenju trajanja mjera opreza i drugim naknadnim odlukama, te su propisane posljedice nepostupanja u skladu sa predmetnim člankom u skladu sa člancima 17. stavak 1, 18. stavci 1 i 2, 19. stavci 1, 2, 3, 4 i 5, 23. stavci 1, 2 i 3 Okvirne odluke.

Članak 131.p propisuje da određivanjem istražnog zatvora i uhiđenog naloga za izdavanje tjeralice u skladu sa domaćim pravom prestaje izvršavanje mjera opreza što je u skladu sa člankom 21. stavak 1 Okvirne odluke.

U članku 131.r je regulirano da će se nadležna tijela država izdavanja i izvršenja uzajamno savjetovati i razmjenjivati sve korisne informacije u cilju učinkovitog i neometanog provođenja tih mjera kao i ukoliko dođe do teškog kršenja izrečenih mjera u skladu sa člankom 22. Okvirne odluke.

Člankom 131.s je propisano da troškovi izvršavanja mjera opreza terete državu izvršenja što je u skladu sa člankom 25. Okvirne odluke.

Člankom 81. Konačnog prijedloga Zakona dodaje se članak 132.a o primjeni europski uhiđbeni nalog na postupke u tijeku te na kaznena djela ovisno o datumu kada su počinjena.

Člankom 82. Konačnog prijedloga Zakona određuje dan stupanju na snagu ovog Zakona.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Područje primjene

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuje se primjena sljedećih instrumenata pravosudne suradnje u kaznenim stvarima između domaćih nadležnih pravosudnih tijela i nadležnih pravosudnih tijela drugih država članica Europske unije:

1. europski uhidbeni nalog i postupak predaje,
2. nalog za osiguranje imovine ili dokaza,
3. europski nalog za pribavljanje dokaza,
4. priznanje i izvršenje naloga za oduzimanje imovine ili predmeta,
5. priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni,
6. priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode,
7. priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije.

Značenje izraza u ovom Zakonu

Članak 2.

Izrazi i pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1. država izdavanja – je država članica Europske unije u kojoj je izdan nalog ili donesena odluka iz članka 1. ovog Zakona;
2. država izvršenja – je država članica Europske unije kojoj je radi izvršenja proslijeđen nalog ili druga odluka iz članka 1. ovog Zakona;
3. država članica – je država članica Europske unije;
4. treća država – je država koja nije članica Europske unije;
5. Eurojust – je pravna osoba Europske unije osnovana odlukom Vijeća Europske unije od 28. veljače 2002. u cilju unapređenja suradnje država članica u suzbijanju teških kaznenih djela;
6. Europska pravosudna mreža u kaznenim stvarima (EPMKS) – je mreža osoba za kontakt država članica, osnovana Zajedničkom odlukom Vijeća o osnivanju Europske pravosudne mreže od 29. lipnja 1998., sa svrhom poboljšanja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima;

7. Schengenski informacijski sustav (SIS) – je informacijski sustav za unošenje i razmjenu podataka između država članica šengenskog provedbenog sporazuma;

8. europski uhiđbeni nalog – je nalog nadležnog pravosudnog tijela države članice za uhićenje i predaju osobe koja se zatekne u drugoj državi članici u svrhu kaznenog progona ili izvršenja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode;

9. nalog za osiguranje imovine ili dokaza – je odluka nadležnog pravosudnog tijela države članice, donesena u kaznenom postupku u cilju sprječavanja uništenja, izmjene, uklanjanja, prenošenja ili prodaje:

a) imovine pribavljene kažnjivim djelima, sa svrhom onemogućavanja neosnovanog bogaćenja,

b) predmeta koji je bio namijenjen ili upotrijebljen za počinjenje kažnjivog djela ili je nastao počinjenjem kažnjivog djela,

c) predmeta, dokumenata i isprava koji mogu poslužiti u dokazne svrhe;

10. europski nalog za pribavljanje dokaza – je odluka nadležnog pravosudnog tijela države članice izdana sa svrhom pribavljanja predmeta, dokumenata i podataka koja je izdana u:

a) kaznenim postupcima pravosudnih tijela, ili postupcima koji će biti pokrenuti pred tim tijelima, zbog kaznenog djela prema nacionalnom zakonodavstvu države izdavanja,

b) postupcima pred upravnim tijelima zbog djela koja su kažnjiva prema nacionalnom pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje nacionalnog prava, i kad odluka tih tijela može dovesti do postupka pred kaznenim sudom,

c) u postupcima pravosudnih tijela u vezi s djelima kažnjivim prema nacionalnom pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenja zakona, i kad odluka može dovesti do daljnjih postupaka pred kaznenim sudom,

d) u vezi s gore navedenim postupcima koji se odnose na kaznena djela ili prekršaje za koje se može pozvati pravnu osobu na odgovornost ili je kazniti u državi izdavanja;

11. nalog za oduzimanje imovine ili predmeta – je pravomoćna sudska odluka ili mjera kojom se trajno oduzima imovina ili predmet nakon provedenog sudskog postupka zbog počinjenog kažnjivog djela;

12. imovina – uključuje svu materijalnu i nematerijalnu imovinu, pokretnine i nekretnine kao i isprave ili sredstva kojima se dokazuje pravo na imovinu ili udjel u imovini za koju je sud države izdavanja utvrdio da predstavlja:

a) imovinsku korist od kažnjivog djela iz članka 10., članka 17. stavka 2., članka 43. stavka 2., članka 50., članka 63., članka 77. stavka 1. i 2., članka 89. stavka 2. i članka 113. stavka 1. ovog Zakona, ili u cijelosti ili jednom njezinom dijelu protuvrijednost te koristi,

b) predmet koji je namijenjen, upotrijebljen ili nastao počinjenjem kažnjivog djela iz članka 10., članka 17. stavka 2., članka 43. stavka 2., članka 50., članka 63., članka 77. stavka 1. i 2., članka 89. stavka 2. i članka 113. stavka 1. ovog Zakona;

13. predmeti koji čine dio nacionalne kulturne baštine – definiraju se u skladu s domaćim pravom koje uređuje zaštitu i očuvanje kulturnih dobara;

14. dokaz – označava predmete, dokumente ili podatke koji se mogu koristiti u dokazne svrhe u postupku zbog kažnjivih djela iz članka 10., članka 17. stavka 2., članka 43. stavka 2., članka 50., članka 63., članka 77. stavka 1. i 2., članka 89. stavka 2. i članka 113. stavka 1. ovog Zakona;

15. odluka o novčanoj kazni – je pravomoćna odluka kojom je fizičkoj ili pravnoj osobi naloženo plaćanje novčane kazne, koju je donio:

a) sud države izdavanja za djelo kažnjivo prema pravu te države,

b) nadležno tijelo države izdavanja koje je izreklo novčanu kaznu za djelo kažnjivo prema pravu te države, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,

c) nadležno tijelo države izdavanja, za radnje koje predstavljaju kršenje nacionalnog prava i kažnjive su u skladu s tim pravom u državi izdavanja, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,

d) kazneni sud povodom pravnog lijeka podnesenog na odluku nadležnog tijela države izdavanja;

16. novčana kazna – znači obvezu plaćanja:

a) novčanog iznosa utvrđenog kao sankcija odlukom iz točke 15. ovog članka,

b) naknade štete određene oštećeniku u kaznenom postupku odlukom iz točke 15. ovog članka,

c) troškova sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka iz točke 15. ovog članka,

d) novčanog iznosa utvrđenog odlukom iz točke 15. ovog članka, u korist javne ustanove, humanitarne organizacije ili fonda za naknadu štete žrtvama kaznenih djela;

17. presuda – je pravomoćna odluka suda države članice kojom je nakon provedenog kaznenog postupka utvrđeno da je fizička osoba počinila kazneno djelo te joj je izrečena:

a) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, izrečena na određeno ili neodređeno vrijeme,

b) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, u slučaju kada je odobren uvjetni otpust s izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacijskim mjerama,

c) uvjetna osuda,

d) pridržaj izricanja kazne,

e) alternativna sankcija;

18. uvjetna osuda – je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom je utvrđena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, čije se izvršenje djelomično ili u cijelosti odgađa pod uvjetom izvršenja jedne ili više naloženih probacijskih mjera;

19. pridržaj izricanja kazne – je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom se izricanje kazne uvjetno odgađa uz nalog izvršenja jedne ili više probacijskih mjera, odnosno kojom je naloženo izvršenje jedne ili više probacijskih mjera u zamjenu za kaznu zatvora ili mjeru koja uključuje oduzimanje slobode;

20. alternativna sankcija – je sankcija različita od kazne zatvora, mjere koja uključuje oduzimanje slobode i novčane kazne, kojom se nalažu dužnosti ili obveze;

21. probacijska odluka – je presuda ili konačna odluka nadležnog tijela države izdavanja temeljena na presudi kojom se:

a) odobrava uvjetni otpust,

b) izriču probacijske mjere;

22. uvjetni otpust – je konačnom odlukom nadležnog tijela odobren ili na odredbama nacionalnog prava temeljen, prijevremeni otpust osuđene osobe nakon odsluženja dijela kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, uz izricanje jedne ili više probacijskih mjera;

23. probacijska mjera – je dužnost ili obveza fizičkoj osobi koju je izreklo nadležno tijelo države izdavanja u skladu sa svojim pravom, uz uvjetnu osudu, pridržaj izricanja kazne ili uvjetni otpust;

24. fiskalna djela – su djela koja uključuju povredu propisa koji se odnose na poreze, pristojbe, carine ili mijenjanje valute.

Nadležna tijela za zaprimanje i prosljeđivanje instrumenata pravosudne suradnje

Članak 5.

(1) Za zaprimanje i prosljeđivanje instrumenata pravosudne suradnje iz članka 1. ovog Zakona nadležni su:

1. Županijski sud u Bjelovaru za područje nadležnosti županijskih sudova u Bjelovaru, Čakovcu, Koprivnici, Varaždinu, Virovitici i Zlataru,

2. Županijski sud u Velikoj Gorici za područje nadležnosti županijskih sudova u Karlovcu, Puli, Rijeci, Sisku, Velikoj Gorici i Zagrebu,

3. Županijski sud u Vukovaru za područje nadležnosti županijskih sudova u Osijeku, Slavonskom Brodu, Požegi i Vukovaru,

4. Županijski sud u Zadru za područje nadležnosti županijskih sudova u Dubrovniku, Gospiću, Splitu, Šibeniku i Zadru.

(2) Ministarstvo pravosuđa je središnje tijelo nadležno za koordiniranje pravosudne suradnje između domaćih nadležnih pravosudnih tijela i nadležnih pravosudnih tijela drugih država članica.

Izdavanje instrumenata pravosudne suradnje u kaznenim stvarima

Članak 6.

(1) Europski uhidbeni nalog, nalog za osiguranje imovine ili dokaza i europski nalog za pribavljanje dokaza izdaju na propisanom obrascu tijela koja vode kazneni postupak sukladno domaćem kaznenom postupovnom pravu, te ih dostavljaju nadležnim sudovima iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona. Nadležni sud će nakon što utvrdi da su ispunjene pretpostavke propisane ovim Zakonom proslijediti ove instrumente državi izvršenja.

(2) Nadležno tijelo koje je donijelo odluku o novčanoj kazni, te sud koji je izdao nalog za oduzimanje imovine ili predmeta odnosno donio presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje lišenje slobode, te presudu ili odluku kojom su izrečene probacijske mjere ili alternativne sankcije dostavit će svoju odluku nadležnim sudovima iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona. Nadležni sud će nakon što utvrdi da su ispunjene pretpostavke propisane ovim Zakonom izdati odgovarajuću potvrdu i proslijediti ove instrumente državi izvršenja.

Izvršenje instrumenata pravosudne suradnje u kaznenim stvarima

Članak 7.

(1) Europski uhidbeni nalog izvršavanju sudovi iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Nalog za osiguranje imovine ili dokaza, europski nalog za pribavljanje dokaza i nalog za oduzimanje imovine ili predmeta izvršava nadležno pravosudno tijelo na čijem se području nalaze imovina, dokazi ili predmeti.

(3) Odluke o novčanoj kazni izvršavaju se u skladu s odredbama zakona kojima se uređuje ovršni postupak.

(4) Presude kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode izvršavaju se u skladu s odredbama zakona kojima se regulira izvršenje kaznenopravnih sankcija.

(5) Presude ili odluke kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije izvršavaju se na temelju zakona kojima se regulira izvršenje kaznenopravnih sankcija i zakona kojim se uređuje probacija.

Neposredna komunikacija i načini prosljeđivanja instrumenata pravosudne suradnje

Članak 8.

(1) Nadležni sudovi iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona neposredno zaprimaju instrumente pravosudne suradnje iz članka 1. ovog Zakona od nadležnih pravosudnih tijela država članica, radi izvršavanja ili prosljeđivanja pravosudnom tijelu nadležnom za izvršenje u smislu članka 7. ovog Zakona.

(2) Nadležni sudovi iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona prosljeđuju instrumente pravosudne suradnje iz članka 1. ovog Zakona neposredno državi izvršenja, odnosno nadležnom tijelu predviđenom nacionalnim pravom te države.

(3) Put komunikacije opisan u stavcima 1. i 2. ovog članka ne isključuje zaprimanje i prosljeđivanje instrumenata pravosudne suradnje posredstvom ministarstva pravosuđa, koje će ih odmah proslijediti pravosudnom tijelu nadležnom za izvršenje u smislu članka 7. ovog Zakona, odnosno u državu izvršenja.

(4) Nadležni sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona može zaprimiti instrumente pravosudne suradnje posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da može utvrditi vjerodostojnost ispisa.

(5) Instrumente pravosudne suradnje nadležni sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona može proslijediti posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(6) Ako nije poznato pravosudno tijelo nadležno za izvršenje, radi pribavljanja informacije od države izvršenja, nadležni sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona provest će sve potrebne upite, uključujući upit posredstvom osoba za kontakt Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima.

(7) U slučaju da domaće pravosudno tijelo zaprimi koji od instrumenata pravosudne suradnje za čije zaprimanje i poduzimanje mjera ili radnji potrebnih za njegovo izvršenje nije nadležno, proslijedit će ga nadležnom sudu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona te o tome odmah i neposredno obavijestiti pravosudno tijelo države izdavanja.

Jezik

Članak 9.

(1) Izvršenju instrumenata pravosudne suradnje iz članka 1. ovog Zakona nadležno pravosudno tijelo pristupit će ako su isti s pratećom dokumentacijom prevedeni na hrvatski jezik. U hitnim slučajevima prihvatit će se prijevod na engleski jezik.

(2) Instrumenti pravosudne suradnje koje nadležno pravosudno tijelo prosljeđuje radi izvršenja drugoj državi članici moraju biti prevedeni na službeni jezik te države ili drugi jezik koji ta država prihvaća.

Isključenje provjere dvostruke kažnjivosti

Članak 10.

Ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u najdužem trajanju od tri godine ili više, a u slučaju priznanja strane novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, nadležno pravosudno tijelo iz članka 7. ovog Zakona izvršit će zaprimljeni instrument pravosudne suradnje iz članka 1. ovog Zakona bez provjeravanja dvostruke kažnjivosti za sljedeća kažnjiva djela:

– pripadanje zločinačkoj organizaciji,

- terorizam,
- trgovanje ljudima,
- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,
- korupcija,
- prijevara, uključujući i one koje utječu na financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
- pranje novca,
- krivotvorenje valute, uključujući i euro,
- računalni kriminalitet,
- djela protiv okoliša, uključujući i nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,
- omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protupravno oduzimanje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
- prijevara,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
- krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nedopuštena trgovina hormonskim supstancijama i drugim tvarima za poticanje rasta,

- nedopuštena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- protupravno oduzimanje letjelica/plovnih objekata,
- sabotaža.

Korištenje Europskom pravosudnom mrežom u kaznenim stvarima

Članak 11.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa odredit će u Ministarstvu pravosuđa do dvije osobe za kontakt s Europskom pravosudnom mrežom u kaznenim stvarima. Vrhovni sud Republike Hrvatske odredit će po jednu osobu za kontakt između sudaca koji rade na poslovima pravosudne suradnje u sudovima iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona, a Državno odvjetništvo Republike Hrvatske do dvije osobe iz državnih odvjetništava koje rade na poslovima pravosudne suradnje.

(2) Osobe za kontakt s Europskom pravosudnom mrežom u kaznenim stvarima poduzimat će potrebne radnje sa svrhom olakšavanja uspostave neposrednih kontakata između domaćih nadležnih pravosudnih tijela i nadležnih pravosudnih tijela drugih država članica u izvršenju instrumenata pravosudne suradnje.

(3) Osobe određene za kontakt s Europskom pravosudnom mrežom pružat će pomoć domaćim i stranim pravosudnim tijelima, na njihov zahtjev, prilikom utvrđivanja nadležnih pravosudnih tijela za izvršenje instrumenata pravosudne suradnje.

Posredovanje Eurojusta

Članak 12.

Ako se provodi istraga zbog kažnjivih djela iz djelokruga Eurojusta, koja uključuje postupanje nadležnih pravosudnih tijela Republike Hrvatske i pravosudnih tijela još jedne države članice ili neke treće države, domaća pravosudna tijela mogu se obratiti Eurojustu radi unapređivanja:

1. koordinacije nadležnih pravosudnih tijela,
2. suradnje nadležnih tijela na pružanju uzajamne pravne pomoći, prilikom izvršavanja instrumenata pravosudne suradnje iz članka 1. ovog Zakona,
3. učinkovitosti istraga i mjera određenih u cilju kaznenog progona.

Troškovi

Članak 13.

- (1) Troškovi izvršenja instrumenata pravosudne suradnje iz članka 1. ovog Zakona nastali na području Republike Hrvatske padaju na teret državnog proračuna Republike Hrvatske. Sve ostale troškove snosi država izdavanja.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, a na prijedlog nadležnog pravosudnog tijela iz članka 7. ovog Zakona, ako je prilikom izvršenja naloga za oduzimanje imovine ili predmeta Republika Hrvatska imala troškove koje smatra velikim ili izvanrednim, može državi izdavanja tog naloga predložiti podjelu troškova uz njihovu detaljnu specifikaciju.
- (3) Ako domaće tijelo zaprimi zahtjev u smislu stavka 2. ovog članka od države izvršenja naloga za oduzimanje imovine ili predmeta koji je izdao domaći sud, proslijedit će ga ministarstvu nadležnom za financije na nadležni postupak.
- (4) Troškove premještaja osobe u svrhu izvršavanja presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode snosi država članica koja je donijela presudu.

Pravna sredstva

Članak 14.

- (1) Protiv odluke o priznanju i izvršenju naloga za osiguranje imovine ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza ili naloga za oduzimanje imovine ili predmeta, sve zainteresirane strane, uključujući treću stranu koja je u dobroj vjeri stekla određena prava na imovini koja je predmet tih naloga, a u cilju zaštite svojih opravdanih interesa, imaju pravo žalbe uz odgovarajuću primjenu odredbi domaćeg kaznenog postupovnog prava.
- (2) Odluka o priznanju i izvršenju naloga za osiguranje imovine ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza i naloga za oduzimanje imovine ili predmeta mora sadržavati pouku o pravu na žalbu protiv te odluke.
- (3) Podnošenje žalbe ne odgađa izvršenje odluke o priznanju i izvršenju naloga za osiguranje imovine ili dokaza.
- (4) Domaće pravosudno tijelo koje je donijelo odluku o priznanju i izvršenju europskog naloga za pribavljanje dokaza ili naloga za oduzimanje imovine ili predmeta može odgoditi prosljeđivanje predmeta, dokumenata ili podataka, odnosno izvršenje naloga za oduzimanje imovine i predmeta do okončanja postupka povodom uložene žalbe na tu odluku.
- (5) Zahtjev za preispitivanje osnovanosti izdavanja naloga za osiguranje imovine ili dokaza i naloga za oduzimanje imovine ili predmeta, te opravdanosti izdavanja i postojanja uvjeta za izdavanje europskog naloga za pribavljanje dokaza u smislu članka 53. ovog Zakona može se podnijeti samo nadležnom sudu u državi izdavanja, u skladu s nacionalnim pravom te države.
- (6) O podnošenju žalbe iz stavka 1. ovog članka i žalbenim razlozima, sud će odmah izvijestiti tijelo koje je izdalo nalog. Odluku donesenu povodom podnesene žalbe, sud će dostaviti tijelu koje je izdalo nalog.

Naknada štete nastale izvršavanjem naloga

Članak 15.

(1) Ako je uslijed izvršenja naloga za osiguranje imovine ili dokaza, europskog naloga za pribavljanje dokaza ili naloga za oduzimanje imovine ili predmeta koje je izdalo domaće pravosudno tijelo, država izvršavanja na temelju obveze prema svom nacionalnom pravu nadoknadila nekoj od osoba iz članka 14. stavka 1. ovog Zakona štetu prouzročenu izvršenjem naloga, Republika Hrvatska će, neovisno o tome jesu li te osobe u Republici Hrvatskoj podnijele zahtjev iz članka 14. stavka 5. ovog Zakona, nadoknaditi svaki iznos isplaćen po osnovi odgovornosti za štetu u državi izvršavanja, osim ako, i u mjeri u kojoj su šteta ili kakav njezin dio prouzročeni isključivo postupanjem te države.

(2) Odredbom stavka 1. ovog članka ne isključuje se primjena domaćeg prava o naknadi štete fizičkim ili pravnim osobama.

Amnestija, pomilovanje i preispitivanje odluke ili naloga

Članak 16.

(1) Odredbe domaćeg prava o amnestiji mogu se primijeniti na odluku o novčanoj kazni, nalog za oduzimanje imovine ili predmeta, presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode te odluku o probaciji koje se izvršavaju u Republici Hrvatskoj.

(2) Na temelju odredbi domaćeg prava može biti pomilovana osoba protiv koje je donesena odluka o novčanoj kazni, nalog za oduzimanje imovine ili predmeta, presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode te odluka o probaciji koje se izvršavaju u Republici Hrvatskoj.

(3) Nadležna tijela Republike Hrvatske mogu odlučivati o preispitivanju odluke o novčanoj kazni, naloga o oduzimanju imovine ili predmeta, presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode te odluke o probaciji samo kada se radi o odlukama domaćeg suda.

Glava II. EUROPSKI UHIDBENI NALOG

Područje primjene

Članak 17.

(1) Nadležni sud iz članka 6. ovog Zakona može izdati europski uhidbeni nalog, osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, i za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora u najdužem trajanju od jedne godine zatvora ili više ili je donesena pravomoćna presuda na kaznu zatvora u trajanju od najmanje četiri mjeseca.

(2) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležni sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona izvršit će europski uhidbeni nalog za djelo za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora u najdužem trajanju od jedne godine zatvora ili više ili je donesena pravomoćna presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje četiri mjeseca, pod uvjetom da to djelo sadrži bitna obilježja kažnjivog djela i

prema domaćem pravu, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenom nalogu.

Sadržaj i oblik

Članak 18.

Europski uhidbeni nalog mora sadržavati sljedeće podatke navedene u standardnom obrascu (Prilog 1.) koji je sastavni dio ovog Zakona:

1. identitet i državljanstvo tražene osobe,
2. ime, adresu, broj telefona i telefaksa, adresu elektroničke pošte tijela koje je izdalo nalog,
3. dokaz o postojanju izvršne presude, uhidbenog naloga ili druge izvršne sudske odluke koja ima isti učinak, u smislu članka 2. točke 8., 10. i 17. ovog Zakona,
4. pravnu oznaku i zakonski opis djela, posebno u smislu članka 10. i 17. ovog Zakona,
5. činjenični opis djela uključujući okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, vrijeme i mjesto počinjenja, stupanj sudionitva tražene osobe u počinjenju djela,
6. vrstu i visinu kaznenopravne sankcije izrečene pravomoćnom presudom, odnosno vrstu i visinu kaznenopravne sankcije za konkretno djelo propisane domaćim pravom,
7. ako je moguće posljedice djela.

Posebnosti u zaprimanju i prosljeđivanju europskog uhidbenog naloga

Članak 19.

(1) Osim na način predviđen u članku 8. ovog Zakona, europski uhidbeni nalog se može zaprimiti i prosljediti posredstvom sigurnog telekomunikacijskog sustava Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima.

(2) Sud koji je izdao europski uhidbeni nalog odaslat će upozorenje putem Schengenskog informacijskog sustava (SIS) da potražuje određenu osobu radi izvršavanja europskog uhidbenog naloga ako nije poznato gdje se ta osoba nalazi.

(3) Takvo upozorenje popraćeno podacima navedenim u članku 18. ovog Zakona ima isti učinak kao europski uhidbeni nalog.

(4) Ukoliko ne postoji mogućnost pristupa Schengenskom informacijskom sustavu sud može zaprimiti i prosljediti europski uhidbeni nalog putem INTERPOL-a.

Razlozi za odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga

Članak 20.

Sud će odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga:

1. ako je europski uhidbeni nalog izdan za djelo koje je u Republici Hrvatskoj obuhvaćeno amnestijom, a na temelju zakona postoji nadležnost domaćeg suda,
2. ako je sud obaviješten da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u nekoj od država članica za isto djelo pod uvjetom da je kaznena sankcija izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda,
3. ako tražena osoba u trenutku počinjenja kaznenog djela nije navršila 14 godina života.

Razlozi zbog kojih se može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga

Članak 21.

(1) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga:

1. ako djelo iz članka 17. stavka 2. ovog Zakona na koje se odnosi europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem zakonu. Za fiskalna djela izvršenje europskog uhidbenog naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama ili mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja;
2. ako se u Republici Hrvatskoj protiv osobe za kojom je izdan europski uhidbeni nalog vodi kazneni postupak zbog istog djela zbog kojeg je nalog izdan;
3. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog ili je kazneni postupak obustavljen ili je donesena pravomoćna presuda protiv tražene osobe u nekoj od država članica za isto djelo;
4. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog jer je osumnjičenik ispunio obveze koje su mu naložene kao uvjet za nepokretanje postupka;
5. ako je prema domaćem pravu nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kaznenopravne sankcije, a postoji nadležnost Republike Hrvatske na temelju domaćeg prava;
6. ako je sud zaprimio obavijest da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istog djela, a sankcija je izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda;
7. ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske ili ima prebivalište na njezinom području i Republika Hrvatska se obvezala preuzeti izvršenje sankcije u skladu s odredbama glave VII. ovog Zakona;
8. kada se europski uhidbeni nalog odnosi na djela koja:
  - a) su u cijelosti ili djelomično počinjena na području Republike Hrvatske,
  - b) su počinjena izvan teritorija države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta kazneni progon za ta djela kada su počinjena izvan teritorija Republike Hrvatske.

(2) Sud može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu izvršavanja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode izrečene presudom donesenom u odsutnosti, osim ako iz podataka navedenih u obrascu u smislu članka 18. ovog Zakona proizlazi, da, u skladu s pravom države izdavanja:

1. je traženoj osobi bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda u odsutnosti, ili da je zaprimila službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znala za održavanje rasprave, te da je upozorena da presuda može biti donesena u odsutnosti u slučaju nedolaska na raspravu,

2. je traženu osobu na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg je postavio sud po službenoj dužnosti,

3. je tražena osoba izričito izjavila da ne osporava presudu donesenu u njezinoj odsutnosti ili nije pravovremeno podnijela zahtjev za obnovu postupka ili žalbu, iako je nakon osobnog uručjenja presude donesene u njezinoj odsutnosti poučena o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe slijedom kojih bi se postupak mogao ponovno provesti u njezinoj prisutnosti, te preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja prvotne presude,

4. će traženoj osobi, kojoj presuda donesena u odsutnosti nije bila osobno uručena, ista biti osobno uručena odmah nakon predaje osobe državi izdavanja, uz pouku da u zakonom propisanom roku ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu slijedom kojih se može provesti postupak opisan u točki 3. ovog stavka.

Posebni uvjeti za izvršenje europskog uhidbenog naloga

Članak 22.

(1) Ako je predmet europskog uhidbenog naloga djelo za koje se može izreći kazna doživotnog zatvora ili mjera doživotnog oduzimanja slobode, sud može njegovo izvršenje uvjetovati:

1. postojanjem zakonom propisane mogućnosti preispitivanja izrečene kazne ili mjere na zahtjev osuđenika ili po službenoj dužnosti najkasnije 20 godina od izricanja sankcije, u državi izdavanja,

2. pravom osuđenika da zatraži pomilovanje od daljnjeg izvršavanja kazne ili mjere na temelju prava ili sudske prakse u državi izdavanja.

(2) Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu vođenja kaznenog postupka, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske ili ima prebivalište na njezinom području, sud može izvršenje naloga uvjetovati vraćanjem tražene osobe u Republiku Hrvatsku radi izdržavanja izrečene sankcije, pod uvjetima predviđenim u glavi VII. ovog Zakona.

Pokretanje postupka izvršavanja europskog uhidbenog naloga

Članak 23.

(1) Kad sud primi europski uhidbeni nalog na propisanom obrascu ili posredstvom Schengenskog informacijskog sustava i njegov prijevod u smislu članka 9. ovog Zakona

provjerit će sadrži li sve podatke u smislu članka 18. ovog Zakona. Ako je nalog nepotpun ili mu nije priložen prijevod u smislu članka 9. ovog Zakona, sud će tijelu koje je izdalo europski uhidbeni nalog odrediti primjereni rok, ne dulji od sedam radnih dana, za dostavu prijevoda, odnosno dodatnih podataka potrebnih za pokretanje postupka izvršavanja.

(2) Odmah po primitku europskog uhidbenog naloga, ukoliko za to postoje opravdani razlozi, sud može protiv tražene osobe izdati dovedbeni nalog u smislu odredbi domaćeg kaznenog postupovnog prava.

(3) Policija može u skladu sa svojim ovlastima na temelju zakona kojim se uređuje policijsko postupanje uhititi osobu protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog i bez prethodnog dovedbenog naloga, ukoliko postoje okolnosti koje upućuju na opasnost da će pobjeći i kriti se.

(4) U postupku pred sudom iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona pokrenutog na temelju europskog uhidbenog naloga državu izdavanja naloga zastupa nadležni državni odvjetnik.

Prava tražene osobe

Članak 24.

(1) Kada je tražena osoba uhićena, sudac će je obavijestiti o europskom uhidbenom nalogu i njegovom sadržaju, kao i o mogućnosti pristanka na predaju državi izdavanja i odricanja od primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Tražena osoba koja je uhićena u svrhu izvršavanja europskog uhidbenog naloga mora već prilikom prvog ispitivanja imati branitelja, a ima pravo na sudskog tumača u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupovnog prava.

(3) Sudac će ispitati traženu osobu o osobnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja te da li se i iz kojih razloga protivi predaji. Ispitivanje se može provesti samo ako je prisutan branitelj tražene osobe.

(4) O ispitivanju tražene osobe sastavlja se zapisnik.

(5) Ako se europski uhidbeni nalog odnosi na izvršenje presude donesene u odsutnosti, kojom je izrečena zatvorska kazna ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, tražena osoba može prije predaje državi izdavanja zahtijevati dostavu kopije navedene presude ukoliko joj ranije nije bila osobno uručena, a niti je primila službenu obavijest da se protiv nje vodi kazneni postupak. U tom slučaju sud će zatražiti od tijela koje je izdalo nalog da bez odgode dostavi kopiju presude, kako bi se ista dostavila traženoj osobi. Dostava kopije neće se smatrati službenom dostavom za računanje rokova za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe. Ovime se ne odgađa postupak predaje tražene osobe, niti donošenje rješenja o predaji.

Predaja osobe koja uživa imunitet

Članak 25.

(1) Ako je tražena osoba državljanin Republike Hrvatske koji uživa imunitet u Republici Hrvatskoj, nadležni državni odvjetnik će, nakon što primi obavijest suda o zaprimljenom europskom uhidbenom nalogu, od nadležnog tijela zatražiti odobrenje za postupanje po nalogu protiv te osobe.

(2) Ako je tražena osoba koja uživa imunitet u Republici Hrvatskoj državljanin druge države ili službenik međunarodne organizacije, sud mora o tome odmah obavijestiti ministarstvo nadležno za vanjske poslove. Postupak predaje neće se pokrenuti prije nego što tijelo koje je izdalo nalog dostavi dokaz o ukidanju imuniteta.

(3) Rokovi iz članka 32. ovog Zakona počinju teći s danom kada sud zaprimi dokaz o ukidanju imuniteta.

Mjere osiguranja predaje tražene osobe

Članak 26.

(1) Sud mora sve do izvršenja rješenja o predaji, primijeniti odgovarajuće mjere radi osiguranja predaje tražene osobe državi izdavanja.

(2) Protiv tražene osobe koja je uhićena sudac će odrediti istražni zatvor radi predaje, koji može trajati najdulje do izvršenja rješenja o predaji tražene osobe na temelju članka 35. ovog Zakona.

(3) Umjesto istražnog zatvora radi predaje, sud može odrediti neku od mjera opreza propisanih Zakonom o kaznenom postupku, pod uvjetom da se primjenom takve mjere može ostvariti svrha iz stavka 1. ovog članka.

Rješenje o predaji s pristankom

Članak 28.

(1) Ako tražena osoba pristane na predaju državi izdavanja, sudac nadležnog suda mora bez odgode, a najkasnije u roku od tri dana od pristanka donijeti rješenje kojim se odobrava predaja, ako ne postoje razlozi za odbijanje izvršenja europskog uhiđbenog naloga iz članka 20. i 21. ovog Zakona.

(2) Rješenje kojim se odobrava predaja sadrži sljedeće podatke:

1. ime, prezime, datum i mjesto rođenja te državljanstvo tražene osobe,
2. državu članicu kojoj se predaje tražena osoba,
3. opis djela za koje se izvršava predaja,
4. navod da je tražena osoba pristala na predaju,
5. ako se tražena osoba odrekla primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona, navod o tome,
6. ako se tražena osoba nije odrekla primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona, rješenje mora sadržavati navod da se bez dopuštenja Republike Hrvatske, za djela počinjenja prije predaje tražena osoba, ne smije:

a) kazneno goniti niti se protiv nje smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja,

- b) biti predana drugoj državi članici radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora,
- c) izručiti trećoj državi radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora.

Rješenje o predaji bez pristanka

Članak 29.

(1) Ako se tražena osoba protivi predaji, sud će je ispitati o razlozima za protivljenje. Ispitivanju tražene osobe nadležni državni odvjetnik može a branitelj mora uvijek biti prisutan.

(2) Sud može zatražiti dodatne podatke ili dokumentaciju od tijela koje je izdalo nalog i odrediti primjeren rok, ali ne dulji od sedam radnih dana, za njihovu dostavu.

(3) Sud prema potrebi provodi dokazne radnje predviđene domaćim kaznenim postupovnim pravom radi utvrđivanja postoje li pretpostavke za predaju.

(4) Nakon provedenih radnji iz stavka 1. – 3. ovog članka, izvanraspravno vijeće nadležnog suda donijet će rješenje kojim odobrava ili odbija predaju tražene osobe.

(5) Rješenje kojim se odobrava predaja sadrži sljedeće podatke:

1. ime, prezime, datum i mjesto rođenja te državljanstvo tražene osobe,
2. državu članicu kojoj se predaje tražena osoba,
3. opis djela za koje se izvršava predaja,
4. navod da se bez dopuštenja Republike Hrvatske, za djela počinjenja prije predaje, tražena osoba ne smije:
  - kazneno goniti niti se protiv nje smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja,
  - biti predana drugoj državi članici radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora,
  - izručiti trećoj državi radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora.

(6) Rješenje iz stavka 4. ovog članka dostavlja se traženoj osobi, branitelju i državnom odvjetniku, koji imaju pravo uložiti žalbu u roku od tri dana. O žalbi odlučuje izvanraspravno vijeće višeg suda u roku od tri dana.

(7) Rješenje kojim se odbija predaja mora biti obrazloženo i o njemu bez odgode mora biti obaviješteno tijelo koje je izdalo nalog.

Postupanje u slučaju zaprimanja europskog uhidbenog naloga više država članica ili molbe za izručenje

Članak 30.

(1) Ako su protiv iste osobe od dvije ili više država članica zaprimljeni europski uhidbeni nalozi, prilikom donošenja odluke o tome kojoj državi će tražena osoba biti predana sud će

cijeniti sve okolnosti slučaja, posebno težinu kaznenog djela, mjesto počinjenja kaznenog djela, vrijeme izdavanja europskih uhidbenih naloga te jesu li izdani radi vođenja kaznenog postupka ili izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode.

(2) Sud će primijeniti odredbu stavka 1. ovog članka i u slučaju da je protiv iste osobe uz europski uhidbeni nalog, zaprimio molbu za izručenje od treće države.

(3) O pravomoćnoj odluci moraju biti obaviještene sve zainteresirane države.

Rokovi za donošenje odluke o predaji tražene osobe

Članak 32.

(1) Postupak radi predaje tražene osobe je hitan.

(2) Ako je tražena osoba pristala na predaju, rješenje kojim se odobrava predaja mora biti doneseno u roku od deset dana od pristanka.

(3) Ako tražena osoba nije pristala na predaju, o njezinoj predaji mora biti odlučeno u roku od šezdeset dana od uhićenja ili prvog ispitivanja.

(4) Ako se o predaji ne može odlučiti u rokovima iz stavka 2. i 3. ovog članka, sud će o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog i navesti razloge za prekoračenje rokova. U tom slučaju o predaji tražene osobe mora biti odlučeno u daljnjem roku od trideset dana.

(5) Ako se zbog iznimnih okolnosti, o predaji ne može odlučiti niti u roku iz stavka 4. ovoga članka, sud će o tome obavijestiti Eurojust i navesti razloge za prekoračenje roka.

(6) Ako neka od država članica višekratno prekoračuje rokove za izvršavanje europskih uhidbenih naloga domaćih sudova, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će o tome obavijestiti Vijeće Europske unije.

Izvršenje europskog uhidbenog naloga protiv izručene osobe

Članak 36.

(1) Ako je treća država izručila traženu osobu Republici Hrvatskoj uz uvjet poštivanja načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona, sud će u svrhu izvršenja europskog uhidbenog naloga zatražiti od nadležnog tijela države koja je osobu izručila suglasnost za predaju te osobe državi izdavanja.

(2) Rokovi iz članka 32. ovog Zakona počinju teći s danom kada je sud primio suglasnost iz stavka 1. ovog članka.

Predaja drugoj državi članici

Članak 39.

Osoba koja je Republici Hrvatskoj predana na temelju europskog uhidbenog naloga, može biti predana drugoj državi članici zbog djela počinjenog prije predaje i bez suglasnosti nadležnog pravosudnog tijela države izvršenja u sljedećim slučajevima:

1. ako predana osoba, iako je imala mogućnost, nije napustila teritorij Republike Hrvatske u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Republiku Hrvatsku vratila,
2. ako se na tu osobu ne primjenjuje načelo specijalnosti na temelju članka 38. stavka 2. točke 1., 4., 5. i 6. ovog Zakona,
3. ako osoba pristane na predaju drugoj državi članici a njezin pristanak je unesen u zapisnik, sastavljen pred nadležnim sudom u prisutnosti njezinog branitelja, u skladu s domaćim kaznenim postupovnim pravom. Izjava o odricanju mora se unijeti u zapisnik sastavljen na način iz kojeg nedvojbeno proizlazi da je tražena osoba pri tome postupala dragovoljno i bila u potpunosti svjesna posljedica.

Izdavanje naloga za osiguranje imovine ili dokaza

Članak 44.

- (1) Nadležni sud iz članka 6. ovog Zakona izdat će nalog za osiguranje imovine ili dokaza koji se nalaze u drugoj državi članici u svrhu osiguranja dokaza ili omogućavanja naknadnog oduzimanja imovine za potrebe kaznenih postupaka koji se vode u Republici Hrvatskoj.
- (2) Nadležni sud ispunit će potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 2.) i ovjeriti točnost njezinog sadržaja, te će je zajedno s nalogom za osiguranje imovine ili dokaza dostaviti sudu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona radi prosljeđivanja u državu izvršenja naloga.
- (3) Sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona prosljedit će nalog za osiguranje imovine ili dokaza u državu za koju opravdano vjeruje da se u njoj nalaze imovina ili predmeti, odnosno boravište fizičke osobe ili sjedište pravne osobe kod koje se oni nalaze.
- (4) U slučaju ukidanja naloga za osiguranje imovine ili dokaza, sud je o tome dužan odmah obavijestiti nadležno pravosudno tijelo države izvršenja posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja naloga

Članak 47.

- (1) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti priznanje i izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako:
  1. potvrda u smislu članka 44. stavka 2. ovog Zakona nije izdana, nije potpuna ili očito nije u skladu s nalogom,
  2. izvršenje naloga sprječava imunitet ili povlastica,
  3. nesumnjivo utvrdi, iz podataka navedenih u potvrdi za kazneno djelo iz naloga, da bi predaja imovine ili predmeta u smislu odredbe članka 49. ovog Zakona, značila povredu načela *ne bis in idem*,

4. djelo iz članka 43. stavka 2. ovog Zakona za koje je izdan nalog, ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja.

(2) U slučaju iz stavka 1. točke 1. ovog članka, sud će:

1. odrediti rok, ne duži od sedam radnih dana, za dostavu potvrde ili dopunu odnosno ispravak potvrde u smislu članka 44. stavka 2. ovog Zakona,
2. u zamjenu za potvrdu prihvatiti ispravu iste važnosti, ili
3. izvršiti nalog ako zaprimljene informacije smatra dostatnim za svoje postupanje.

(3) Sud će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o odluci kojom je odbijeno priznanje i izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Sud će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog da su imovina ili dokazi nestali, uništeni ili ih nije bilo moguće pronaći na mjestu navedenom u potvrdi, a niti nakon razmjene podataka s državom izdavanja nije bilo moguće utvrditi gdje se nalaze, zbog čega nalog za osiguranje imovine ili dokaza nije moguće izvršiti.

GLAVA IV. EUROPSKI NALOG ZA PRIBAVLJANJE DOKAZA

Djela za koja se izvršava europski nalog za pribavljanje dokaza

Članak 50.

(1) Nadležno pravosudno tijelo iz članka 7. stavka 2. ovog Zakona izvršit će svaki europski nalog za pribavljanje dokaza bez provjere dvostruke kažnjivosti ukoliko nije potrebno provesti pretragu ili privremeno oduzimanje predmeta.

(2) Ako je u svrhu izvršenja europskog naloga za pribavljanje dokaza potrebno provesti pretragu ili privremeno oduzimanje predmeta, nadležno pravosudno tijelo izvršit će taj nalog za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenom nalogu, a za djela iz članka 10. ovog Zakona u svakom slučaju bez provjere dvostruke kažnjivosti.

Glava V. NALOG ZA ODUZIMANJE IMOVINE ILI PREDMETA

Područje primjene

Članak 63.

Osim za kažnjiva djela iz članka 10. ovog Zakona, sud iz članka 7. stavka 2. ovog Zakona će priznati i izvršiti nalog za oduzimanje imovine ili predmeta za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenom nalogu.

Priznanje i izvršenje naloga

Članak 64.

- (1) Sud će priznati nalog i odmah poduzeti sve mjere potrebne za njegovo izvršenje, osim ako ne odbije priznati i izvršiti nalog zbog kojeg od razloga iz članka 65. ovog Zakona, odnosno odgodi izvršenje naloga zbog razloga iz članka 67. ovog Zakona.
- (2) Ako se nalog odnosi na oduzimanje predmeta, sud može, uz pristanak države izdavanja umjesto predmeta oduzeti njegovu novčanu protuvrijednost u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje ovršni postupak.
- (3) Ako nalog za oduzimanje novčanog iznosa nije moguće u cijelosti izvršiti, sud će preostali dio novčanog iznosa naplatiti u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje ovršni postupak.
- (4) Ako nalog za oduzimanje novčanog iznosa nije moguće naplatiti u valuti na koju glasi, sud će taj iznos izraziti u domaćoj valuti prema tečaju na dan izdavanja naloga.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja naloga

Članak 65.

Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti priznanje i izvršenje naloga za oduzimanje imovine ili dokaza

1. ako potvrda u smislu članka 73. stavka 2. ovog Zakona nije priložena ili nije potpuna, odnosno očito nije u skladu s nalogom;
2. ako bi izvršenjem naloga za oduzimanje bilo povrijeđeno načelo *ne bis in idem*;
3. ako djelo za koje je izdan nalog nije kazneno djelo prema domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja;
4. ako izvršavanje naloga za oduzimanje sprječava imunitet ili povlastica prema domaćem pravu;
5. ako izvršavanje naloga za oduzimanje sprječavaju prava koje su treće osobe stekle u dobroj vjeri na temelju domaćeg prava;
6. ako, iz potvrde u smislu članka 73. stavka 2. ovog Zakona proizlazi da osoba protiv koje je izdan nalog za oduzimanje, nije osobno prisustvovala raspravi na kojoj je taj nalog izdan, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zahtjevima propisanim nacionalnim pravom države izdavanja:
  - a) osobi bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je izdan nalog za oduzimanje, ili da je zaprimila službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znala za

održavanje rasprave, te da je upozorena da nalog može biti izdan u njezinoj odsutnosti u slučaju njezinog nedolaska,

b) osobu na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg je postavio sud po službenoj dužnosti,

c) osoba, nakon što joj je osobno uručen nalog za oduzimanje izdan u njezinoj odsutnosti uz pouku da ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu na temelju kojih se može provesti postupak u kojem će imati pravo sudjelovati, u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ovog naloga, izričito izjavila da ne osporava nalog izdan u njezinoj odsutnosti, odnosno nije u primjerenom roku podnijela zahtjev za obnovu postupka ili žalbu;

7. ako je nalog za oduzimanje izdan za kaznena djela koja su u cijelosti ili djelomično počinjena na području Republike Hrvatske;

8. ako je nalog za oduzimanje izdan za kaznena djela koja su počinjenih izvan teritorija države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta kazneni progon za ta kaznena djela kada su počinjena izvan teritorija Republike Hrvatske;

9. ako je nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kaznene sankcije za djelo iz naloga prema domaćem pravu uz uvjetom da postoji sudbenost Republike Hrvatske.

Dopunske obavijesti

Članak 66.

(1) Ako utvrdi postojanje razloga iz članka 65. ovog Zakona, sud može, prije nego što odluči o priznanju i izvršenju naloga za oduzimanje u cijelosti, zatražiti dopunske obavijesti od tijela koje je izdalo nalog i odrediti rok, ne dulji od sedam radnih dana za njihovu dostavu. Sud će upozoriti tijelo koje je izdalo nalog da će odbiti izvršenje naloga ako u roku koji je odredio ne zaprimi dodatne obavijesti.

(2) Obavijesti i dopunu iz stavka 1. ovog članka sud će obvezno zatražiti kad utvrdi postojanje razloga navedenih u:

– članku 65. stavku 1. ovog Zakona,

– članku 65. stavku 2. točki 1., 5., 6. i 7. ovog Zakona.

(3) Sud će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog da je imovina već oduzeta ili je nestala, uništena ili je nije bilo moguće pronaći na mjestu navedenom u potvrdi, a niti nakon razmjene podataka s državom izdavanja nije bilo moguće utvrditi gdje se nalazi, zbog čega nalog za oduzimanje nije bilo moguće izvršiti.

Odgoda izvršenja naloga za oduzimanje

Članak 67.

(1) Sud može, uzimajući u obzir potrebu žurnog postupanja i vjerojatnost da će se onemogućiti ili znatno otežati oduzimanje, odgoditi izvršenje naloga za oduzimanje:

1. ako postoji opasnost da će naplaćeni novčani iznos zbog istodobnog izvršavanja naloga za oduzimanje novčanog iznosa u više država članica premašiti iznos iz naloga,
2. ako je u smislu članka 14. ovog Zakona uložen pravni lijek protiv naloga za oduzimanje,
3. ako bi izvršenje naloga za oduzimanje ugrozilo vođenje kaznenog postupka u Republici Hrvatskoj, za vrijeme dok to sud smatra potrebnim,
4. za vrijeme potrebno za prevođenje naloga za oduzimanje, ako je nalog ili neki njegov dio neophodno prevesti,
5. ako je u Republici Hrvatskoj u tijeku postupak za oduzimanje imovine ili predmeta koji su predmet naloga.

(2) Sud će tijekom trajanja odgode poduzimati sve mjere propisane domaćim pravom radi osiguranja imovine u svrhu oduzimanja.

(3) Sud će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o odgodi izvršenja, uključujući i razloge odgode, a ako je moguće i očekivanom trajanju odgode u smislu stavka 1. točke 2.-5. ovog članka, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Po prestanku razloga za odgodu, sud će odmah poduzeti potrebne mjere za izvršenje naloga za oduzimanje imovine ili predmeta i o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog na način predviđen u stavku 3. ovog članka.

Više naloga za oduzimanje

Članak 68.

Cijeneći sve okolnosti slučaja, a prije svega vodeći računa o tome je li imovina koju treba oduzeti bila osigurana, kao i o težini kaznenog djela, mjestu počinjenja kaznenog djela, datumu izdavanja i dostave naloga sud će primjenom domaćeg prava odučiti o redosljedu izvršavanja

1. dva ili više naloga protiv iste fizičke ili pravne osobe koji su izdani radi oduzimanja novčanog iznosa, kad ta osoba nema dovoljno sredstava za izvršavanje svih naloga,
2. dva ili više naloga za oduzimanje istog predmeta.

Mjerodavno pravo

Članak 69.

(1) Sud će odlučiti o postupku i mjerama za izvršenje naloga za oduzimanje u skladu s domaćim pravom.

(2) Ako osoba na koju se odnosi nalog za oduzimanje podnese dokaz o djelomičnom ili potpunom oduzimanju u drugoj državi, sud će o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog. Dio novčanog iznosa koji je naplaćen u drugoj državi na temelju istog naloga za oduzimanje sud će odbiti od cjelokupnog iznosa iz zaprimljenog naloga.

(3) Sud će izvršiti nalog za oduzimanje izdan protiv pravne osobe u skladu s domaćim pravom.

(4) Bez suglasnosti tijela koje je izdalo nalog, sud neće zamijeniti nalog za oduzimanje drugim mjerama pa niti kaznom zatvora ili drugim mjerama koje uključuju oduzimanje slobode.

Obustava izvršenja

Članak 70.

Domaći sud će obustaviti izvršenje naloga za oduzimanje kada ga tijelo koje je izdalo nalog, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis uz uvjet da može utvrditi vjerodostojnost ispisa, obavijesti o stavljanju naloga izvan snage.

Raspolaganje oduzetom imovinom

Članak 71.

(1) Novac naplaćen izvršenjem naloga za oduzimanje bit će:

1. uplaćen u korist državnog proračuna Republike Hrvatske, ako je naplaćeni iznos u vrijednosti do 10.000,00 EUR,

2. u visini od 50% naplaćenog iznosa doznačen državi izdavanja, ako naplaćeni iznos premašuje vrijednost od 10.000,00 EUR.

(2) Imovina pribavljena izvršenjem naloga za oduzimanje koja nije obuhvaćena stavkom 1. ovog članka bit će:

1. prodana, a novčanim iznosom ostvarenim njezinom prodajom raspolagat će se u skladu sa stavkom 1. ovog članka,

2. prenesena na državu izdavanja naloga; a ako je nalog izdan za oduzimanje novčanog iznosa imovina oduzeta u zamjenu za taj iznos može biti prenesena državi izdavanja samo uz njezinu prethodnu suglasnost,

3. u slučaju nemogućnosti primjene točke 1. i 2. ovog stavka, ustupljena na raspolaganje Republici Hrvatskoj u skladu s domaćim pravom.

(3) Predmeti koji čine dio nacionalne kulturne baštine Republike Hrvatske, ne podliježu primjeni odredbi iz stavka 1. i 2. ovog članka.

(4) Prilikom raspolaganja oduzetom imovinom sud će u pravilu primijeniti odredbe stavka 1.-3. ovog članka, osim ako se Republika Hrvatska drugačije ne dogovori s državom izdavanja.

Obavješćavanje o rezultatu izvršenja

Članak 72.

Sud će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja:

1. o odbijanju priznanja i izvršenja naloga za oduzimanje, navodeći razloge za takvu odluku,
2. o nemogućnosti potpunog izvršenja naloga za oduzimanje iz razloga označenih u članku 68., članku 69. stavku 2. ili članku 16. ovog Zakona,
3. o izvršenju naloga za oduzimanje,
4. o primjeni zamjenskih mjera u skladu sa člankom 69. stavkom 4. ovog Zakona.

Izdavanje i prosljeđivanje naloga za oduzimanje imovine ili predmeta

Članak 73.

(1) Sud iz članka 6. ovog Zakona izdat će nalog za oduzimanje imovine ili predmeta koji se nalaze u drugoj državi i proslijediti ga nadležnom sudu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona na daljnji postupak.

(2) Nadležni sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona ispunit će potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 4.) i ovjeriti točnost njezinog sadržaja.

(3) Nadležni sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona proslijedit će nalog zajedno s potvrdom iz stavka 2. ovog članka nadležnom tijelu države članice za koje opravdano vjeruje da se na njegovom području nalazi imovina fizičke ili pravne osobe na koju se nalog odnosi ili da na njegovom području navedena osoba ostvaruje prihode. Nalog za oduzimanje predmeta zajedno s potvrdom iz stavka 2. ovog članka, sud će proslijediti nadležnom tijelu države članice za koje opravdano vjeruje da se na njegovom području nalaze predmeti na koje se nalog odnosi.

(4) Ako niti za jednu od država članica nije moguće opravdano vjerovati da se na njezinom području nalazi imovina na koju se odnosi nalog za oduzimanje, odnosno ako nije poznato gdje osoba protiv koje je izdan nalog za oduzimanje ostvaruju prihode, sud će dostaviti nalog nadležnom tijelu države članice na čijem području ta fizička ili pravna osoba ima prebivalište odnosno sjedište.

Prosljeđivanje naloga u više država članica

Članak 74.

(1) Sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona može u isto vrijeme proslijediti nalog za oduzimanje nadležnom tijelu samo jedne države članice.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka sud može u isto vrijeme proslijediti nalog za oduzimanje nadležnim tijelima više država članica, ako opravdano vjeruje:

a) da se imovina i predmeti na koje se odnosi nalog za oduzimanje nalaze u više različitih država članica, ili

b) da se imovina i predmeti na koje se odnosi nalog za oduzimanje nalaze u jednoj od dvije ili više država članica, ili

c) ako je oduzimanje imovine i predmeta na koje se odnosi nalog za oduzimanje moguće izvršiti samo uz sudjelovanje pravosudnih tijela više država članica.

Posljedice prosljeđivanja naloga za oduzimanje

Članak 75.

(1) Sud koji je izdao nalog može izvršiti vlastiti nalog za oduzimanje u Republici Hrvatskoj, neovisno o činjenici što je takav nalog već dostavljen nadležnom tijelu jedne ili više država članica u skladu s ovim Zakonom.

(2) U slučaju da je nalog za oduzimanje novčanog iznosa dostavljen nadležnom tijelu jedne ili više država članica, ukupna vrijednost naplaćena izvršenjem naloga ne smije premašiti iznos naveden u nalogu za oduzimanje.

(3) Sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će bez odgode obavijestiti nadležna tijela svih država članica kojima je dostavljen nalog za oduzimanje, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja:

1. da postoji opasnost da bi izvršenjem naloga mogao biti naplaćen iznos viši od onog navedenog u nalogu za oduzimanje, kao i o prestanku takve opasnosti,
2. da je nalog za oduzimanje u cijelosti ili jednom dijelu izvršen u Republici Hrvatskoj ili u nekoj od država izvršenja, navodeći dio iznosa koji nije naplaćen,
3. da je osoba protiv koje je nalog za oduzimanje izdan, nakon njegovog slanja dobrovoljno platila određeni dio novčanog iznosa, za koji treba umanjiti iznos naveden u nalogu.

Stavljanje naloga izvan snage

Članak 76.

Nadležni sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će odmah obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja o svakoj odluci ili mjeri kojom se nalog stavlja izvan snage, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.

Glava VI.

PRIZNANJE I IZVRŠENJE ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI

Područje primjene

Članak 77.

(1) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona sud iz članka 7. stavka 3. ovog Zakona priznat će i izvršiti odluku o novčanoj kazni bez provjere dvostruke kažnjivosti i za sljedeća kažnjiva djela:

- kršenje propisa o cestovnom prometu, uključujući pravila o broju sati vožnje i vremenu počinka te propisa o opasnim tvarima,
- krijumčarenje robe,
- povredu prava intelektualnog vlasništva,

- prijetnju i nasilna djela protiv osoba, uključujući nasilje na sportskim priredbama,
- kaznena djela oštećenja tuđe imovine,
- krađu,
- prijestupe koje su države članice inkriminirale u svrhu izvršavanja obveza iz instrumenata usvojenih u smislu Ugovora o Europskim zajednicama ili glave VI. Ugovora o Europskoj uniji.

(2) Osim za kažnjiva djela iz stavka 1. ovog članka, sud će priznati i izvršiti odluke i za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje prema nacionalnom pravu države izdavanja.

Priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni

Članak 79.

(1) Sud iz članka 7. stavka 3. ovog Zakona priznat će odluku o novčanoj kazni bez posebnih formalnosti i bez odgode poduzeti potrebne mjere za njeno izvršenje, ako ne odluči primijeniti neki od razloga za odbijanje priznanja i izvršenja iz članka 80. ovog Zakona.

(2) Za postupanje mjesno je nadležan sud prema mjestu u kojem fizička osoba ima prebivalište odnosno boravište a pravna osoba registrirano sjedište, odnosno prema mjestu gdje se nalazi imovina navedenih osoba ili gdje one ostvaruju dohodak.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja

Članak 80.

(1) Sud će odbiti priznanje i izvršenje odluke o novčanoj kazni, ako potvrda u smislu članka 87. stavku 2. ovog Zakona nije priložena ili nije potpuna, odnosno očito nije u skladu s odlukom.

(2) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odlučiti hoće li izvršiti ili će odbiti priznanje i izvršenje odluke o novčanoj kazni ako utvrdi da:

1. je za isto djelo istu osobu već pravomoćno osudio domaći sud ili sud u drugoj državi članici i ta odluka druge države članice je izvršena,

2. se odluka odnosi na djela iz članka 77. stavka 2. ovog Zakona, a koja prema domaćem pravu ne predstavljaju kažnjivo djelo,

3. je za izvršenje odluke po domaćem pravu nastupila zastara izvršenja, a odluka se odnosi na djelo za koje po domaćem pravu postoji nadležnost Republike Hrvatske;

4. se odluka odnosi na djela koja:

a) su u cijelosti ili djelomično počinjena na području Republike Hrvatske, ili

b) su počinjena izvan teritorija države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta kazneni progon za ta djela kada su počinjena izvan teritorija Republike Hrvatske;

5. se odnosi na osobu koja prema domaćem pravu uživa imunitet;

6. je odluka donesena protiv osobe prema kojoj se po domaćem pravu ne može izreći novčana kazna zbog njezine dobi;

7. iz potvrde u smislu članka 87. stavka 2. ovog Zakona proizlazi da je odluka o novčanoj kazni donesena bez rasprave, a osoba na koju se odluka odnosi nije na temelju prava države izdavanja, osobno niti posredstvom svog opunomoćenika nije bila u skladu s pravom te države obaviještena o pravu osporavanja odluke i rokovima u kojima to može učiniti;

8. ako, iz potvrde u smislu članka 87. stavka 2. ovog Zakona proizlazi da osoba na koju se odluka odnosi nije osobno prisustvovala raspravi na kojoj je ta odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zahtjevima propisanim nacionalnim pravom države izdavanja:

a) osobi bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena odluka o novčanoj kazni ili da je zaprimila službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znala za održavanje rasprave, te da je upozorena na mogućnost donošenja odluke u njezinoj odsutnosti u slučaju nedolaska,

b) osobu na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg je postavio sud po službenoj dužnosti,

c) osoba, nakon što joj je osobno uručena odluka o novčanoj kazni donesena u njezinoj odsutnosti uz pouku da ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu na temelju kojih se može provesti postupak u kojem će imati pravo sudjelovati, u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove odluke, izričito izjavila da ne osporava odluku donesenu u njezinoj odsutnosti odnosno nije u primjerenom roku podnijela zahtjev za obnovu postupka ili žalbu;

9. ako iz potvrde u smislu članka 87. stavka 2. ovog Zakona, proizlazi da osoba na koju se odnosi odluka o novčanoj kazni nije osobno prisustvovala raspravi na kojoj je donesena odluka, osim ako je u potvrdi navedeno da se izričito odrekla prava na osobno saslušanje te navela da ne osporava činjenice nakon što je obaviještena o postupku koji se vodi protiv nje, kao i o mogućnosti osobnog prisustvovanja raspravi;

10. novčana kazna ne premašuje vrijednost od 70,00 EUR prema tečaju na dan donošenja odluke o novčanoj kazni.

(3) U slučajevima iz stavka 1. i stavka 2. točke 3., 7., 8. i 9. ovog članka sud će se, ako smatra potrebnim, prije donošenja odluke kojom odbija priznanje i izvršenje odluke u cijelosti ili djelomično, obratiti nadležnom tijelu države izdavanja radi dostave dopunskih podataka potrebnih za odluku te odrediti rok za dostavu ne dulji od sedam radnih dana.

Obavještanje nadležnog tijela države izdavanja

Članak 84.

Sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja:

1. o prosljeđivanju odluke nadležnom sudu radi izvršenja,
2. o svakoj odluci kojom se odbija priznanje i izvršenje odluke zbog razloga iz članka 80. ovog Zakona ili zbog sumnje o ugrožavanju temeljnih prava ili pravnih načela u smislu odredbe članka 6. Ugovora o Europskoj uniji, zajedno s obrazloženjem,
3. o izvršenju odluke na načine propisane člankom 81., člankom 82. i člankom 16. ovog Zakona,
4. o obustavi postupka izvršenja odluke,
5. o primjeni zamjenske sankcije iz članka 83. ovog Zakona.

Prosljeđivanje odluke o novčanoj kazni

Članak 87.

(1) Sud koji je donio odluku o novčanoj kazni proslijedit će odluku o novčanoj kazni koja se treba izvršiti u drugoj državi članici nadležnom sudu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona na daljnji postupak.

(2) Nadležni sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će ispuniti potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 5.) i ovjeriti točnost njezinog sadržaja.

(3) Sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će odluku o novčanoj kazni zajedno s potvrdom iz stavka 2. ovoga članka, proslijediti nadležnom tijelu države članice u kojoj fizička ili pravna osoba na koju se odluka odnosi, ima imovinu ili ostvaruje dohodak, ima prebivalište, odnosno boravište ili, kada se radi o pravnoj osobi, registrirano sjedište.

(4) Sud može u isto vrijeme proslijediti odluku samo jednoj državi izvršenja.

Glava VII.

PRIZNANJE I IZVRŠENJE PRESUDE KOJOM JE IZREČENA KAZNA ZATVORA ILI MJERA KOJA UKLJUČUJE ODUZIMANJE SLOBODE

Područje primjene

Članak 89.

(1) Odredbe ove glave primjenjuju se samo na priznanje presude i izvršenje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, uključujući i presude kojima su uz kaznu zatvora, izrečene i novčana kazna i/ili oduzimanje imovinske koristi, neovisno o tome što novčana kazna još nije plaćena, niti imovinska korist oduzeta.

(2) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, sud iz članka 7. stavka 4. ovog Zakona priznat će presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode za djelo koje prema domaćem pravu sadrži bitna obilježja kažnjivog djela neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj presudi.

(3) Odredbe ove glave primjenjuju se neovisno o činjenici gdje se osuđenik nalazi u trenutku pokretanja postupka za priznanje i izvršenje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode.

Mjesna nadležnost

Članak 90.

(1) Za postupanje u smislu članka 91. ovog Zakona mjesno je nadležan sud prema zadnjem prebivalištu ili boravištu osuđenika ili prema prebivalištu, odnosno boravištu osuđenikove obitelji ili bliskih srodnika.

(2) Ako se prema odredbi stavka 1. ovog članka ne može utvrditi koji je sud mjesno nadležan, Vrhovni sud Republike Hrvatske će odrediti jedan od stvarno nadležnih sudova pred kojim će se provesti postupak.

Priznanje presude i izvršenje kazne

Članak 91.

(1) Kad nadležni sud iz članka 7. stavka 4. ovog Zakona zaprimi stranu presudu, provjerit će je li uz nju dostavljena potvrda u smislu odredbe članka 103. stavka 1. ovog Zakona te jesu li ostvareni sljedeći uvjeti:

1. da je osuđenik državljanin Republike Hrvatske i u njoj ima prebivalište/boravište, ili

2. da je osuđenik državljanin Republike Hrvatske, bez prebivališta/boravišta u Republici Hrvatskoj, kojemu je presudom, upravnom odlukom ili drugom mjerom koja je posljedica presude, izrečena mjera deportacije ili protjerivanja u Republiku Hrvatsku, nakon otpuštanja s izdržavanja kazne, ili

3. da je, izvan slučajeva pod točkom 1. i 2. ovog stavka ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dalo suglasnost državi izdavanja za prosljeđivanje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode Republici Hrvatskoj radi priznanja, s čime se suglasio i osuđenik.

(2) U slučajevima propisanim stavkom 1. točkom 3. ovog članka ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će prilikom davanja suglasnosti da se Republici Hrvatskoj proslijedi radi preuzimanja presuda države izdavanja kojom je izrečena kazna zatvora ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode, posebno voditi računa o lakšoj socijalnoj rehabilitaciji osuđenika te će posredstvom službe za probaciju utvrditi boravište/prebivalište osuđenika, odnosno njegove obitelji u Republici Hrvatskoj, posjeduje li kakvu nepokretnu imovinu u Republici Hrvatskoj kao i druge osobne i društvene okolnosti koje osuđenika povezuju s Republikom Hrvatskom.

(3) Nadležni sud može zatražiti od države izdavanja prosljeđivanje presude donesene u toj državi, kao i potvrde u smislu članka 103. stavka 1. ovog Zakona, radi priznanja i izvršenja presude u Republici Hrvatskoj.

(4) Kaznu zatvora iz dostavljene presude izrečenu u trajanju koja prelazi najveću domaćim pravom propisanu kaznu zatvora za isto ili slično kazneno djelo sud će uskladiti na način da izrekne maksimalnu domaćim zakonom propisanu kaznu za isto ili slično kazneno djelo.

(5) Kaznu zatvora ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode koja po svojoj prirodi nije u skladu s domaćim pravom sud će uskladiti na način da izrekne kaznenu sankciju propisanu domaćim zakonom za isto ili slično kazneno djelo koja će u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati kazni iz dostavljene presude s time da se ne može pretvoriti u novčanu kaznu.

(6) Kazna koju utvrdi sud na temelju domaćeg prava, ne smije po vrsti i trajanju biti stroža od kazne izrečene presudom u državi izdavanja.

(7) Pravomoćnu odluku o priznanju strane presude donesenu nakon postupka u smislu stavka 1.-6. ovog članka sud će bez odgode dostaviti sucu izvršenja nadležnom u smislu zakona kojim se uređuje izvršenje kaznenopravnih sankcija.

Osnove za odbijanje priznanja i izvršenja

Članak 94.

(1) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odlučiti hoće li odbiti priznanje presude i izvršenje kazne ako:

1. potvrda u smislu članka 103. stavka 1. ovog Zakona, nije potpuna ili očito nije u skladu s presudom, a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti dulji od sedam radnih dana dostavila dopunu odnosno ispravak;

2. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 91. stavka 1. točke 1. i 2. ovog Zakona;

3. bi izvršenje presude bilo protivno načelu *ne bis in idem*;

4. djelo iz dostavljene presude ne predstavlja kazneno djelo po domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja;

5. je prema domaćem pravu nastupila zastara izvršenja kazne;

6. osuđenik na temelju domaćeg prava uživa imunitet koji onemogućava izvršenje kazne;

7. je kazna izrečena djetetu ili mlađem maloljetniku;

8. je u vrijeme kad je sud zaprimio presudu radi priznanja i izvršenja preostalo manje od šest mjeseci odsluženja kazne;

9. iz potvrde u smislu članka 103. stavka 1. ovog Zakona proizlazi da osuđenik nije osobno prisustvovao raspravi na kojoj je presuda donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zahtjevima propisanim nacionalnim pravom države izdavanja:

a) osuđeniku bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda ili da je zaprimio službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znao za održavanje rasprave, te da je upozoren na mogućnost donošenja odluke u njegovoj odsutnosti u slučaju nedolaska,

b) osuđenika na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg mu je postavio sud po službenoj dužnosti,

c) osuđeniku nakon što mu je osobno uručena presuda donesena u njegovoj odsutnosti uz pouku da ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu na temelju kojih se može provesti postupak u kojem će imati pravo sudjelovati, u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove presude, izričito izjavio da ne osporava odluku donesenu u njegovoj odsutnosti, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za obnovu postupka ili žalbu;

10. se država izdavanja na zahtjev Republike Hrvatske ne suglasi s kaznenim progonom ili izvršenjem kaznene sankcije nad osuđenikom za kojeg je tražila priznanje i izvršenje svoje presude u odnosu na kazneno djelo počinjeno prije premještaja a koje nije obuhvaćeno dostavljenom presudom;

11. je dostavljenom presudom izrečena mjera psihijatrijskog ili drugog zdravstvenog liječenja odnosno druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode, a koju primjenom domaćeg prava nije moguće izvršiti u Republici Hrvatskoj;

12. se presuda odnosi na kaznena djela za koja se u skladu s domaćim pravom smatra da su u cijelosti počinjena u Republici Hrvatskoj ili na mjestu koje je izjednačeno s njezinim teritorijem, a za djela koja su u većim ili bitnim dijelom počinjena na tom teritoriju sud će cijeliti sve posebne okolnosti slučaja, a naročito činjenicu da li je kazneno djelo počinjeno u većem ili bitnom dijelu u državi izdavanja.

(2) U slučajevima iz stavka 1. točke 1., 2., 3., 10., 11. i 12. ovog članka sud će prije donošenja odluke o odbijanju priznanja i izvršenja kazne, kontaktirati i posavjetovati se s nadležnim tijelom države izdavanja, a ako je potrebno zatražiti dodatne podatke.

Kriteriji za prosljeđivanje presude i potvrde drugoj državi članici

Članak 103.

(1) Neovisno o činjenici da li se osuđenik kojem je domaći sud izrekao kaznu zatvora nalazi u Republici Hrvatskoj ili državi izvršenja, a koji je dao suglasnost u smislu odredbe članka 105. stavka 1. ovog Zakona, sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će presudu s potvrdom čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 6.) proslijediti:

1. državi članici čiji je osuđenik državljanin i u kojoj prebiva ili boravi,

2. državi članici čiji je osuđenik državljanin ali u kojoj ne prebiva ili ne boravi, ako je domaćom presudom ili drugom odlukom nadležnog domaćeg tijela izrečena mjera protjerivanja osuđenika u tu državu članicu nakon otpuštanja s izvršavanja kazne,

3. državi članici različitoj od onih označenih u točkama 1. i 2. ovog stavka čije je nadležno tijelo suglasno s prosljeđivanjem presude i potvrde.

(2) Sud će proslijediti presudu i potvrdu državi izvršenja ako utvrdi da će izvršenje kazne u toj državi pridonijeti socijalnoj rehabilitaciji osuđenika. U svrhu utvrđivanja navedene okolnosti sud može, ako smatra potrebnim, kontaktirati i savjetovati se s nadležnim tijelima države izvršenja prije prosljeđivanja presude. Savjetovanje s nadležnim tijelima države izvršenja obvezno je u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovog članka.

(3) Sud može povući potvrdu ako nakon prosljeđivanja presude i potvrde kojem nije prethodilo savjetovanje u smislu stavka 2. ovog članka, zaprimi obrazloženo mišljenje države izvršenja da izvršavanje kazne zatvora u toj državi ne bi pridonijelo socijalnoj rehabilitaciji ni uspješnoj reintegraciji osuđenika.

(4) Zahtjev države članice iz stavka 1. ovog članka za prosljeđivanje presude s potvrdom i prijedlog osuđenika za pokretanje postupka prosljeđivanja presude s potvrdom ne obvezuju Republiku Hrvatsku. Svoj prijedlog osuđenik može podnijeti državi izvršenja ili državi izdavanja.

Način prosljeđivanja presude i potvrde

Članak 104.

(1) Sud će proslijediti presudu ili njezinu ovjerenu kopiju zajedno s potvrdom neposredno nadležnom tijelu države izvršenja na način previđen u članku 8. ovog Zakona.

(2) Točnost sadržaja potvrde iz članka 103. stavka 1. ovog Zakona sud će ovjeriti potpisom i pečatom.

(3) Presuda s potvrdom može biti istodobno dostavljena samo jednoj državi izvršenja.

Molba za odobrenje provođenja osuđenika kroz treću državu članicu

Članak 109.

(1) Ako je prilikom premještaja osuđenika u državu izvršenja potrebno provođenje kroz teritorij treće države članice, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će na zahtjev suda dostaviti toj državi molbu za odobrenje tranzita uz kopiju potvrde iz članka 103. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Na zahtjev treće države članice sud iz članka 5. stavka 1. će dostaviti prijevod potvrde iz članka 103. stavka 1. ovog Zakona na jedan od jezika naznačenih u zahtjevu.

(3) Ako treća država članica ne zajamči da protiv osuđenika dok se nalazi na njezinom teritoriju neće poduzimati kazneni progon ili primijeniti neku mjeru oduzimanja slobode za kazneno djelo počinjeno ili kaznu izrečenu prije njegova odlaska s teritorija Republike Hrvatske, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može povući svoju molbu.

(4) Ako se premještaj osuđenika provodi zračnim putem u slučaju nepredviđenog slijetanja ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će nadležnom tijelu države članice gdje je zrakoplov sletio dostaviti dokumentaciju iz stavka 1. ovog članka u roku od 72 sata.

Postupak davanja suglasnosti

Članak 110.

Sud iz članka 5. stavka 1. odlučuje, primjenom odredbe članka 41. ovog Zakona, o zahtjevu države izvršenja za davanje suglasnosti za vođenje kaznenog postupka ili izvršenje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode za kazneno djelo počinjeno prije premještaja osuđenika.

Glava VIII.

PRIZNANJE I IZVRŠENJE PRESUDA I ODLUKA KOJIMA SU IZREČENE PROBACIJSKE MJERE I ALTERNATIVNE SANKCIJE

Područje primjene

Članak 112.

(1) Odredbe ove glave primjenjuju se na:

1. priznanje presude kojom je fizičkoj osobi izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, a tom presudom ili odlukom odobren joj je uvjetni otpust s izdržavanja te kazne, zatim presude kojom joj je izrečena uvjetna osuda ili pridržano izricanje kazne ili izrečena alternativna sankcija,
2. priznanje probacijskih odluka,
3. preuzimanje nadzora nad izvršavanjem probacijskih mjera i alternativnih sankcija,
4. sve druge odluke nadležnih tijela vezane uz odluke iz točke 1.- 3. ovog stavka.

(2) Odredbe ove glave se primjenjuju i na prosljeđivanje presuda i odluka domaćih sudova kojima su izrečene probacijske mjere ili alternativne sankcije, popraćenih potvrdom iz članka 129. stavka 1. ovog Zakona, nadležnim tijelima država članica u svrhu njihovog priznanja i izvršenja.

Stvarna i mjesna nadležnost za priznanje

Članak 113.

(1) Sud iz članka 7. stavka 5. ovog Zakona, osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, priznat će presudu, odnosno odluku kojom je izrečena probacijska mjera ili alternativna sankcija i za djela koja prema domaćem pravu sadrže bitna obilježja kažnjivog djela neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj odluci.

(2) Za postupanje u smislu stavka 1. ovog članka mjesno je nadležan sud prema posljednjem prebivalištu ili boravištu osuđenika, odnosno prema prebivalištu ili boravištu osuđenikove obitelji ili bliskih srodnika.

(3) Ako se prema odredbi stavka 2. ovog članka ne može utvrditi koji je sud mjesno nadležan, Vrhovni sud Republike Hrvatske će odrediti jedan od stvarno nadležnih sudova pred kojim će se provesti postupak.

Stvarna i mjesna nadležnost za izvršavanje odluka o priznanju

Članak 114.

(1) Općinski sud prema mjestu posljednjeg prebivališta ili boravišta osuđenika, odnosno prema mjestu prebivališta ili boravišta osuđenikove obitelji ili bliskih srodnika nadležan je za upućivanje osuđenika na izvršavanje probacijskih mjera i alternativnih sankcija izrečenih

1. pravomoćnom i izvršnom odlukom o priznanju strane presude ili probacijske odluke kojom su osuđeniku uz uvjetnu osudu određene probacijske mjere,
2. pravomoćnom i izvršnom odlukom o priznanju strane presude ili probacijske odluke kojom su osuđeniku određene probacijske mjere uz pridržaj izricanja kazne,
3. pravomoćnom i izvršnom odlukom o priznanju strane presude ili probacijske odluke kojom je osuđeniku izrečena alternativna sankcija rada za opće dobro na slobodi.

(2) Županijski sud prema mjestu posljednjeg prebivališta ili boravišta osuđenika, odnosno prema mjestu prebivališta ili boravišta osuđenikove obitelji ili bliskih srodnika nadležan je za upućivanje osuđenika na izvršavanje kazne zatvora ili mjera koje uključuju oduzimanje slobode izrečenih pravomoćnom i izvršnom odlukom o priznanju strane presude ili probacijske odluke kojom je osuđeniku odobren uvjetni otpust s izdržavanja.

Postupak priznanja i izvršenja

Članak 115.

(1) Kad zaprimi stranu presudu ili probacijsku odluku sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će provjeriti da je uz nju dostavljena potvrda u smislu odredbe članka 129. stavka 1. ovog Zakona te jesu li ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. osuđenik ima prebivalište ili boravište u Republici Hrvatskoj i vratio se u Republiku Hrvatsku ili se želi vratiti u Republiku Hrvatsku ili
2. osuđenik je zatražio prosljeđivanje presude ili probacijske odluke nadležnim tijelima Republike Hrvatske u svrhu njihovog priznanja i izvršavanja, iako nisu ispunjeni uvjeti iz točke 1. ovog stavka, a ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je dalo suglasnost državi izdavanja za takvo prosljeđivanje.

(2) U slučaju propisanom stavkom 1. točkom 2. ovog članka ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će prilikom davanja suglasnosti državi izdavanja da prosljedi presudu ili probacijsku odluku Republici Hrvatskoj u svrhu njezinog priznanja i izvršavanja posebno voditi računa o lakšoj rehabilitaciji i integraciji osuđenika u društvo.

(3) Sud, odnosno ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa u slučajevima iz stavka 1. i 2. ovog članka utvrdit će ima li osuđenik, odnosno njegova obitelj ili bliski srodnici prebivalište ili boravište u Republici Hrvatskoj, posjeduje li osuđenik kakvu nepokretnu imovinu u

Republici Hrvatskoj ili druge osobne i društvene okolnosti koje ga povezuju s Republikom Hrvatskom.

(4) Sud može od države izdavanja zatražiti dostavljanje otpravka presude ili probacijske odluke, odnosno njihove ovjerene kopije zajedno s izvornikom potvrde.

(5) Nakon postupka provedenog na temelju stavka 1.-4. ovog članka sud će bez odgode donijeti odluku o priznanju strane presude ili probacijske odluke, osim ako utvrdi postojanje neke od osnova za odbijanje priznanja i izvršavanje presude, odnosno probacijske odluke iz članka 120. i 121. ovog Zakona.

(6) Sud će odluku o priznanju strane presude ili probacijske odluke u roku od osam dana od njezine pravomoćnosti i izvršnosti dostaviti nadležnom sudu iz članka 114. ovog Zakona.

Usklađivanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija s domaćim pravom

Članak 118.

(1) Probacijsku mjeru ili alternativnu sankciju izrečenu stranom presudom ili probacijskom odlukom koja po svojoj vrsti ili mjeri ili po određenom vremenu provjeravanja nije u skladu s odredbama domaćeg prava, sud iz članka 113. ovog Zakona će uskladiti na način da će svojom odlukom osuđeniku izreći probacijsku mjeru ili alternativnu sankciju, odnosno odrediti vrijeme provjeravanja koje propisuje domaće pravo za isto ili slično kažnjivo djelo, a koje u najvećoj mogućoj mjeri odgovaraju probacijskoj mjeri ili alternativnoj sankciji izrečenoj stranom odlukom.

(2) Probacijsku mjeru ili alternativnu sankciju iz stavka 1. ovog članka, koja po svom trajanju ili po određenom vremenu provjeravanja prelazi najveću mjeru propisanu domaćim pravom za isto ili slično kažnjivo djelo, sud iz članka 113. ovog Zakona će uskladiti na način da će svojom odlukom izreći probacijsku mjeru ili alternativnu sankciju, odnosno odrediti vrijeme provjeravanja u najduljem trajanju propisanom domaćim pravom za slično ili isto kažnjivo djelo.

(3) Probacijska mjera ili alternativna sankcija koju je sud iz članka 113. ovog Zakona izrekao svojom odlukom na temelju odredbe stavka 1. ovog članka ne može po svojoj vrsti ili mjeri ili određenom vremenu provjeravanja biti stroža od probacijske mjere ili alternativne sankcije izrečene presudom ili probacijskom odlukom u državi izdavanja.

(4) Probacijska mjera ili alternativna sankcija izrečena odlukom domaćeg suda donesenom na temelju stavka 1.-3. ovog članka neće se izvršiti ako nadležno tijelo iz članka 114. ovog Zakona prije negoli započne njezinim izvršavanjem zaprimi od nadležnog tijela države izdavanja obavijest u smislu odredbe članka 130. stavka 2. točke 1. ovog Zakona.

Osnove za odbijanje priznanja i izvršenja

Članak 120.

(1) Sud će odbiti priznanje strane presude ili probacijske odluke, kao i izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija ako:

1. potvrda u smislu odredbe članka 129. stavka 1. ovog Zakona nije potpuna ili očito nije u skladu s dostavljenom presudom ili probacijskom odlukom, a nadležno tijelo države izdavanja nije dostavilo dopunu ili ispravak iz članka 116. ovog Zakona,
2. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 115. stavka 1. ovog Zakona,
3. je priznanje presude ili probacijske odluke, kao i izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija suprotno načelu *ne bis in idem*,
4. je probacijska mjera ili alternativna sankcija izrečena prema djetetu koje u vrijeme počinjenja kaznenog djela nije navršilo četrnaest godina života.

Osnove zbog kojih se može odbiti priznanje i izvršenje

Članak 121.

(1) Uzimajući u obzir svrhu probacijskih mjera i alternativnih sankcija, posebice potrebu zaštite društvene zajednice od počinitelja kaznenog djela utjecanjem na kriminogene čimbenike i olakšavanjem njegove rehabilitacije i reintegracije u zajednicu, sud će odlučiti da li će priznati i izvršiti stranu presudu ili probacijsku odluku ako:

1. djelo iz članka 113. stavka 1. ovog Zakona na koje se odnosi presuda ili probacijska odluka ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu. Priznanje i izvršenje presude ili probacijske odluke koja se odnosi na fiskalna djela ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja;
2. je prema domaćem pravu nastupila zastara izvršenja probacijskih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih stranom presudom ili probacijskom odlukom;
3. osuđenik prema domaćem pravu uživa imunitet koji onemogućava izvršavanje probacijskih mjera ili alternativne sankcije;
4. je stranom presudom ili probacijskom odlukom izrečena mjera psihijatrijskog ili zdravstvenog liječenja koju primjenom članka 118. ovog Zakona nije moguće izvršiti u Republici Hrvatskoj;
5. je probacijska mjera ili alternativna sankcija izrečena u trajanju kraćem od šest mjeseci ili je za njezino izvršenje preostalo manje od šest mjeseci;
6. se presuda ili probacijska odluka odnosi na kaznena djela za koja se prema domaćem pravu smatra da su u cijelosti počinjena na području Republike Hrvatske ili na mjestu koje je izjednačeno s njezinim područjem, a za djela koja su u većem ili bitnom djelu počinjena na tom teritoriju sud će cijeliti sve posebne okolnosti konkretnog slučaja, a naročito činjenicu da je kazneno djelo počinjeno u većem ili bitnom dijelu u državi izdavanja;
7. iz potvrde u smislu odredbe članka 129. stavka 1. ovog Zakona proizlazi da osuđenik nije osobno prisustvovao raspravi na kojoj je presuda ili probacijska odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zahtjevima propisanim nacionalnim pravom države izdavanja:

a) osuđeniku bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda ili probacijska odluka ili da je zaprimio službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znao za održavanje rasprave, te da je upozoren na mogućnost donošenja odluke u njegovoj odsutnosti u slučaju nedolaska,

b) osuđenika na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg mu je postavio sud po službenoj dužnosti,

c) osuđenik nakon što mu je osobno uručena presuda ili probacijska odluka donesena u njegovoj odsutnosti uz pouku da ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu na temelju kojih se može provesti postupak u kojem će imati pravo sudjelovati, u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove presude ili probacijske odluke, izričito izjavio da ne osporava odluku donesenu u njegovoj odsutnosti, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za obnovu postupka ili žalbu.

(2) Sud može, unatoč postojanju razloga za odbijanje priznanja i izvršenja presude ili odluke iz stavka 1. ovog članka, na temelju sporazuma s nadležnim tijelom države izdavanja, priznati i izvršiti stranu presudu ili probacijsku odluku primjenom članka 115. ovog Zakona pod uvjetom da neće biti nadležan za donošenje naknadnih odluka iz članka 122. stavka 1. i 2. ovog Zakona.

Naknadne odluke

Članak 122.

(1) Naknadne odluke su odluke koje sud donosi prema domaćem pravu prilikom izvršenja pravomoćnih i izvršnih odluka o priznanju strane presude ili probacijske odluke iz članka 112. stavka 1. točke 1. i 2. ovog Zakona:

1. ako osuđenik ne izvršava izrečene probacijske mjere ili alternativne sankcije,
2. ako osuđenik počini novo kazneno djelo.

(2) Naknadne odluke mogu se odnositi samo na:

1. izmjenu obveza ili naloga određenih probacijskim mjerama ili alternativnim sankcijama,
2. određivanje novog vremena kušnje,
3. opoziv uvjetne osude ili opoziv uvjetnog otpusta i
4. naknadno izricanje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode u slučaju opoziva alternativne sankcije ili pridržane kazne.

(3) Sud neće donijeti naknadne odluke iz stavka 2. točke 3. i 4. ovog članka u slučaju:

1. opoziva alternativne sankcije izrečene presudom kojom nije ujedno izrečena i odmjerena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, a koja bi se trebala izvršiti u slučaju da osuđena osoba svojom krivnjom ne izvršava izrečene joj obveze ili na drugi način ometa njihovo izvršenje,

2. naknadnog izricanja kazne zatvora osuđeniku kojemu je presudom pridržano izricanje kazne zatvora,

3. izvršenja presude koja se odnosi na djela koja ne predstavljaju kaznena djela prema domaćem pravu bez obzira na njihova obilježja ili zakonski opis, osim za djela iz članka 10. ovog Zakona.

(4) Primjena stavka 3. ovog članka ne utječe na obvezu suda da prizna i izvrši stranu presudu ili probacijsku odluku primjenom članka 115. ovog Zakona.

(5) Sud će bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja o tome da neće donijeti naknadnu odluku u smislu stavka 3. ovog članka. Ako sud smatra da nadležno tijelo države izdavanja u slučajevima iz stavka 3. ovog članka mora donijeti naknadne odluke iz stavka 2. točke 3. i 4. ovog članka donijet će rješenje o prijenosu nadležnosti nadležnom tijelu države izdavanja.

Nadležnost za donošenje naknadnih odluka i mjerodavno pravo

Članak 123.

(1) Sud koji je prema članku 7. stavku 5. i članku 114. stavku 2. ovog Zakona nadležan za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija nadležan je i za donošenje naknadnih odluka iz članka 122. ovog Zakona.

(2) Domaće pravo se primjenjuje na odluke iz članka 122. ovog Zakona, na pravne posljedice tih odluka, na njihovo izvršavanje, kao i na usklađivanje kazne zatvora ili mjere koja uključuje lišenje slobode koje su izrečene stranom presudom ili probacijskom odlukom sa sankcijama koje propisuje domaće pravo za isto ili slično kažnjivo djelo.

Prijenos nadležnosti

Članak 126.

(1) Ako je osuđenik u bijegu ili više ne prebiva ili boravi na području Republike Hrvatske sud nadležan za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija na temelju članka 7. stavka 5. i članka 114. stavka 2. ovog Zakona će donijeti rješenje kojim se nadležnom tijelu države izdavanja prenosi nadležnost za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija, kao i za donošenje svih naknadnih odluka.

(2) Ako se protiv osuđenika u državi izdavanja vodi novi kazneni postupak, a nadležno tijelo te države zatraži od nadležnog domaćeg suda ustupanje nadležnosti za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija, kao i za donošenje svih naknadnih odluka, domaći sud može donijeti rješenje o prijenosu nadležnosti nadležnom tijelu države izdavanja uzimajući pritom u obzir relevantne okolnosti konkretnog slučaja poput težine kaznenog djela zbog kojeg se vodi novi kazneni postupak u državi izdavanja, okolnosti pod kojima je počinjeno kazneno djelo te preostalo vrijeme izvršavanja probacijskih mjera ili alternativnih sankcija.

Kriteriji za prosljeđivanje presude ili probacijske odluke

Članak 128.

(1) Domaći sud koji je donio presudu kojom je izrečena uvjetna osuda ili pridržano izricanje kazne ili izrečena alternativna sankcija, kao i sudac izvršenja na čijem području uvjetno otpušteni osuđenik ima prebivalište ili boravište, mogu proslijediti presudu ili probacijsku odluku nadležnom sudu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona, radi prosljeđivanja:

1. nadležnom tijelu države članice na čijem području osuđenik prebiva ili uobičajeno boravi, uz uvjet da se osuđenik vratio ili se želi vratiti u tu državu,

2. na zamolbu osuđenika, nadležnom tijelu države članice različite od one označene u točki 1. ovog stavka, uz uvjet da je isto suglasno s takvim prosljeđivanjem.

(2) Sud će proslijediti presudu ili probacijsku odluku državi izvršenja ako utvrdi da će izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija u toj državi pridonijeti rehabilitaciji i reintegraciji osuđenika u zajednicu, kao i učinkovitijoj i lakšoj primjeni probacijskih mjera i alternativnih sankcija prema osuđenicima iz stavka 1. ovog članka.

Prosljeđivanje presude ili probacijske odluke

Članak 129.

(1) Sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će proslijediti presudu ili probacijsku odluku zajedno s potvrdom čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 9.) neposredno nadležnom tijelu države izvršenja na bilo koji od načina koji ostavlja pisani zapis uz uvjet da država izvršenja može provjeriti njihovu vjerodostojnost.

(2) Sud će na potvrdu, koju dostavlja nadležnom tijelu državi izvršavanja, potpisom i žigom ovjeriti točnost njezinog sadržaja.

(3) Presuda ili probacijska odluka s potvrdom može se istodobno dostaviti samo jednoj državi izvršenja.

Pravne posljedice prosljeđivanja presude ili probacijske odluke

Članak 130.

(1) Kada sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona zaprimi obavijest da je nadležno tijelo države izvršenja donijelo pravomoćnu i izvršnu odluku o priznanju proslijeđene presude ili probacijske odluke, domaća tijela prestaju biti nadležna za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih tim odlukama, kao i za donošenje naknadnih odluka iz članka 122. ovog Zakona.

(2) Izvan slučaja iz stavka 1. ovog članka, domaća tijela će ponovno postati nadležna za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih proslijeđenim odlukama, kao i za donošenje naknadnih odluka iz članka 122. ovog Zakona:

1. kada sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona u roku od deset dana od primitka obavijesti u smislu odredbe članka 125. stavka 1. točke 4. i stavka 3. ovog Zakona, odluči povući potvrdu iz članka 129. stavka 1. ovog Zakona, i o tome izvijesti nadležno tijelo države izvršenja,
2. kada nadležno tijelo države izvršenja nije nadležno za donošenje naknadne odluke u smislu odredbe članka 122. stavka 5. ovog Zakona,
3. kada nadležno tijelo države izvršenja prestane biti nadležno za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija u smislu odredbe članka 126. ovog Zakona.

Obveze domaćeg suda

Članak 131.

(1) Sud iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona će bez odgode, na bilo koji način koji ostavlja pisani zapis, obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja o svim okolnostima koje bi, prema njegovom mišljenju, mogle rezultirati donošenjem odluka iz članka 125. stavka 2. točke 1., 2., 3. i 4. ovog Zakona.

(2) U slučaju iz članka 130. stavka 2. točke 2. ovog Zakona, sud koji je prema domaćem pravu nadležan za donošenje naknadnih odluka u smislu članka 122. ovog Zakona, bez odgode će obavijestiti nadležno tijelo države članice izdavanja o sljedećim odlukama:

1. presudi kojom se opoziva uvjetna osuda i određuje izvršavanje izrečene kazne zatvora, rješenju o opozivu uvjetnog otpusta,
2. odluci o izvršenju kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, a koja je već izrečena presudom,
3. odluci kojom se izriče kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, a koja nije već izrečena presudom,
4. odluci o prestanku probacijskih mjera ili alternativnih sankcija.

(3) Ako se u Republici Hrvatskoj vodi novi kazneni postupak protiv okrivljenika koji u državi svog prebivališta ili boravišta ili drugoj državi izvršava probacijske mjere ili alternativne sankcije izrečene presudom ili probacijskom odlukom proslijeđenom u smislu članka 128. stavka 1. ovog Zakona, sud pred kojim se vodi novi kazneni postupak može, uz prethodnu suglasnost suda iz članka 128. stavka 1. ovog Zakona, zahtijevati od nadležnog tijela države izvršenja ustupanje nadležnosti za izvršavanje probacijskih mjera ili alternativnih sankcija, kao i donošenje svih naknadnih odluka.

(4) Kada nadležno tijelo države izvršenja ustupi nadležnost domaćem sudu u smislu stavka 3. ovog članka ili zbog razloga iz članka 126. stavka 1. ovog Zakona, domaći sud će ponovno preuzeti nadležnost poštujući pritom:

- trajanje i stupanj izvršavanja probacijskih mjera ili alternativnih sankcija u državi izvršenja,
- sve naknadne odluke koje je donijela država izvršenja.

Glava IX.
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 132.

Na sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, Zakona o kaznenom postupku, Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, Zakona o sudovima, Zakona o sudovima za mladež, Zakona o izvršavanju kazne zatvora, Zakona o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje, Zakona o probaciji i Ovršnog zakona.

Stupanje na snagu

Članak 133.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu s danom pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju.